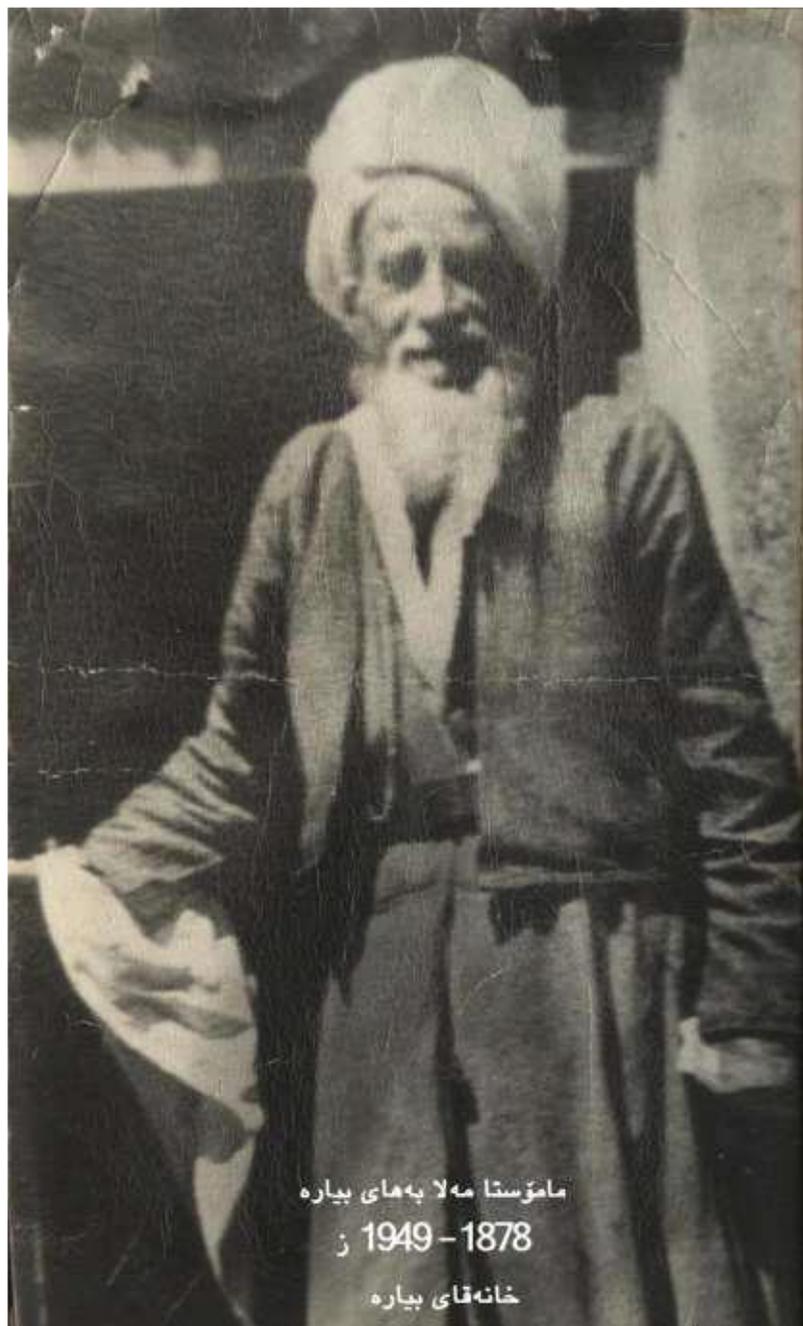

زاندست

زاندست

ماموستا مه‌لا به‌های بیاره

ز 1878 - 1949

خانه‌قای بیاره

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

- ناوی کتیب: ژیاننامه‌ی مامۆستا مه‌لا به‌های بیاره
- ناوی نووسەر: د. عومەر عه‌بدولعه‌زیز
- بابەت: میژووی که‌سایه‌تی
- تایپکردن: ریڤخراوی زانست
- دیزاینی ناوه‌رۆک: ریڤخراوی زانست
- تۆبه‌و‌سالی چاپ: دووهم ، ۲۰۱۷ز
- له‌به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه‌گشتییه‌کان، ژماره‌ی سپاردنی (۱۰۱۸)ی‌سالی (۲۰۱۶ز)ی‌پیدراوه
- مافی چاپ و لیگرتنه‌وه‌ی پارێزراوه‌بو‌نووسەر

ژیاننامه‌ی

ماموستا مه‌لا به‌های بیاره

(۱۸۷۸ک - ۱۹۴۹ ز)

د. عمر عبد‌العزیز

۱۴۳۸ ک / ۲۰۱۷ ز

چاپی دووهم

﴿يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

المجادلة: ١١

ناوەرۆك

بابەت

لاپەرە

پیشەکی ۹

بەشی یەكەم

شارۆچكەى (بیاره) مەلّبەندى زانست و عىرفان ۱۳

تیشكیك له سەر میژووی شارۆچكەى بیاره ۱۵

ژماره یەك له و زانایانهى كوردستان كه له بیاره دا بوون .. ۲۰

(بیاره) ژوانى كۆرى زانست و شیعر و عىرفان ۲۲

(بیاره) له چەند شیعرىكى مامۆستا مەلا كەرىم دا ۲۷

(بیاره) و مەلا بەها له چامە یەكى د. سراجە ددینیدا ۲۹

سەبارەت بە كتیبخانەى (بیاره) و دەستنوسەكانى .. ۳۱

(بیاره) له چامە شیعرىكى عەرەبیدا ۳۵

بەشى دووهم

پوختە یەك له ژياننامەى مەلا بەها و ئاكارەكانى ۳۷

بنەمالەى مامۆستا مەلا بەها و لەداىكبوونى و خویندىنى ۳۹

پادەى خویندەوارى و توانای زانستى مەلا بەها ۴۷

مەلا بەها و بەسەرھاتى دوكانەكانى خانەقاي بیاره ۵۰

مەلا بەها و نووسینەوہى وەصیەتنامەى شیخ عەلادین ۵۵

فتوايەكى مەلا بەهای بیاره، دەربارەى

تاپۆکردنى زەوى و زار له سنورى (سواد العراق) دا ... ۵۵

پاراستنی نەسەبی شیخ عوسمان سراج الدین و

- ٦١ شیخ عومەری کورپی
- ٦٣ عیرفان و خواناسیی مامۆستا مەلا بەها
- ٧١ ریزگرتنی مەلا بەها لە ئافرەت و مافەکانی
- ٧٣ میژوونامەیی مەلا بەها
- ٧٧ حەقبیژی و کاریگەری و هەببەتی مەلا بەها
- ریزو پلە و پایەیی مەلابەها
- ٨٥ لای شیخ عومەری (ابن القرداغی)
- ٨٨ ریزو خۆشەویستی شیخ عەلادین بۆ مەلا بەها
نامەییەکی شیخ عەلادین بۆ مامۆستا مەلابەها و
- ٨٩ مامۆستا مەلا کریمی مودەررپیس
وەفاتی ئەحمەدی کورپی مەلابەها و
- ٩١ دەرسیکی عاریفانە
- ٩٩ مەلا بەها و بەسەرھاتی گۆرھەلکەندن بۆ خۆی
- ١٠١ کۆچی دوایی مامۆستا مەلا بەها
- ١٠٤ مندال و نەوہکانی مامۆستا مەلا بەها
- ١٠٩ کۆتایی
- ١١١ بەشی وینە و بەلگەنامەکان

پیشہ کی

نوو سینہ و ہی ژیاننا مہی کہ سایہ تیبہ نا سراوو بہ خزمہ تہ کانی
میللہ تہ کہ مان، ئہرکیکی گہورہ و پیویستہ . بہ داخہ وہ لہ کوردہ واریدا
دیاردہ یہ کی نہ خوازراو ہہ یہ، کہ کہ سایہ تی و زاناو ہہ لاکہ وتوانمان
لہ کاتی ژیاننی خویاندا و ہک پیویست ئاوریان لی نادریتہ وہ، بہ تاییہ تی
مہ لاو زانایان، کہ گہورہ ترین خزمہ تیان بہ میژووی نہ تہ وہ کہ مان
کردوہ، ئہ و پیشہ یہ ی کہ تہ واوی تہ مہ نی دا گیر کردوون، ہر
ئہ و ہش بۆتہ ہۆکاری ئہ و ہی کہ زور بہ یان بۆ خویان نہ یانپہرژتہ
سہر ئہ و ہی بیرہ و ہر یی و ژیاننا مہی خویان بنو سنہ وہ، ب گہرہ
ئہرکہ کہ یان ریگر بوہ لہ و ہی زانستہ کہ یان بخہ نہ سہر کا غہزو،
کت یب تہ ئلیف ب کہن . ہر چہ ند بہ وانہ وت نہ وہ و گہ یا ندنی
زانستہ کہ یان، دہ یان دا نہری کت یب و نوو سہرو شاعیرو ئہ دیبی
گہورہ یان بۆ دوا ی خویان پی گہ یا ندوہ . ہہر وہ لاکہ وتووی
گہورہ ی کورد (محمد فیضی الزہاوی) گوزارشتی لہ م حالہ تہ لہ خویدا
کردوہ و گوتوویہ تی:

عاق تدریسی عن التالیف لكن ما أنا من فضل ربي متأسف

من تلاميذي ألفت كتابا كل سطر منه في العلم مؤلف^١

کاتیکیش ئەم که سایه تییانه له دوزیا دەر چن و کۆچ ده کهن،
درهنگانیك بیر ده که ونه وه، کاتیك که زۆر بهی لا په ره کانی ژیا نیا ن
له بیر ده چنه وه، چونکه هاوته مه نانیان نامینن و زانیاریه کان له گه ل
خویان ده بن، بویه دواتر په ناده بریته بهر گو یزانه وهی قسه ی ده ما وده م،
که ئە وهش بو خوی کۆمه لیک گرفتی مه نه هجی و زانستی له گه ل دایه .

مه لا (بهاء المدین) - ناسراو به (مامۆستا مه لا به های بیاره) -

نمونه یه که له و زانا گه وره و عاریفه ناسراوانه ی ناوچه ی هه ورامان، که
زیاتر له ٦٥ ساله کۆچی دوایی کردوه، به لام تا ئیستا نه له لایه ن
ئیه ی بنه ماله یه وه، نه له لایه ن دۆستانی و هاو چه رخانی یان
قوتابیه کاز یه وه، کتیبیک له سه ری نه نو سراوه، ج گه له چه ند
په ره گرافیک که مامۆستا مه لا که ریمی موده پرپیس له کتیبه کازیدا
له سه ر ناوبراو نوسیونی .

^١ محمد فیضی الزهوی، محمد علی القره داغی، هه ولیتر، ئاراس، ٢٠٠٤،

مامۆستا مه لا به ها زۆربهی ته مه نی له شارۆچکە ی (بیاره) ی سه ر به قه زای هه له بجه له کوردستانی عێراق به سه ر بردوو ه و له خزمه تی مزگه وت و حوجره و خانه قاو مه دره سه ی بیاره و قو تابی و فه قیکانی ئەو شارۆچکە یه دا بووه .

له م پوخته ژياننامه یه دا- به پشتیوانی خوا- تیشکیک ده خه مه سه ر به سه رهاتی ژیا نی و ژیا نی زانستی و پاده ی خوا په رستی و، به شیک له تایبه تمه ندیی و ئاکاره به رزه کانی و خزمه ته کانی، به هیوا ی زیندوو پراگرتنی میژووی ئەو زانا گه و رانه ی که سه روه رییا ن بو گه لی کورد و په وتی زانستخوازیی له کوردستاندا تۆمار کرد. به و هیوا یه ی نه وه ی هاوچه رخان ئاشنا بین به پیشینان و نه خشینه رانی میژووی پر سه روه ریی گه لی موسلمان ی کورد، که له پرا بردووی دوورو نزیکدا زانایانیا ن پیشه نگی زانست و، رابه ری عیرفان و خواناسیی و، پیشه وای خه بات و تیکۆشانی دلسۆزانه بوون بو ئاین و خاک و میله تیان.

مامۆستا مه لا به های با پیرمان، ده سال پیش ئە وه ی به نده بیّه دونیا - واته له سالی (١٩٤٩ ز) دا- کۆچی دوایی کردوو ه، به لام ئەم زانیارییا نه ی که له به رده ستدان له وکه سانه وه وه رگیراون که به خزمه تی گه یشتوون، به تایبه تی مامم (مامۆستا مه لا محمدی گه وره ی

خورمال) و، ئامۆژنم (خاتوو رابعه ی خیزانی مامۆستای خورمال) و،
باوکم (مهلا عهزین و، (مامۆستا مهلا کهریمی بیاره) و، هه ندی له
که سایه تییه به ته مه نه کانی شارۆچکه ی (بیاره) و گوندی (دزاوه ر) یان
(زاوه ر)، ههروه ها چه ند سه ر چاوه یه کی تر که له په راویژه کا ندا
ئاماژم پی کردوون.

له کۆتایی ئهم پێشه کییه دا ده لێم: به دا خه وه (مامۆستا مهلا
به ها) ش - وه ک زۆریکی تر له رابه رانمان - له ژيانی خۆياندا ئاوپیان لێ
نه دراوه ته وه و به سه رهاتی ژيان یان تۆ مار نه کراوه، بۆیه زۆر به ی
لا په ره کانی ژيان نامه یان له به رده ستدا نین.

عومه ر عه بدو له عه زیز

کوره زای مه رحوم مه لا به های بیاره

۱۴۳۷ کۆچی / ۲۰۱۵ زاینی

به‌ش‌ی یه‌که‌م

شارۆچکه‌ی (بیاره)، مه‌ل‌به‌ندی زانست و عیرفان

- تیشک‌یک له‌سه‌ر میژووی (بیاره) و مه‌دره‌سه و خانه‌قاکه‌ی
- (بیاره) له‌چه‌ند شیعر‌یک‌ی مامۆستا مه‌لا که‌ریمدا
- سه‌باره‌ت به‌کتیبخانه‌ی (بیاره) و ده‌ستنوسه‌کانی

خۆشه بياره له رووی هه ورامان

مه نزلگه ی یاره، سه رتا به دامان

به هه شتی ئه رزه، گول و گولزاره

بیینی، ده رمانی ده ردو ئازاره

بیستان و باخه و دره ختی به بهر

شوره بی و چنار، به وینه ی عه رعه ر

سه رووی سه سه وزو نه مامی نه وتوول

به سه وه ی شه مال دینه جم و جوول

ده لئی قه تاره ی دوست و دلدارن

بو ده ست له ملان موشتاقی یارن

شنه ی وه نه وشه ی که ئه دا له دل

دل بو نخۆش ئه بی وینه ی په ره ی گول

که دین به یه کا گولی په نگامه

سه وزو زه ردو سوور، وینه ی شه مامه

دینه به رچاوت وه ره ق به وه ره ق

به رگی سوندوس و کالای ئیسته به ره ق

ئامان! نشینگای یاران ی سامی

فه رامۆش مه که ن ئه حوالی (نامی)

(مامۆستا مه لا که ریمی بیاره)

تیشکیك له سەر میژووی شارۆچکەى بیاره

پیش ئاشنابوون بە (مامۆستا مەلا بەها) و بەسەرھاتی ژیانى، پێویستە شتیك له سەر شارۆچکەى (بیاره) له ناوچەى ھەورامان بزانی، كە له سەردەمانیكدا بە (ئەزھەرى كوردستان) ناو دەبرا، بەو پێیەى كە مەلا بەھا بە درێژایى زیاتر له پەنجا سال، پێشنویژی خانەقاكەى و سەرھەلقەى كۆرپى زىكرو تەھلیلە و مودەرریسى قوتابخانە شەرعییەكەى بوو.

ناحیەى (بیاره) شارۆچكەىەكى دلگیر و پازاوەى ھەورامانى بە شە با شوری كوردستانە، (۸۰) كیلۆمەتر پێگا له شارى سلیمانیه وە دوورە. سەر بە پارێزگای ھەلەبجە یە، له سەرھەتای سییەكانى سەدەى پابردوو قوتابخانەى قوئاغى سەرھەتایى تێدا كراوە تەو، سالى (۱۹۵۶ ز) شارەوانى بو دا نراوە و شیخ ناجى كورپى شیخ عەلادین یەكەم سەرۆكى شارەوانییهكەى بوو.

شارۆچكەى بیاره له شەرى عیراق - ئێراندا كاۆل كرا، خەلكە كەى پاگوێززان و ماڵ و خانوو قوتابخانە و مزگەوت و خانەقاكەى خاپوور كران و پەزو باخ و بیستانەكانى سوتینران.

(بیاره) ناوەندیكى ئیسلامی زۆر دیرینه، دروستکردنى مزگەوت تێدا دەگەریتەووە بو سەردەمى گەشتنى ئیسلام بە ناوچەكە، بۆیە

مزگهوتیک له ناو شوینی گونده دیرینه که ههیه که به (مزگهوتی ناودی) ناوبانگی ده رکردوه، ده ماو ده م وا هاتوو که له گه ل مزگهوته دیرینه که ی شاروچکه ی (خورمال) له سه ره تای هاتنی ئیسلامه وه بو کوردستان دروست کراوه.^۲ له تهنیشت ئه و مزگهوته گوپی که سایه تیه کی خواناس له دیر زه مانه وه له ویه به ناوی (شیخ محه مده ی شامی)، که گوایه له شوینی خویه وه به پی هاتوو، تا شاروچکه ی بیاره.^۳ جگه له وه خانه قایه کی دیرین و گوپی چه ندین که سایه تیه گوره له زانایان و شیخانی ته ریه ته تی نه قشبه ندی تیدایه، له وانه: شیخ عومه رو (شیخ علاء الدین) و چه ندین شیخی تر له و بنه ماله یه، که ژیانیان له خزمه تی خانه قاو عیرفان و حوجره و فه قیاندایا به سه ر بردوو.

شیخ عومه ری بیاره - ناسراو به (ضیاء الدین) - له نیوان سالانی (۱۲۵۵-۱۳۱۸ک)، به رامبه ر (۱۸۳۹-۱۹۰۰ز) ژیاوه و به دامه زینه ری تازوه و نویکه ره وه ی قوتابخانه زانستییه که ی بیاره ده ژمیردی. ئه و سه ره رای عیلمو عیرفانه که ی، که سیکی زیره ک و به تواناش بووه، زور

^۲ له ناو خه لکی زوریک له ناو چه کانی کوردستان - به تایه ته هه ورامان - دا، ئه و جوړه مزگهوته دیرینه به مزگهوته کانی (عبداللهی کوپی عومه ر) نا سراون، به لام له پرووی میژوو ییه وه ئه وه نه سه لماوه، چونکه ناو براو نه هاتوو ته کوردستان.
^۳ بروهانه: (دلیل الجوامع والمساجد التراثية والأثرية)، دیوان الوقف السنی فی العراق، ص: ۲۸۹.

به عیززه تو به شهامهت بووه. مه شهوره که (ناصر الدین) شای قاجار - شای ئه وکاتهی ئیران - (۱۸۳۱-۱۸۹۶ز)، نامه یه کی بو دهنوسی و دهرماله و یارمه تییه کی بو ده برپیتته وه. به لام شیخ عومه ر به شیعریکی میژوویی وه لامی شای ئیران ده داته وه. میژوونوسی گوره (عه باس عه زاوی) ده لیت: "شیخ عومهری هه ورامانی صولحی کرد، نیوان هۆزه کانی له گه ل ئیران چاک کرد، بویه (شا) هاوکارییه کی بو برپیه وه، به لام به ته له گراف وه لامی دایه وه و عوزری هینایه وه که دیارییه که ی (شا) قبول ناکات، به ته له گراف به شای ئیرانی وت:

ما آبروی فقرو قناعت نمی بریم

أی (تل) بگو به شاه که روزی مقدر است

واته: ئیمه (به و کاره) ئابرووی هه ژاری و قه ناعت نا به ین. ئه ی

(تهل) به پاشا بلی: که رزق و پۆزی له لایه ن خواوه بریار دراوه و برپاوه ته وه.^۴

به داخه وه له سه رچاوه یه کی میژوویی زانستی و جیی متمانه وه ئه و زانیارییه مان ده ست ناکه ویت که سه ره تای میژووی دیرینی شارۆچکه ی (بیاره) - به تاییه تی مزگه وت و مه دره سه که ی - چۆنه؟ به لام به لای

^۴ موسوعة عشائر العراق، عباس العزاوی، المدار العریة، بیروت، ۲۰۰۵م، ۱۰۷/۴. هه ره ها: دیوانی محمد صادقی حوسه ینی، سنندج، پرتویان، لا: ۳۶، به که میک جیاوازییه وه، که ئه وه ی عه زاوی دروسته ره.

هەندى له ميژوونوسانەوه ميژووى شارۆچكەى بياره و قوتابخانە و
 حوجره زانستىيەكانى، دەگەرپتەوه بۆ هەزار سال پيش ئىستا.^۵
 بۆ پشتراستکردنەوهى ئەم بۆچوونە، مامۆستا مەلا كەرىمى بياره
 دەلى: "بيستوومانە مامۆستاي گەرە - (مەلا عبدالقادر) مودەررىسى
 بياره - فەرموويەتى: بەرەى مەلا برايمى بياره بيست و پينج پشتيان
 له بيارەدا مەلا بوون، جا ئەگەر ئەمە راست بىت ئەبىت نزيكەى
 (۸۰۰) سال ئەو بنەمالەيه له بيارەدا بەردەوام بووين، بەو پىيه كه
 مەلاى بياره له ميژووى ۱۳۱۰ كۆچى، ۱۸۹۲ز ئەو قسەيهى كردووه،
 ئەبىت له ۷۰۰ كۆچى، ۱۳۰۰ زاینییهوه تا ئەو چەرخی كه مەلاى
 گەرە ئەو قسەيهى فەرمووه، هۆزى مەلا برايم له بيارەدا بووين."^۶
 سەبارەت بە خانەقاي (بياره)، مامۆستاي مودەررىس له نامەيه كيدا
 دەلىت: "ئەم خانەقايە له سالى هەزارو سىڤەدو حەوتى هجرى
 (۱۳۰۷ ك) دا له قەراخى چەمى (بياره) دا دروست كراوه. وهستاكهى
 وهستا پەحيمى بياره بووه، شىخ (ضياء) - مەبەستى شىخ عومەر
 (ضياء الدين) ه - وهكو شاگرد له گەلىا مەشغولى بووه، هەتا خانەقا

^۵ فهرست مخطوطات مكتبة أوقاف السلیمانيّة، محمود أحمد، ۱۴/۲ .

^۶ بنەمالەى زانياران، مەلا عبد الكريم مدرس، ۴۲۱ . د. عماد عبد السلام روف له
 كتيبه كيدا (مراكز ثقافية مغمورة في كوردستان)، ص ۴۶، ئەم قسەيه له
 زمانى خودى مەلا ئىبراھيمى بياره ي دەگيرپتەوه.

ته‌واو بووه. وه به‌رامبه‌ر دالانی خانه‌قا دوو حوجره هه‌ن، حوجره‌ی ئەمامیی، بۆ دانیشتنی شیخ بووه، پاش ماوه‌یه‌ک ته‌له‌به‌ه دانیشتون تیا‌یا. وه حوجره‌ی خه‌لفیی، حوجره‌ی مامۆستا شیخ هه‌یده‌ر بوو تا وه‌فاتی کرد له هه‌زارو سی‌هه‌ دوو په‌نجاو سی‌ی هه‌یجریدا. وه له‌سه‌ر دالانی خانه‌قا چوار حوجره بوون، یه‌کی بۆ موده‌رریس، یه‌کی بۆ ته‌له‌به‌ه، ئەمانه حوجره‌ی ئەمامیی بوون، حوجره‌یه‌کی خه‌لفیی بۆ ته‌له‌به‌ه، حوجره‌یه‌کی بچوک له‌سه‌ر پلێکانه‌ی سه‌رکه‌وتن. له‌ غه‌ریبی خانه‌قاوه حوجره‌یه‌کی درێژ بۆ موفتی ضیاء‌الدین و ئەولاده‌کانییه‌تی و تا ته‌واوکردنی ئەم خانه‌قایه‌ ته‌له‌به‌ه موده‌رریس له‌ مزگه‌وتی ناوه‌وه‌ی (بیاره‌) دا بوون.^۷

گرنگ ئەوه‌یه شیخانی ته‌ریقه‌ت و ژماره‌یه‌ک له‌ مه‌لاو زانا شاره‌زاو ناو‌داره‌کان، پۆلی سه‌ره‌کییان هه‌بووه له‌ زیندووکردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌ شه‌رییه‌که‌ی بیاره‌دا له‌ میژووی هاوچه‌رخدا. له‌م باره‌یه‌وه مامۆستا محه‌مه‌د ئەمین هه‌ورامانی ده‌لێت: "شیخ عه‌ل‌دینی بیاره‌و مه‌لا به‌هادین و مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌رریس، به‌جاری مه‌درسه‌ی دینی بیاره‌و خانه‌قای بیاره‌یان ئاوه‌دان کرده‌وه‌و وه‌هایان لی‌کرد که بیاره‌ به‌ ناوبانگی (بیاره‌ی شه‌ریفه‌) ه‌وه‌ ده‌ناسرا..^۸

۷ نامه‌کانی مامۆستا مه‌لا که‌ریمی موده‌رریس، د. عدنان عبد‌القادر.

۸ میژووی هه‌ورامان، محه‌مه‌د ئەمین هه‌ورامانی، چوارچرا، ۲۰۱۶، ۴۴۴/۱.

ژمارهیهك له و زانایانهی کوردستان که له بیارهدا بوون

له و قوتابخانهیهی (بیاره) دا بهردهوام (۱۰۰) تا (۱۵۰) فهقی له هه موونا ستهکانداو له هه مووناو چهکانی کوردستان و تهنا نهت دهرهوهی کوردستانی شهوه، خویندوویا نه. بو یه تهنها له م دوو سهدهیهی دوایدا ژمارههی ئه و زاناو مهلاو ناودارانهی له و زانستگایه دا دهرچوون، یان خویندووویانه، به سهدان دهخه ملینرین. له وانه دهکری نابه رین له که سانیکی وهک: مهلا ئیبراهیم بیارهیهی، مهلا عبد القادری کانی که وهیهی، مهلا محمد سعید العبیدی، مهلا قادری سوّفی، مهلا قاسم القیسی موفتی پیشووتری عیراق، مهلا ناصح که رکوکی، مهلا بابا پهسول، مهلا عبدالله عبیدی، مهلا رحیم هه وشاری، مهلا بابا شیخ کازاوی، مهلا قادری مهلا موئمین، شیخ موسته فا موفتی هه له بجه، مهلا رحیم چروستانی، له م دواویانه شدا: مهلا حسینی کوپی مهلا عبدالقادر، مهلا بابا رسول بیدهنی، مهلا شیخ تاهاهی بالیسانی، مهلا عه بدولا که ریمی موده رپیس، مهلا بههای بیاره، مهلا حه مه ئه مینی کانی سانانی، هه روهها (سالم) لی شاعیره کی که له مهلا هه لکه و تووه کانی ئه و قوتابخانهیه.^۹

۸ میژووی ئه دهبی کوردی، عه لئه دین سه جادی، لا: ۳۶۰.

ئەم ناوانە تەنھا نموونەن، بەداخووە لەو جۆرە مەدرە سانەى کوردستاندا نەبووبوووە عادەت کە لیستی ناوی مەلایانى مامۆستاو فەقییانى دەرچوو (مجین) و (مجان) هەکان بنووسى و بپارێزى. بۆیە ئە گەر هەولێکی سەرەتایی و دلا سۆزانەى مامۆستا مەلا کەریم نەبووایە، ناو و ناونیشانی ئەم هیندە کەمەش لە زاناهاو چەرخەکان نەدەزانرا. بۆنموونە تەنھا بەشیک لە ئیجازە دراوانى خۆى □ کە زیاتر لە ۵۰ کەس بوون - بەم جۆرە باسى دەکات:

مەلا محمد زاھیدی مەلا صلاح المدين پاوھیی، مەلا عومەر سەردەشتی، مەلا عبد القادر گەلاھیی، مەلا سەید بەھادین خوڕخوڕیی، سەید حوسامەد دین سەقزی، مەلا قادر شاتری، مەلا سەعید ئەسەد ئابادی، مەلا مەحمود وەھیبی، مەلا خدر ئالانى، مەلا خدر پانیھیی، مەلا محەممەد کۆماسی، مەلا صالح ژالەناوی، مەلا ئەحمەد کویرەکی، مەلا مەجید وەلەد بەگی، شیخ محەمەد شیخ ئەحمەد بێرندەیی، مەلا عبدالقادرى مەلا عبدالله نەقشبەندی، مەلا سەید عارف، مەلا حەمەین سەقزی^{۱۰}.

^{۱۰} بڕوانە وتاری: (مدرسه بیاره والشیخ عبد الکریم بیاره، صفحات ثقافية من تاریخنا)، نووسینی: محمد علی القرداغي.

بیاره) ژوانی کۆری زانست و شیعر و عیرفان

ج گه له زانست و خویندن، بیاره بوو بوه ژوانی کۆبو نه وه و پیکگه ی شتنی شهیدایانی زانست و عیرفان و شاعیر و ئه دیبو به هره مه ندان. مامۆستا مه لا که ریم بو خۆی ده لئ: " زۆر جار مه لایانی ناوچه ی ده ور به ر- وه کو خوا لیخۆشبوو مه لا قادری سو فی، شیخ عه بدولکه ریمی ئه حمه د بړنده، مه لا عه زیزی پریس، شیخ ره سول و شیخ عو مه ری هه له بجه، مامۆستا با با ره سولئ عه با به یلی، مه لا عابیدی بیاوئله، مه لا عه ولای ده ره شیش و، مه لایانی تر- ئه هاتن بو بیاره و ماوه یه ک له وئ ئه ما نه وه و پا شان ئه گه پرا نه وه .. هه روه ها مه لایانی ناوچه ی سه قز، بانه، سنه، هه ورامان، مه ریوان، سوله یمانی، موکریان، خو شناوه تی، ره واندوزو پشده ر، هه موو سائئ ده سته ده سته ئه هاتن بو بیاره. " پاشان ده لئ: " له به شی زۆری سه رده می شیخ عه لادی ندا له بیاره مامۆستا مه لا به ها ئی مامی خا نه قاو سه رحه لقه ی خه تم و ته هلیله بوو. " ۱۱

ره نگه هیه کس نکولئ له وه نه بیئت که عیشقی بیاره و خا نه قاو عیرفانه که ی بیاره بوو، که (مه وله وی تاوگۆزی) یان کرد به و گه وره شاعیره ی که ئه وه هه موو شاکاره شیعریه ئه ده بی و زانستییه به

۱۱ یادئ مه ردان، مه لا عبد الکریم مدرس، ۲/ ۳۱۲ - ۳۱۳ .

زمانه‌کانی کوردی و عهره‌بی و فارسی له‌دوای خۆی به‌جی بیلیت. یان که له شاعیریکی وهک (سالم) ی پی شه‌نگی قوتابخانه‌ی شیعیری هاوچه‌رخ‌ی کوردی پیشک‌ه‌ش به سلیمانی، بگره به خوینده‌وارانی کرمانجی خواروو بکات.

له شوینکیتری (یادی مه‌ردان)^{۱۲} دا مامۆستا مه‌لا که‌ریم ناوی هه‌ندیکیتر له زانایانی مه‌دره‌سه‌ی بیاره ده‌بات، که وادیاره هه‌موویان له سه‌رده‌می شیخ عومەر (ضیاء المدین) دا بوون، له‌وانه: مه‌لا مسته‌فا خورمالی، مه‌لا زین العابدین، مه‌لا ره‌حیمی چروستانی، مه‌لا فه‌تاحی خه‌تی، مه‌لا عه‌زیزی رۆغزائی، مه‌لا مه‌حمودی به‌رلوت، مه‌لا محمادی جوانرۆیی، شیخ قاسم القیسی به‌غدادی و گه‌لیکی تر، له خویندنگای بیاره‌دا خویندوویا نه، خویندنیان ته‌واو کردوو و ئیجازه‌یان وه‌رگرتوو. ^{۱۳} ئەمه به پێی بیره‌وه‌ریی مامۆستا مه‌لا که‌ریم، وه‌ گه‌رنا ده‌یان زانای تر هه‌ن که یان له بیاره خویندوویا نه، یان مامۆستا وانه‌بیژ بوون و به‌داخه‌وه ناویان له‌بیر کراوه.

بۆ سه‌لمانندی ئەم پاستیه من بۆ خۆم پۆژیک موتالای کتیبی (میژووی زانایانی به‌غدا) م ده‌کرد که (یونس سامه‌رائی) نووسیویه‌تی، چاوم به ناوی مامۆستایه‌کی گه‌وره‌که‌وت، به‌ناوی (محمد عمر العزی)

^{۱۲} هه‌مان سه‌رچاوه، ۲ / ۳۱۲ - ۳۱۳.

^{۱۳} هه‌مان سه‌رچاوه، ۲ / ۱۵۹.

که خه لکی خۆرئاوای کوردستان بووه و له بیاره فهقی مامۆستا مه لا بهها بووه، دواتر بۆته زانایهکی گه وره و ناودار. ناوبراو به یه کیک له زاناو سیاسیه هه ره گه وره کانی سوریه ده ژمێردری، که دواتر شتیکی له سه ر ژياننامه که ی ده نوسم.

به هه رحال مه به ستم له م به سه رهاته ئه وه بوو که خوا ئه زانی چه ندین فهقی له م جوړا نه گه راب نه وه و لا تانی خو یان و بوو نه که سایه تی و زانای هه لکه وتوو، به لام له بهر دابرا ن هه چ زانیاریه کمان له سه ریان له بهر ده ستدا نه. ! له م پوه وه مامۆستا مه لا که ریم ده لی: "جار جار فهقی تورک و عه ره ب و تالاشی تیدا بوو. بیاره ی ئه و سه رده مه - به ش به حالی ئه م کورد ستانی عیراقه - نیمه چه دانشگاهی بوو، له به یانییه وه تا یه ک دوو سه عات پاش نوژی مه غریب، ده زگی دهر سو و ده وری فهقی له خا نه قا و حوجه کان و سه ربانه کان نه ئه پرا، له وه و پاشیش تا درهنگی به بیدهنگی موتالای کتیب ئه کرا." ١٤

له شوینیکی تر له کتیبی (بنه ماله ی زانیاران) دا ده لایت: "گه لی زانای گه وره له و خویندنگا یه دهر چوون، که مه گه ر ده فته ریکی تایه بیان بو دابنریت. به کورتی خویندنگه ی بیاره دیمه نیکی بچکۆله ی (جامع الأزهر) میسر بوو له کورد ستاندا و شانی داوه له

١٤ یادى مهردان، مه لا عبد الکریم مدرّس، ١/٣١٣ .

شانى ئۇ، لە بىلاو كورد نەوھى زانست و لە خواتر سىداو بنكە يەكى تيشكەدرو پوناككەرەوھى ولات بوو، ئىستەش ھەركەس لە و ولاتەدا زانا بى و خزمەتى دىن بكا، بىگومان پەيوەندىي نزيك يان دوورى بەو خویندنگايەوھە يە. " ۱۰ ھەروھە دەلئيت:

"لە سەردەمى مەلا عبدالقادر - كە لە نەوھى مەلا ئەبو بەكرى موصەننىفى چۆرىيە - بيارە مەلئەندىكى گەورەى خویندن بوو لە كوردستانداو لە ھەموو لايەكەوھە فەقى پوويان تى کردووھە. زۆر جار فەقىي (موسئەعى) - واتە ئۇوھى لە دوا قوئاغەكانى خویندندايە، مەبەست (مستعدى) عەرەبىيە - ھاتوون لەوى ئىجازەيان وەرگرتووھە. پاشان ناوى بىست مەلاى ناودار دەبا، تياياندا باسى مەلا بەھاي دزاوھرى دەكات. " ۱۶

بەپىي گىرآنەوھى دەماودەمى پىشينيانى بيارەو گەواھىي ھەندىك ريش سپى ومامۆ ستاو كە سايەتبيەكان، زۆر بەى كات لەو مەدرەسەيەدا فەقىي تالشى و ئەفغانى و پاكستانى و لوبنانى و سوورى دەيانخویند.

بەدا خەوھە ئۇم زانكو پىر بەھاو زانستگا دىرىنە، لە گەل ھەلگىر سانى شەرى ناپرەواى (ع یراق - ئ یران) وپاگوا ستنى

۱۵ بئەمالەى زانىاران، مەلا عبد الكرىم مدرس، لاپەرە ۴۱۹ .

۱۶ يادى مەردان، مەلا عبد الكرىم مدرس، ۲/۵۲۰ .

گونده كانى سەر سنوردا، له سالى (1979ن) دا دا خراو، به هوى
تيكچوونى گوزهرانى شاروچكه ي بياره وه كه له سەر سنورى ئيرانه،
پيچرايه وهو، شاروچكه كه ش له لايه ن پزيمه وه ويران و چولّ كرا. به لام
سو پاس بوّ خوا پاش راپه رپيني سالى 1991 از كه م كه م شاروچكه كه
ئاوه دان بووه وهو، به هيممه تي بنه ماله ي شيخان ئيستا مه دره سه كه
ژماره يه ك فه قىي گرتو ته وه خوى و، سالانه ده يان فه قىي خويندن
ته واو ده كه ن و ئيجازه ي مه لايه تىي وهرده گرن.

(بیاره) له چهند شیعرئیکی مامؤستا مهلا کهریم دا

رهنکه گونجاو بی لیره دا چهند شیعرئیکی مامؤستا مهلا کهریم
دابئیم، که به شارؤچکهی (بیاره) دا گو توونی و، تا راده یهک وینای
سروشتی ئه و سهرده مهی بیاره و مه دره سه و خانه قاو مهلا و فه قئیکان
دهکات، چونکه یهکی که له و زانا هاو چه رخانهی که زور چپژی له
بیاره و هه ورامان وه رگرتوه، به سۆزی شیعره کانیشیدا وادیاره پاش
دورکه و تنه وهی له بیاره چپیونی، ده لئیت:

خۆشه بیاره له پووی هه ورامان

مه نزلگهی یاره، سه ر تا به دامان

به هه شتی ئه رزه، گول و گولزاره

بئینی، ده رمانی ده ردو ئازاره

بئستان و باخه و دره ختی به بهر

شوپه بی و چنار، به وینهی عه رعه ر

سه رووی سه ر سه وزو نه مامی نه وتوول

به سه روی شه مال دینه جم و جوول

ده لئی قه تاره ی دؤست و دلدارن

بو دست له ملان موشتاقی یارن

شهنه ی وه نه وشه ی که ئه دا له دل

دل بو نخۆش ئه بی وینه ی په په ی گول

که دین به یه کا گولی رهنگامه
 سهوزو زهردو سوور، وینهی شهمامه
 دیته بهرچاوت وهرهق به وهرهق
 بهرگی سوندوس و کالای ئیستهبرهق
 ئامان! نشینگای یارانی سامی
 فهراموش مهکن ئه حوالی (نامی)^{۱۷}
 له وهصفی مهلاو فهقیکانیشدا دهلیت:
 که ریزیان ئه بهست له حوجره و مزگهوت
 ئهتوت سورهییا له ههوا داکهوت
 که ئههاتنه سهر بهیانی فنون
 ئهتوت ئهمانه ن بهچکهی ئهفلاتون
 که ئههاتنه سهر تهطبیقی ئه حکام
 ئهتوت ئهمانه ن سهرمهشقی ئیسلام
 که ئههاتنه سهر شیعیری غهرامی
 ئهکهوته بیرت مهولاو نیزامی^{۱۸}

۱۷ بنه ماله‌ی زانیاران، مه‌لا عبد الکریم مدرس، ۱۹۸۴ز، به‌غدا، لا: ۴۲۴.

۱۸ رۆژگاری ژیان، بیره‌وه‌رییه‌کانی ماموستا مه‌لا که‌ریم، لا: ۲۸۳.

(بیاره) و مهلا بهها له چامهیهکی د. عابدی سراجهددینیدا:

دکتور (عابد سراج الدین) یش^{۱۹} له چامه شیعیکی دوورو دریزدا بیرهوهریی خوی له گه ل شاروچکهی بیاره و مهلا بههای ماموستای و دیمه نه جوانه کانی که ژو کیوو خانه قاو مه دره سه و فهقی و مهلا و باخ و بیستان و جوانیی سروشتی، نوی ده کاته وه. بویه له سهر بهرزایی کیوی (ته ته) ی پشتی گوندی که یمنه □ که شاروچکهی بیاره ی لیوه دیاره - چامهیهکی پرسوز ده نووسی و، ناوی (مهلا بهها) ی ماموستای و فهقی و مه دره سه که ی بیاره ده باو، ده لیئت:

له هه لویستی که ل لوتکه ی (ته ته) و، سهیری به ره و خواری

وه بیرم هاته وه وه زعی (بیاره) و ده بده به ی پاری

سه یرم کرد، هاته سهر سه حنه ی خه یالم که وکه به ی جاران

هه موو دلگیر بوون، شانوو په رده کانی پارو پیاری

۱۹ د. شیخ عابد سراج الدین نه قشبه ندی، ناز ناوی شیعی هیژا بوو، سالی ۱۹۲۳ له گوندی (دووپوی) هه ورامان له دایک بووه، ماوه یه که به ریوه بهری به شی کوردیی رادیو تاران بووه. نه ندامی ده سته ی نوو سه رانی ریژنا مه ی (کوردستان) بووه، که سالی (۱۹۵۹ز) له گه ل کاک نه حمه دی موفتیزاده و محمد صدیق موفتیزاده و شکرالله ی با بان دهر یانکردووه. سالی ۱۹۹۵ز له شاری (ریاض) ی پایته ختی سعودیه کوچی دواپی کردووه و، هه ره له وییش نیژراوه. چه ند دیوانه شیعیکی هه ن، له وانه: (ناهووی نیلاخان، خانمی خیلان).

چەم و دۆلى فەرەحەخشی بیاره و باخ و بیستانی
هەرالله و میرگ و داری پر بەرو تۆفانی پووباری
دلی شیکردمه وه بۆ ماوهیی و امزانی وهك خۆین
بیاره و مه درسه و عیرفان و زیکر و فکری شاکاری..
پاش پیاخویندنی شارۆچکه که و دیمه نه جوانه کانی، بیری مامۆستا
مه لا به های مامۆستای و فهقیکانی و دهرس و پیشنوویژی و حهلقه کانی
زیکری ده که ویته وه و ده لی:

برۆمه زیاره تی ئوستادی فیه و پیشه واو بهرنویژ
(به هائەددین)ی خواجهی حهلقه ی ئاگایانی بیداری ۲۰.

سەبارەت بە کتیبخانەى (بیارە) و دەستنوسەکانى

لەگەڵ دروستبوونی قوتابخانە نوێیە کەى بیارە، کە وەك وتمان لەسەر دەستی شیخ عومەر گەشەى پى درا، بـەنى کتیبخانە یەك بۆ فەقئ و مەلاکان دامەزرا. دواى چەندین سال دەیان دەستنوسى بەنرخ لەلایەن فەقئ و مەلاکانەو نووسرانەو، یان لە شوێنە جیا جیاکانى کوردستان و دەرەوہى کوردستانەو کرا نە د یاریی و وەقە فى مەدرەسەکەى بیارە کران. شیخ عومەرى بیارە پۆلئیکى زۆرى هەبوو لە ئاوەدانکردنەوہى کتیبخانە کەى مەدرەسەى بیارە. لە بەغداو ئەستەمبول و قاھیرەو دیمەشق و تاران و حجازەو کتیبیان دەھێنا. شیخ عومەرى بیارە مۆریکی هەلگەندبوو بەناوى (وقف ضیاء المدین العثمانى النقشبندی)، هەر کتیبیک بە داواو پاسپاردەى خۆى دەھات ئەو مۆرەى لى دەداو، تا ئیستەش ئەو مۆرە بەھەندى لەو کتیبانەوہیە کە لە ئەرشیفى کتیبخانەى ئەوقافى سلیمانى پارێزاون. بۆسەلماندنى زۆری ئەو کتیبانەو گەرەبى ئەو کتیبخانەى، ئەم گەواھییەى مامۆستا مەلا کەرىمى بیارە بەسە، کە خۆى یەکیکە لە پەرور دەبووانى ئەو قوتابخانەى و بۆ خۆى ئەو کتیبخانەى بىنیوہ، مامۆستا وەك شایەتھائیک دەلا ئیت: " لەناو مزگەوتى بیارەدا پلەکانە یەك هە یە دائەبەزێتە خوارەوہ بۆ ژێرزمینى، لەو ژێرزمینەدا ئەندازئیکى زۆر کتیبى زان یاریى جۆراو جۆرى دەسخەت

هه‌یه، که بۆ زۆر کۆن ده‌گه‌رێنه‌وه. " پا شان ده‌لی: " له میژووی (۱۳۶۰ک/ ۱۹۴۱ز) دا ویستم برۆم ئه‌و ژیرزه‌مینه‌ بگه‌ریم و بزانه چی تیدا‌یه؟ چرامان داگیر ساندو چوینه خواره‌وه، بینه‌م هۆده‌یه که نزیکه‌ی سی گه‌ز پانه‌و یازده گه‌ز درێژه. لای پۆژه‌ه‌لاتی ئه‌و ژیر زه‌مینه‌ پره‌ له کتیبو که‌وتوون به‌ سه‌ریه‌ کدا به‌ ئه‌ ن‌دازه‌ی بالای زه‌لامیک.. گه‌لی له‌ و کتیبانه‌م هه‌لگرتن و ته‌ماشام کردن، به‌لام دوا‌یی له‌ مارو دوو‌پشک و جانه‌وه‌ر ترسام و به‌ پله‌کانه‌کاندا سه‌رکه‌وتمه‌وه تا گه‌یشتمه‌وه ناو مزگه‌وته‌که. " ۲۱ له‌ شوینیکی تر‌دا مامۆستا مه‌لا که‌ریم ئه‌و کتیبانه‌ به‌ چه‌ند هه‌زار به‌رگ ده‌خه‌ملین، که‌ وه‌قف کراون بۆ فه‌قیان. ۲۲

ئهم کتیبخانه‌یه که به‌و بی نازییه مامۆستا با سی لی ده‌کات، پۆژه‌به‌پۆژه‌وه‌له‌مه‌ندتر بووه، فه‌قی و مه‌لا خه‌تخۆشه‌کان چه‌ندین سه‌رچاوه‌یان نووسیوه‌ته‌وه‌و تییان خستوه، چونکه‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا ده‌زگای چاپ و بلا‌کردنه‌وه نه‌گه‌یشتۆته کوردستان، بۆیه ناچاربوون په‌نا‌به‌رنه به‌ر نووسینه‌وه‌و روونوس کردن.

هه‌روه‌ها من بۆ خۆیشم له‌ پیاوه‌ ریشسپییه‌کانی بیاره‌م بیستوه که له‌ سه‌رده‌می سولتان (عبدالحمید)ی عوسمانیدا چه‌ندین بار کتیب

۲۱ بنه‌ماله‌ی زانیاران، مه‌لا عبد‌الکریم مدرس، لاپه‌ره ۴۲۲.

۲۲ برونه: یادى مه‌ردان، مه‌لا عبد‌الکریم مدرس، ۳۱۲/۲.

له ئەستەمبولەوه به دیاری نێردراون بۆ مەدرەسەى بيارە . سالى (١٩٩٨ز) حاجى ئەحمەد بيارەى يەكێك له ريش سپيانى بەتەمەنى بيارە بۆى گێرامەوه كه بۆ خۆى مەراسىمى پيشواى له و قافلە يەى له بىربووه كه زانا و فەقى و پياوماقولاى بيارە چون بەرەو شارۆچكەى خورمال بۆ پيشواى ئه و چەند بارە كتيبهى كه له گەل مووى ريشى پيغەم بەردا- صلى الله عليه وسلم- كه به (مەحاسىنى شەريف) ناسراوه له لايەن خەليفەى عوسمانى سولتان (عبدالحەمىد)هوه، له سالاى دەيهى يەكەمى سەدهى بيستەدا ناردوونى بۆ بيارە .

ماوهتەوه ئەوه بليين كه له سالى (١٩٧٨ز)دا وهزارەتى ئەوقافى عىراق ليژنەيهكى له ئەمىندارهكانى كتيبخانە مەركەزىيەكانى ئەوقافى بەغدا و موسل و سلیمانى پيک هینا، بۆ چيککردن و ناساندنى كتيبه دەستوو سەكانى مەدرەسەى بيارە، هینا يانن بۆ كتيبخانەى ئەوقافى سلیمانى.^{٢٣}

بەندە بۆ خۆم سالى (١٩٩٩ز) سەردانى كتيبخانەى ئەوقافى كردو، له لیستیكا كه بەرپز بەرپۆه بەرى كتيبخانەكه پيشانى دام چاوم بە ناوى سەدان كتيب كەوت، كه له بيارەوه گويزراونه تەوه بۆ كتيبخانەى ئەوقافى سلیمانى، گومانى ئەوهشم برد كه زۆرێكى تر له و كتيبانەى حوجرەكانى بيارە له پووداوهكانى كوردستاندا فەوتابن.

٢٣ بڕوانه: (مخطوطات مكتبة الأوقاف)، لاپهه ٢٠.

له يه كۆك له دهستنووه سه گرز گه كانى كۆتبخا نهى ئه وقافى
 سلیمانى كه كۆتې بى (شرح العقائد الذسفية) يه به خهتى (مهلا
 ئه حمه دى مهلا قاسمى دزاوه رى) كه ده كاته باپيره دى پيژجه مى مهلا
 به هاى بياره ، له سه رى نوسراوه : " ئه حمه دى كورى قاسمى دزاوه رى
 بووه خاوه نى ئه م كۆتې به ، كه به چوار پيال له مهلا يوسفى
 شاره زوورى كرى ، له سالى تا عونه كه " ۲۴

له م كۆتبخانه يه ئه وقافى سلیمانيدا ۳۰۳۵ (سى هه زارو سى و
 پينج) ده سنو سى ئه صلى و ۲۵۰ دوو سه دو په نجا دهستنووه سى
 ويژه گيراوه ن. له و ژماره يه له ريزيه ندى ژماره ۴۴۶ بۆ ۸۲۳ و ، ۹۹۸
 بۆ ۱۰۷۴ ي لى سى كۆتې به كانى ئه وقاف ، له شارۆچكه ي بياره وه
 هاتونه ته ئه و شوينه ، كه ده كا ته ۴۵۳ ده ستنووس ، به پيى
 ژماردنيكى سه رپيى كه بۆ خۆم له و سه ردانه ي سالى ۱۹۹۹ ز ئه نجام
 دا . دياره به پيى هه نديك زانيارى له كاتى جيا جيا و به هوى چهند
 رووداويكه وه ، چه ندين ده ستنووس له و ده ستنوسانه فه وتاون .

۲۴ ده قه عه ره بيه كه ي به م جوړه يه : (تملك أحمد بن قاسم المدزوري ، اشتراها
 بأربع ريات من ملا يوسف الشهرزوري ، سنة الطاعون) . له كۆتې بى (فهرس
 مخطوطات مكتبة أوقاف السلیمانية) ، به رگى ۲ ، لا : ۹۸ ، به ژماره ۵/۳۹ . به پيى
 به لگه نامه يه كه له پاشكۆي ئه م كۆتې به ي به رده سى خوينه ردايه ، باوكى ئه م
 مهلا قاسمه دزاوه ريه ناوى ئه حمه د بووه و ، سالى ۱۱۱۳ ي كۆچي مانگي /
 ۱۷۰۲ ي زاييى ، شيعريكى نووسيوه ته وه . پروانه : به شى پاشكۆكان .

له و دهستنووسانه‌ی مه‌درسه‌ی بیاره، نوسخه‌ی ده‌گمه‌نی وا هه‌یه که نووسینه‌وه‌که‌ی ده‌گه‌رێ‌ته‌وه بۆ سه‌دان سال له مه‌وپێش، بۆنموونه: نوسخه‌ی کتێبی (العدة المباركة) که که سێک به‌ناوی مه‌لا مه‌ مه‌دی مه‌لا ره‌زای مه‌ریوانی، سالی (١١٨٨/ک/١٧٧٤) له مه‌درسه‌ی بیاره نووسیه‌یه‌ته‌وه. جگه له سه‌دان ده‌ستنوسی تری ئه‌و میژووه به‌دواوه.

به‌داخه‌وه له‌به‌ر ئالۆزیی بارودۆخی سیا‌سی و ئاسایشی شی‌واوی عێراق به‌تایبه‌تی شاری به‌غدا، له‌کاتی نووسینه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌دا- نه‌مانتوانی زانیاری له‌سه‌ر ئه‌و ده‌ستنووسانه‌ی بیاره ده‌ستخه‌ین، که ئه‌گه‌ری زۆره‌ گه‌یشته‌به‌ به‌غدا و شاره‌کانی تری عێراق.

(بیاره) له چامه‌شعیریکی عه‌ره‌بیدا:

شاعیریکی عه‌ره‌بی عێراقی به‌سپه‌یی، به‌ناوی (محمد هادی المدفتر) (١٩٠٤-١٩٦٦ز)، دیوانه‌ شیعیریکی دا‌ناوه‌وه، ده‌یان چامه‌شعیری نووسیه‌وه، تایبه‌ت به‌ وی‌ناکردن و پیا‌هه‌لدانی هاوینه‌هه‌واره‌ ناو‌داره‌کانی باشووری کوردستان، به‌ناوی (دیوان مصایف العراق). له سه‌ردانیکیدا بۆ شارۆچکه‌ی بیاره له‌ سالانی سییه‌کانی سه‌ده‌ی بیست‌دا دیمه‌نه‌ دلگیره‌کانی ئه‌و شارۆچکه‌یه‌ زۆر سه‌رنجی پراکێش‌اوه، بۆیه‌ یه‌کێک له‌ چامه‌شعیرییه‌کانی ئه‌و کتێبه‌ی ته‌رخان کردووه بۆ بیاره. ده‌لێت:

و (بيارى^{٢٥}) من عبقرى جمال
 فهي من حسننها النعيم تجلى
 كل شيء منها عجيب مرّوع
 من غراس ما بينها ناميات
 فهي في دائرة بسيطة
 فهناك الماذى والعسل والشهـ
 وهناك الكروم واتيـن والتفا
 ولديها البلوط والشاه بلو
 وثمار الغابات والجوز والفسـ
 وثمار البان من كل صنف
 وفوق أزهارها النظيرة تزهو

من رآها لا يستطيع جفاها
 فسما طولها، وعزّ حماها
 ساحر، يدهش الذي يلقاها
 ومياه تجد في أثرها
 نعمى أودع الله كل شيء حلاها
 — د خلا بأشباره ويناها
 ح ماليء أرجاها
 ط، ضروب تكاثرت أسماها
 تتق واللوز، مائات رياها
 تحت لمح البصر أو فياها
 واتيـات قطوفها ويناها^{٢٦}

٢٥ شاعير له سهر زمانى هه وراميه كان ناوى (بياره)ى بردووه، چونكه نه وان
 زورجار ده لئين (بيارى) نهك (بياره)!.
 ٢٦ تاريخ مشاهير الألوية العراقية، عبدالمجيد فهمى حسن، الزمان، ١٩٤٦ز،
 بغداد، ٣١/١. له ديوانى (من وحي المصايف) ى شاعير: (محمد هادي
 الدفتى) وهريگرتووه، كه سالى ١٩٤٥ز له به غدا چاپ كراوه.

به شى دووهم

پوخته يه ك له ژياننامه ي ماموستا

مه لا به ها و ئاكاره كاني

لە م بە شەدا

- بێنەمالەیی مامۆستا مەلا بەھاو لە دایکبوونی و خۆیندنی
- پادەیی خۆیندەواری و توانای زانستی مەلا بەھا
- مەلا بەھاو بەسەرھاتی دوکانەکانی خانەقayı بیارە
- مەلا بەھاو زەوی و زار لە سنوری (سواد العراق) دا
- عیرفان و خواناسیی مامۆستا مەلا بەھا
- پێزگرتنی مەلا بەھا لە ئافرەت و مافەکانی
- میژوونامەیی مەلا بەھا
- حەقبیژی و کاریگەری و ھەببەتی مەلا بەھا
- پێزی مەلا بەھا لای شیخ عومەری (ابن القرداغی)
- پێزو خۆشەویستی شیخ عەلادین بو مەلا بەھا
- نامەبەھکی شیخ عەلادین
- ۆفاتی ئۆحمەدی کۆری مەلا بەھاو دەرسیکی عاریفانە
- مەلا بەھا و بەسەرھاتی گۆرھەلکەندن بو خۆی
- کۆچی دوایی مامۆستا مەلا بەھا
- مندال و نەوکانی مامۆستا مەلا بەھا

بنه‌ماله‌ی مامۆستا مه‌لا به‌هاو له‌دایکبوونی و خویندنی

به‌پیی نوسینیکی خودی مامۆستا مه‌لا به‌ها به خه‌تی خۆی که سالی (۱۳۲۶ ک / ۱۹۱۸ ز) نووسیویه‌تی، له‌گۆتایی کتیبیکیدا به‌ناوی (بغیة‌المسترشدین) دانراوی (عبد‌الرحمن باعلوی)، ناوی تو پشت له‌باپیرانی خۆی به‌مجۆره‌ نووسیوه:

"مه‌لا به‌های بیاره، کورپی مه‌لا محه‌ممه‌د صادق،^{۲۷} کورپی مه‌لا عبدالرحیم، کورپی مه‌لا عبد‌القادر، کورپی مه‌لا محه‌ممه‌د، کورپی مه‌لا ئه‌حمه‌د، کورپی مه‌لا قاسم، کورپی مه‌لا ئه‌حمه‌د، کورپی مه‌لا محه‌ممه‌ده.^{۲۸} شایانی باسه‌مه‌لا محه‌ممه‌د صادقی باوکی مه‌لا به‌ها له‌ناوچه‌ی شلیری پینجوین مه‌لا بووه‌و، گۆریشی له‌وییه.

سه‌باره‌ت به‌بنه‌ماله‌و شه‌جه‌ره‌ی باپیرانی مه‌لا به‌ها، چه‌ندین جار له‌مامم (مه‌لا محه‌دی خور‌مال) و باوکم (مه‌لا عه‌زین) و چه‌ند

۲۶ مامۆستا مه‌لا که‌ریم له‌کتیبی (علمائونا فی خدمة‌العلم والدین) لاپه‌ره‌ ۱۲۴ به‌هه‌له‌وتوویه‌تی: مه‌لا به‌ها کورپی محه‌ممه‌ده، به‌لام راسته‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌که‌ باوکی مه‌لا به‌ها ناوی (مه‌لا محه‌ممه‌د صادق) بووه‌، مامۆستا موده‌رپیس ته‌نها (محمد)ه‌که‌ی وتووه‌.

۲۷ له‌پاشکۆکاندا بڕوانه: کۆپیی خه‌تی مه‌لا به‌ها له‌په‌راویزی کتیبی ناوبراودا.

به ته مه نيكي تری ناوچه که م بیستووه، که له په راویزی هه ندیک کتیبدا هه بووه، تا پازده پشتی ئه م بنه ماله یه ناویان وه که مه لا هاتووه و له وه ولاتر نه زانراوه. مه لا عه زیز - که یه کیکه له برا کانی و له حیجاز وه فاتی کردووه - له په راویزی کتیبیکیدا ئه مه ی پشتراست کردوته وه، به لام به داخه وه من ئه و ده ستنووسه ی مه لا عه زیزم بۆ نه دوزرایه وه.

بۆ دلنیا بوونه وه له راده ی گرنگیدانی ئه م بنه ماله یه به زانست، ئه کری نمونه به باپیره ی شه شه می مه لا به ها بینینه وه، (مه لا قاسمی کوری مه لا ئه حمده) که له شه جهره که ی سهره وه دا ناوی هاتووه. ئه م زانایه له سالانی سه ده ی ۱۷ ی زاینیدا ژیاوه، چونکه که شکۆلکی شیعری به ره می مه لا قاسم به خه تی خوی که سالی (۱۷۰۱ز) نووسیویه تی له مالی مامۆستا مه لا محی المدین صالحی پاریزراوه.^{۲۹}

^{۲۹} بروانه: پاشکۆی به لگه نامه کان، بۆ بینینی نمونه ی شیعریک، که مه لا محی المدین صالحی له کتیبه که یدا (پاران ورین)، له وه که شکۆله ی مه لا قاسمی دزاوره ی نه قلای کردووه، ئه وه که شکۆله ی مه لا قاسم شیعری (۱۷) شاعیری پیش سالی ۱۱۱۳ کۆچی/۱۷۰۱ زاینی تیدا یه. صالحی ده لایت: "به داخه وه سهره تاو کۆتاییان نیه". ههروه ها ده لایت: "ئه وه به شه، لای مه لا عبد الله جوانپویی له باپیرانی مه لا محی المدین صالحیه وه هاتوونو، له وه ده چۆ بۆ ئه و نووسرابن".

مهلا بهها به پيی نووسينيکی خوی له سهر بهرگی کتیبی (قاموس اللغة)، سالی (۱۲۹۵ ک) بهرامبهر (۱۸۷۸ز) دا له دايک بووه،^{۳۰} ههر له سه ره تاي ژيانیه وه له گوندی (دزاوهر) ی هه ورامان^{۳۱} دهستی کردووه به خویندن و فییری قورئان خویندن و زانسته سه ره تاییه کان بووه. له

۳۰ ماموستا مهلا که ریمی موده رریس له کتیبی (یادی مهردان) دا سه باره ت به له دایک بوونی مهلا بهها، نووسیویه تی: "ئه م زاته له سالی ۱۲۹۴ ک، که دهکا ته ۱۸۷۳ ز، له دايک بووه." نازانریت ماموستا ئه مه ی له چ سهر چاوه یه که وه هی ناوه، ج گه له وه بهرواره زاینیه کهش دهکا ته ۱۸۷۸. به نده پ شتم به نو سینه که ی مهلا بهها خوی به ست، چونکه ئه وه ی خوی له دروستییه وه نزیکتره.

۳۱ (دزاوهر) یان (زاوهر) گوندیکی دیرین و دلگيرو پر باخ و بیستانی هه ورامانی لهونه. ده که ویتته بناری کیوی هه میشه به فراوی (دالانی). پینچ کیلو مه تریک له پشت شادیی (ته ویله) وه یه و با خه کانی تی که لی با خه کانی ته ویله یه. شادیی (نۆد شه) ی هه ورامان له خۆره لاتیییه وه یه، گو نده کانی (که یه نه) و (هانه گهرمه) ش له خۆرئاوا یه وهن. دزاوهر دارای چه ندين هاوینه هه وارو سه یرانگای دلگیره، وهک: هاره بری، مالین، که گۆری شیخ شه ها به ددینی ماموستای (پید شالیاری) لی یه. ههروه ها: ههواره کانی: هامنۆ، گ مالی، مله هه ندوو، ده ربه ند، کۆیله، بزازه را، گو یچ، مه ره، که وا دیاره یه کیک بووه له جیگا کانی کۆبونه وه ی شواری (ژیرایی مه ره). ئه م گونده به گوندی مه لاو هه لا که وتوان و ژیران ناو بانگی ده ر کردووه. له سه ر که تیه به کی مز گه وتی گونده که نوو سراوه: سالی ۱۹۲ک. م (۱۷۷۹ز) مزگه وته که له سه ره ده ستی (مد دیو سف سان) سولتانی هه ورامان نۆژهن کراوه ته وه. (پید گهی ئه لیکترۆنیی مالین).

ته مه‌نی (۱۸) سالیداو له سالی (۱۳۱۴ ک، ۱۸۹۷ن) به مه‌به سستی دریزه‌دان به خویندن چوو به ناوچه‌ی موکریان و لای زانای گوره و ناو دار مه‌لا (عه بدوللای په سوئی) ^{۳۲} خویندوو یه‌تی، که له زانسته عه‌قلیه‌کاندا به‌ناوبانگ بووه. لای ئه‌و زانایه به شیک له زانسته‌کانی خویندوو و پاش دوو سال و له سالی (۱۸۹۸ن) (۱۳۱۶ک) دا گه‌راوه‌ته‌وه بیاره و له‌سه‌ر ده‌ستی ماموستا مه‌لا عبد القادری گوره ئیجازه‌ی زانستی وه‌رگرتوو ^{۳۳}.

پیرانی گوندی (دزاوه‌ر) ده‌گپنه‌وه که باوکی مه‌لا به‌ها (واته مه‌لا محممه‌د صادق، کورپکی تری هه‌بووه به ناوی عبد الله. رۆژیکیان چاوی له هه‌ردوو کورپه‌که‌ی - واته به‌ها و عبد الله - بووه که منداڵ بوون و یارییان کردوو. (به‌ها ئه‌ددین) ورده به‌ردی له سه‌ر یه‌ک هه‌لاچنیوه و (عبد الله) ش په‌تیکی به‌ستوو به نالی و لاخیکه‌وه و غارغارینی پی کردوو. (مه‌لا محممه‌د صادق) ی باوکیان وتوو یه‌تی:

۳۲ حاجی مه‌لا عه‌ بدوللا، خه‌لکی گوندی (په سوئی) ی ناوچه‌ی (لا جان)، موریدی شیخ عومهری بیاره بووه. د یاره مه‌لا به‌ها له‌ویوه ناسیویه‌تی. له هه‌ردوو شاری (بۆکان) و (تورجان) مه‌دره سه‌ی هه‌بووه، فه‌قیی زۆری پاگرتوو. بۆم راست نه‌بووه‌وه که ئایا باپیرم (مه‌لا به‌ها) له (بۆکان) له لای خویندوو یه‌تی، یان له (تورجان)؟

۳۳ بڕوانه: زندگینامه‌ علامه‌ دهر (حاج ملا احمد نودشی)، یدی مظه‌ری، چاپی سنه، لا: ۵۳.

ئەم بەھادىنە ۋا ديارە ئەبىتە مەلا يەكى باش و كتیب ھەلئە چنى!
(عبد الله) ش رەنگە ببى بە كاسب و لاخدارى بكات. ديارە ھەر بەو
جۆرەش دەرچوۋە كە باوكيان پيشبىنى كردوۋە.

بە پىي بۆچونى مامۆستا مەلا كرىم، ھەندىك لە ھاۋفە قىيانى مەلا
بەھا لە كاتى خویندنىدا برىتیبون لە: مەلا عەزىزى براى مەلا بەھا،
مەلا عەبدوللای مەريوانى، مەلا مەحمۇدى كانىمىرانى^{۳۴}، مەلا صالحى
فاۋجى، مەلا مستەفای خورمالى و كەسانىكى تر، كە ھەمويان دوا تر
ناوبانگ يان دەر كردوۋە بوونە تە مەلا مامۆ ستاى نا سراۋ لە
قوتابخانە و حوجرەكانى كوردستاندا.

مامۆستا مەلا بەھا براىەكى ھەبوۋە بە ناۋى مەلا عەزىز كە
پىكەۋە خویندوويانە، ۋا پى دەچى لای مەلا قادرى گەورەى ديارە
ئىجازەى زانستىيان ۋەرگرتبىت. ئەم براىەى پاش ئىجازە ۋەرگرتن
چوۋە بۆ ھەج و لەۋى نەخۆش كە وتوۋە ۋە فاتى كردوۋە ۋە ھەر لەۋى
نيزراۋە. بە پىي قسەى ئامۆژنم - خاتو رابىعە - خىزانى مامۆستا
مەلا محمدى خورمال - كە سالى ۲۰۰۴ز لە شارى ھەولير كوچى دوايى
كردو خوشكەزاي مەلا بەھاى باپىرمە - دەيوت: "كاتى مەلا عەزىز لە
ھەج نەخۆش كە وتوۋە شەش لىرەى پى ماۋە، لە كاتى سەرەمەرگىدا

۳۴ علماؤنا في خدمة العلم والدين، عبد الكريم المدرس، ص: ۱۲۴.

وتوویه تی به هاوری کانی: له گورستانی به قیغ زهوی بکرنو ئه گهر مردم له وی بمنیژن".

ماموستا مهلا به های باپیرم به خه تی خوی له پهراویزی کتیجی (قاموس اللغة) دا به فارسی نووسیویه تی: "م یژوی کۆچی گوره و کامل حاجی مهلا عه بدولعه زیزی برام - خوا بیخا ته به رپه حمه تی فراوانی خوی - له سالی ۱۳۲۲ی کۆچی (ده کاته ۱۹۰۵ ی زاینی)، له شاری مه دینه ی پیروز - خوا پیروزو پایه به رزتری کا - هه ر له وی له گورستانی به قیغ نیژرا، خوزگه به خوی و خوش به حالی." ۳۵

هه روه ها خوشکیکیشی بووه به ناوی (خه یریه) که ده کاته دایکی رابعه خانمی خیزانی ماموستا مهلا محه ممه دی خورمال، خوا لییان خوشبییت.

مهلا به هانه ددین پاش ئه وهی لای مهلا قادری گوره ئیجازه ی عیلمی^{۳۶} وه رگرتوه، هه ر بو خویشی سالی (۱۹۱۲ز) ژنی بو

۳۵ ده قه که ی خوی که به فارسی و زیوه عه ره بی نووسیویه تی، به م جوړه یه: "تاریخ وفاة فاضل کامل الحاج ملا عبد العزيز رحمه الله رحمة واسعة، شقیقی، فی سنة ۱۳۲۲، توفي فی المدينة المنورة، زادها الله شرفا، ودفن بالبقيع، طوبی له". (پهراویزی به رگی (قاموس اللغة)، به خه تی مهلا به ها خوی).

۳۶ ماموستا مهلا که ریم له سئ شوینی (یادی مهردان) دا، باس ده کات که ماموستا مهلا به ها، لای مهلا قادری گوره ئیجازه ی زانستی وه رگرتوه، له به رگی ۲ لاپه ره کانی ۱۵۹، و ۵۲۰ و ۵۷۷ چاپی یه گه م.

هیناوه و دایمه زان دووه. ژنه که ی که ناوی (حوسنا) خان بووه، کچی شیخ فریادی هه ورامان بووه، مناله کانی هه موویان له ون. حوسنا خان به سهر سکه وه له دوا مندالیدا که ناوی ئه مننه بووه کۆچی دواپی کردووه. مه لا به ها له په راویزی کتیبی (قاموس اللغة) دا، میژووی کۆچی ئه م هاوسه ره ی به زمانی عه ره بی، به م جۆره ده نووسیت: "میژووی کۆچی هاوسه رم (حوسنا) خوا لیی خو ش بیّت، به یانیی پوژی هه یینی له مانگی (ذی القعدة) ی سالی ۱۳۴۵ ی کۆچی. (ده کاته مایسی ۱۹۲۷ زاینی)".

شایانی باسه باوکم و مامم (ماموستا مه لا محه مه دی خورمال) و ئاموژنم - به ره حمه ت بن - زورچار باسیان له ژیری و حکمه ت و دانایی ئه م ژنه (واتا حوسنا خان) ده کردو، ته ئکیدیان ده کرده وه که پشتیوان و یارمه تیده ریکی چاک بووه بو مه لا به ها و زور پشتیوانی لی کردووه، ته نانه ت سوودی له ئه قل و ژیرییه که ی وه رگرتووه.

ماموستا مه لا به ها زور گرنگی داوه به قورئان و، هانی خویندن و فیڤبوونی قورئانی بو ژنان داوه، ئه وه تا حه وت خوشکه زای هه تیوی هه بووه هه موویان قورئانیا ن خه تم کردووه و قورئانیشیان فیڤی خه لکی کردووه، بوئه له ناوچه ی هه وراماندا به قورئانزان و ماموستای فیڤکردنی قورئان ناسراون.

دوای کۆچی خاتوو حوسنا، مه‌لا به‌هائهددین ژنی دووه‌می هیناوه
 که مه‌شهور بووه به (خه‌لیفه مروه‌ت) و خه‌لکی شاره‌زورر بووه، له
 عه‌شیره‌تی (شاتری). ئەم ئا‌فره‌ته له خانه‌قای بیاره سه‌رحه‌لقه‌ی
 خه‌تمه‌ی ژنان بووه. مامۆستا محهمه‌د ئەمین هه‌ورامانی بیاره‌یی
 ده‌لێت: " سو‌فی مروه‌ت هه‌فته‌ی جارێ کوره‌ی زی‌کری ده‌به‌ست و به
 ده‌یان ئا‌فره‌تی دینی صو‌فی به ده‌وریا کۆده‌بوونه‌وه و تو‌به‌ی پی‌
 داده‌نان، ئەوانیش به با‌وه‌رپێکی ته‌واوه‌وه ده‌ستی دینی یان پی‌
 ده‌گرت." ۳۷

که ئەوه‌ش ده‌یسه‌لمینی مه‌لا به‌ها گرنگی داوه به تو‌یژی
 ژنانیش، که‌شو هه‌وای زی‌کرو ته‌هلێله و خه‌تمه‌ی تایبه‌تی بو‌ ساز
 کردوون و یارمه‌تی خاتوو (مروه‌ت)ی خیزانی داوه بو‌ ئەو مه‌به‌سته.
 به‌لام مه‌لا به‌ها زۆر جه‌ختی کردووه‌ته‌وه له‌سه‌ر پاراستنی ئادابی
 شه‌رعی و نه‌یهیشتوووه ژنو پیاو تیکه‌ل ببن، که به‌داخه‌وه له هه‌ندی‌ک
 شوین و دواتر له‌و سه‌رده‌مه، زۆرجار ئەو ئادابانه له کاتی حه‌لقه‌کانی
 زی‌کردا پێشیل ده‌کرین.

۳۷ میژوو‌ی هه‌ورامان، محهمه‌د ئەمین هه‌ورامانی، چوارچرا، چاپی ۲، ۲۰۱۶.
 (دارشته‌که‌ی، هه‌روه‌ک خۆی هیناومه‌!).

راده‌ی خوینده‌واری و توانای زانستی مه‌لا به‌ها

به‌پیئی ئه‌و زانیارییه‌ی له‌پیش‌سپی و مه‌لا ناوداره به‌ته‌مه‌نه‌کانی ناوچه‌ی هه‌له‌بجه و هه‌ورامانه‌وه و هه‌رگیراوه‌وه، ئه‌و شایه‌تییه چه‌ندبارانه‌ی مامۆستا مه‌لا که‌ریمی موده‌پریس دووباره‌یان ده‌کاته‌وه، وا مه‌شه‌وره که مه‌لابه‌ها زانایه‌کی خوینده‌وار بووه و چه‌ندین فه‌قیی پئی گه‌یانده‌وه، بۆیه به‌دریژی ته‌مه‌نی خۆی له مه‌درسه‌که‌ی شارۆچکه‌ی بیاره‌دا حوجره‌ی تایه‌ت به‌خۆی هه‌بووه، هه‌رچه‌ند له سه‌ریکی تره‌وه سه‌رگه‌رمی خه‌تم و ته‌هلله‌وه زیکرو ئه‌ورادو قورئان‌خویندن بووه.

شاهیدیك که زۆر له‌گه‌لی ژیاپی، مامۆستا مه‌لا که‌ریمی موده‌پریسه، له‌چه‌ندین شوینی هه‌ردوو کتیبه‌ نایابه‌که‌یدا (یادی مه‌ردان) و (علمائنا في خدمة العلم والدين) هه‌روه‌ها له‌بیره‌وه‌رییه‌کانیدا به‌ناوی (پۆژگاری ژیانم) باسی مه‌لا به‌های بیاره‌ ده‌کات، به‌ زاناو له‌خواترس و خوینده‌وار له‌قه‌له‌می ده‌دات.

ئه‌وه‌نده‌ی لئی دلتیا بم مامۆستا مه‌لا که‌ریم له‌حه‌وت جیگه‌ی به‌رگی دووه‌می (یادی مه‌ردان) دا باس له‌مه‌لابه‌ها ده‌کات، جارێک به‌

(مه‌لای گه‌وره) و جارێك به (مه‌لابه‌های ئیمام) و جارێك به (مه‌لای به‌ناوبانگ) و جارێك به (مه‌لای چاك و مونا‌سیب)^{۳۸} ناوی دینیت.

هه‌روه‌ها له كتیبی (علمائنا فی خدمة العلم والدین) دا دوو لاپه‌ره‌ی بۆ ژیان و بیبلۆگرافیا‌ی مه‌لا به‌های بیاره ته‌رخان کردووه.^{۳۹}

له كتیبی (یادی مه‌ردان)یشدا -بیجگه له وئاماژانه‌ی سه‌ره‌وه- لاپه‌ره‌یه‌کی تایبته کردووه بۆ پوخته‌ی ژیاننامه‌ی مه‌لا به‌ها، تیایدا ده‌لیت: "مامۆستا مه‌لا به‌ها وه‌ختی خۆی به‌فیڕۆ نه‌ئه‌دا، له‌ غه‌یری وه‌ختی نوێژو خه‌تمو ته‌هلله‌دا، خه‌ریکی قورئان خویندن و ویردخویندن و ده‌رس پیوتنی فه‌قییان ئه‌بوو، به‌تایبه‌تی ده‌رسی ته‌جویدی قورئان و شه‌رع، له شه‌رعیشدا به‌تایبه‌تی ده‌رسی (فرائض)، واته‌ چۆنیه‌تی دابه‌شکردنی میرات.."^{۴۰}

عه‌ودال‌بوونی مه‌لابه‌ها به‌دوای زانستدا وای لیکردووه سه‌ردانی ئه‌و شارانه‌ی کوردستان بکا که حوجره‌و مه‌لاو زانست تیا‌ياندا به‌بره‌و بوون، ته‌نانه‌ت به‌لای که‌مه‌وه ۳ جار سه‌فه‌ری به‌غدا‌ی کردووه و چهند کتیبیکی ده‌گمه‌نی له‌وی کرپوه، له‌وانه له سه‌فه‌ریکیدا کتیبی (جامع الصغیر)ی له

۳۸ لاپه‌ره‌کانی ۹، ۱۰۹، ۳۱۳، ۳۱۶، ۵۲۰، ۵۷۷ له به‌رگی دووه‌می (یادی مه‌ردان)، عبد‌الکریم مه‌ردس.

۳۹ علمائنا فی خدمة العلم والدین: عبد‌الکریم المه‌ردس، ص ۱۲۴، ۱۲۵.

۴۰ یادی مه‌ردان، ۲/۵۷۷.

فەرمودەدا کړپوه، چونکه له پەراوړیزی ئەم کتیبەیدا نووسیویەتی: "مولکی ئاسمانان و زهوی هی خودایه، ئەم کتیبەم به پینچ قەران کړی له (دار السلام) له بەغدا، منی گوناھبار بهاءالدین کورپی محمصدقی به ئەسل دزاوهری." ^{٤١} بەداخهوه سالی ئەو سەردانەیم بۆ بەغداو ھوو پالئەری سەردانەکەشم بۆ راست نەکرایەوه، بەلام خۆشبهختانە پاش پشکنینیکی زۆری پەراوړزەکانی پاشماوھی ھەندیک له کتیبەکانی کتیبخانەکە، ئەوهم دۆزییەوه که یەکیک له سەفەرەکانی بۆ شاری بەغدا سالی (١٩١٦) بوو چونکه به خەتی خۆی لەسەر بەرگی کتیبیک که لەو سەفەرەیدا لەوی کړپویەتی، بەفارسی نووسیویەتی: "ئەم کتیبە هی بەندە ی ھەژارە لەسەفەری سییەمی دارالسلام، بەغداد، لەسالی ١٣٣٧ (١٩١٦) ھینام".

سەیر ئەو یە ئیمە نەوہکانی مەلابەھا - نەمان بیستبوو که مەلا بەهای باپریمان ئەم سی سەفەرەری بۆ بەغدا کربئی. بۆ پالئەری سەفەرەکانیش، بۆخۆم گومانم بۆئەوه دەچیت که عەشقی سەردانی شوینە پیروژەکان و زانستگە شەرعییەکانی شاری بەغداو کړینی کتیب لەسەری دابیئت.

٤١ دەقەکە ی بە عەرەبی بەم جۆرە نووسیوه: " والله ملك السموات والأرض، ملّكت هذا الكتاب بخمس قرانات في دار السلام بغداد، وأنا الأئيم بهاء الدين ابن محمد صادق، دزاورى الأصل. " له پەراوړیزی بەرگی یە کەم و کۆتایی کتیبی (جامع الصغیر فی أحادیث البشیر النذیر) نووسیویەتی.

مەلا بەھاو بەسەرھاتی دوکانەکانی خانەقayı بیارە

مامۆستا مەلا کەریم دەلّیت: "لەسالی ۱۳۵۰ک (۱۹۳۲) دا بەعزی کەس فیکری شیخی بیارەیان هیئایە سەرئەووە کە ئەم باغچەییە و لە خۆرەلاتی خانەقاووە، لەگەڵ ئەو حوجرە درێژە کە لکاووە بەخانەقاووە تەختەبەندەکەیی بەردەمی حوجرەکە هەتا نزیکیی حەوزی قەسرو بەھاربەندی خانەقا، هەمووی بکا بە دوکان و بازار، بۆئەووە واریداتی بۆ خانەقا بیی، لە واقعیدا هەرچەند ئەم دوکان و بازارە ئەبوو بەھۆی واریدات، بەلام مەنزەرە و دیمەنی جوانی خانەقاو حەوشی خانەقاو باخچەیی خانەقayı مەحو ئەکردهووە. لەم فکەرەدا من و مامۆستا مەلا بەھادین مانیع بووین لەبەر بەعزی شت: (پاشان مامۆستا مەلا کەریم ۳ ھۆکار باس ئەکات):

یەکەم: گۆرانی دیمەنی خانەقاو لەدەستدانی جوانییەکەیی.
دووەم: بیرەوہری و یادگاریییەکانی حوجرەکەیی شیخی زیائەددین.
سییەم: نەگونجانی کەشی بازارو دوکان لەگەڵ پوھانیات و ھەیبەتی خانەقا.

پاشان مامۆستا مەلا کەریم دەلّی: "من و مامۆستا مەلابەھا پاش ئەووە کە نائومیئدبووین لە وەرگرتنی قسەکەمان، قەرارمان دا ئەو

چنارانه برپویانه نه فرۆشرین و بیانکه ن به تیره ک و رایه ل و له سه ربانی
خانه قا بۆ مه وسیمی هاوین خانه قایی بکریته وه ..^{۴۲}

مامۆستا صلاح الدین کۆره زای مه لا به ها - له م باره یه وه ده لایت:
دوای ئه وه "مه لا به ها ره خنه ئه گری و به توندی موداخه له ئه کات و پری
ئه گری له فرۆشتنی وه قفه که، شیخ عه لئه ددین پابه ند ئه بی به
فتواکه ی"^{۴۳}

یه کیك له قوتابیه کانی مامۆستا مه لا به ها دکتۆر عابدی سراج
الدینی یه، کۆری شیخ مه ولانای شیخ عه لئه ددین و کچه زای شیخ
نه جمه دینی بیاره، که له سه ره تای چله کاندای مه لا به ها هه ندی له
زانسته کانی خویندووه، دواتر شه وقی کۆماری مه هاباد له سه ری داوه و
له سالی (۱۹۴۴ن) دا چۆته مه هاباد، دواتر گه راوه ته وه کوردستانی
عیراقو، پاش چهند سالیك له زانکۆی تاران کۆلیژی (ئیه لیه ات) ی
ته واو کردووه. ناوبراو شاعیریکی به توانا بووه، دیوانیکی شیعی
گه وره ی له دوو به رگدا هه یه، که شیخ ئه سه عه دی سیراجه ددینی برای
پیشه کی بۆ نووسیوه و ده زگای ئاراس سالی (۲۰۰۴ن) چاپی کردووه.

۴۲ پۆژگاری ژیانم، مامۆستا مه لا که ریم، لا: ۱۶۵.

۴۳ له خزمه ت مامۆستای گه وره ی خورمالدا، صلاح الدین محمد بهاء الدین، لا: ۸.

ناوبراو له (۸)ی نه ورورزی سالی (۱۹۹۵) له شاری (ریاض)ی سعودیه
 کۆچی دوايي کردو، هەر له ویش به خاک سپیږدرا. ^{۴۴}

شاعیری ناسراوی سلیمانیش، ئه حمده شوکری ^۱ که به (دکتور
 شو) ناوبانگی ده رکړدبوو- سالی (۱۹۸۹)ن کۆچی دوايي کرد، له بهر
 ئه وهی له سهره تاي چله کاندای له شاروچکه ی بیاره چهند جاریک
 ماموستا مه لا به های بینی بوو، چامه شیعریکی پیدا گوتبوو، له
 یه کیک له ئه لقه کانی کتیبه شیعرییه کاندای ^۱ که به ناوی (زنجیره)
 چاپی ده کردن- بلاو کرده وه، به لام به داخوه وینه م دهست نه که وت.
 یه کیک له قوتابییه هه لکه وتووه کانی ماموستا مه لا به های بیاره -
 که پی شتر ناویم برد- که سایه تیی ناوداری سوریا (محمد ع مر
 العزی)یه، که له بیاره فقهی بووه و خویندنی لای مه لا به هاو چهند
 زانایه کی تر ته واو کردووه و گه پاره ته وه بو (دیر المزوری سوریاو
 بووه ته په رله مانتارو یه کیک بووه له پیاوانی شوپشی ئه فسه رانی
 نازاد دژی داگیرکری فهره نسی له سالانی (۱۹۴۳- ۱۹۴۵)ن. ^{۴۵}

۴۴ بپروانه: دیوانی شیخ عابدی سراجة دینی، بهرگی ۱، لاپه ره ۵-۹.
 ۴۵ ئه م زانایه سالی (۱۹۲۱)ن له (دیر المزوری سوریا هاتوته دونیا، کورپی شیخ
 ئه حمده دی (دیر المزوره)، که ده بیته خه زوری شیخ عه لادین، چونکه سالی
 (۱۹۲۲)ن شیخ عه لادین چوته (دیر المزور) و خانوو (رابعه)ی کچی شیخ ئه حمده ی
 ماره بپیوه. شیخ عه لادین له و ئا فره ته ۳ کورپو کچیکی بووه: (ثابت و امین و
 مه زه ره و ئه ديبه). (محمد عمر العزی) له لاویتی چوته شاروچکه ی بیاره و ←

بهه رحال مامؤستا مه لا بهها ته مه نی له نیوان دوو بازنه ی (عیلمو عیرفان) زانست و خواناسیدا بردۆته سهر، بۆیه سوور بووه له سهر ئه وه ی که مندالۆ نه وه کانیشی به دوای زانست و خوانا سییه وه بن. به و مه به سته هه موو کتیی به زانستییه کانی وه قف کردووه له سهر مندالۆ زانا و خوینده واره کانی، پاش ئه وان بۆ قوتابیان ی زانسته شه رعیه کان. بۆ نمونه له په راویزی کتیبی (الجامع الصغیر فی أحادیث البشیر النذیر) دا که تایبه ته به فه رمووده، به عه ره بی نوو سیویه تی:

→ ۷ سال ماوه ته وه و، لای مه لا بهها خویندویه تی. له (۱۹۳۸ز) دا ههر له و ی ئی جازه ی زانستی وه رگر تووه و گه راوه ته وه سوریا. له (۱۹۴۳-۱۹۴۵ز) به شداری شوڤشی ئه فسه رانی سوریا بووه دژی فه ره نسا. له (۱۹۵۴ز) بۆ ته موقتی پاریز گای (حه سه که) و (دیرا لزور) و (بو که مال) ی خۆرئاوای کوردستان (سوریه). له (۱۹۵۱ز) به نوینه رایه تی و لاتی سوریا بۆ ته ئه ندامی ئه نجو مه نی بالای کاروباری ئیسلامی له قاهره. له (۱۹۵۳ز) بۆ ته ئه ندامی لیژنه ی سیا سیی یه که م کۆنگره ی ئیسلامی قودس. له (۱۹۷۰ز) بۆ ته ئه ندامی ئه نجو مه نی نوینه رانی سوریا. له (۱۹۷۵ز) دژی حوکی نو سه بریه کانی سوریا و حزبی به عس هه ستاوه، بۆیه ناچار بووه کۆچ بکات بۆ به غدا. ناوبراو زانا یه کی گه وره بووه و خاوه نی ته فسیریکه به ناوی (تفسیر القرآن العظیم)، هه روه ها کتیبی (الأدیان فی کفتی المیزان) و (العرب بنظر الإسلام) و چه ند کتیبی کی تر. ناوبراو نمونه ی ته قوا و سه لاه و زانست و گه وره یی بووه، نیشانه یه ک بووه له زیره کی و که ره می حاته می، جگه له وه شاعریکی به توانا بووه. (بروانه کتیبی: تاریخ علماء بغداد فی القرن الرابع عشر الهجری) له نوو سین ی (یونس إبراهیم ال سامرائی)، چاپی وه زاره تی أو قاف، (۱۹۷۸ز) به غدا. هه روه ها بروانه: بیره وه بریه کانی مامؤستا مه لا که ریمی موده پرپیس، لا: ۱۹۳، ۱۹۴.

"ئەم كەتئبەم وەه قف كرد لەسەر زانائەتەين و صالحەتەين مندائى باوكم، پا شان لە سەر كورە زانا كانم، پا شان لە سەر قوتابەي يانى زانست (فەقى)، بە دە ستى خۆيشم ئە مەم ئەنجام دا. پا شان بە دە ستى كاملەتەين و زانائەتەينى مندائەكانم، نەوہ دوای نەوہ، پا شان بە دە ستى زانايەك لەو جئبەي كەتئبەكەي لى دەبئت. پا شان بە دە ستى زاناي شارئكى نزيك لەو شوئبەي كەتئبەكەي لئبە. ئئمزاً: بە ندهى هەژار: بهاء الدين. ٤٦"

ئەم جۆرە نووسينا نە لە سەرئبەكەوہ ئەوہ دەگەيەنن كە كەتئب لەو كاتەدا لاي ئەو جۆرە زانايانە زۆر بەنرخ و بەبايەخ بوو، چونكە زۆر گران و دانسقە بوو و زۆر بەزەحمەت كەتئب يان دە ست كەوتوو. لە سەرئكى ترەوہ ئەوہ دەردە خات كە رپزى زانستيان گرتوو و بۆ ئيحتيات ئەم جۆرە وەقفانەيان كردوو، تا كەتئبەكانيان تئكەل بە سامان و بۆماوہ و ميرات نەبن و لە نيوان ميراتگراندا تيا نە چن و تەنھا بەرپئى خۆيا ندا بپۆن، وا تە بەكو نە دە ستى زانائەو خوي ندهوارانى ميراتگران. ئەگەر لە مندال و نەوہ شياندا زانائەو خوي ندهوار نەبوون، بگەنە دەستى فەقى و قوتابەي زانست و حوجرە زانستبەكان.

٤٦ دەقى عەرەبىي وەه قفەكە بەم جۆرەيە: "وقفت هذا الكتاب على أعلم وأ صلح أولاد أبى. ثم ذكور أولادى العالمين. ثم طلبه العلم. وتوليتة بيدي، ثم بيد أ رشد وأعلم أولادى، بطناً عن بطن. ثم بيد عالم في محل الكتاب، فعالم بلد قريب منه. (ئئمزاً) الفقير: بهاء الدين."

مهلا بهها و نووسینهوهی وه صیه تنامهی شیخ عه لادین

واد یاره له بهر ئهم خویندهواری و دیندارییهی بووه، که شیخ عه لادینی بیاره، کورپی شیخ عومه، کاتیک دهیه ویت وه صیه تنامهی خوئی بنوسییت، بانگی مهلا بههای بیاره ده کات و دهیکا ته شاهید له گه ل چه ند که سیکیتر، له وانه سهید مه زه هری کا تبو، سهید نیزامه دینو، شیخ عوسمانی شیخ ماری نیرگسه جار، ئه مه به پیی قسهی ماموستا مهلا که ریم له مانگی ره جه بی سالی (۱۳۶۳) ی کۆچی به رامبه (۱۹۴۳) ی زاینی بووه.^{۴۷}

فتوا یه کی مهلا بههای بیاره، دهر بارهی تا پۆکردنی

زهوی و زار له سنوری (سواد العراق) دا:

مهسه لهی تا پۆکردن له سنوری ئه و ناوچه جوگرافییه دا که پیی ده لئین: (سواد العراق) له میژه وه جیی مشت و مری زانا یانی دیرینی هه موو ئه و شوینانه بووه که ئه و سنوره ده یانگریته وه. به پیی زانای جوگرافینا سی گه وره (یا قوتی حه مهوی) - که له سالی (۱۶۲۶ک) به رامبه (۱۲۲۸ن) کۆچی دواپی کردوه - (سواد العراق) هه موو ئه و ناوچانه ده گریته وه که مو سلمانان له سه رده می (عومه ری کورپی

^{۴۷} هه مان سه رچاوه ۳۱۶/۲ .

خه‌تتاب) دا ئازادیان کردوون. بۆ یه پیشیان گو تووه (سواد العراق) له بهر بوونی دارستان و باخ و پرزهو شینایی، که له دوورهوه رهش دهکاتهوه و عه‌ره‌ب بهو جوّره شوینانه‌یان گو تووه (سه‌واد) وهک له کورده‌واریدا ده‌گوتری: شینایی.

سه‌باره‌ت به سنوری ئه‌و ناوچانه‌ی پیی گوتراوه (سواد العراق)، یاقوتی حه‌مه‌وی پیی وایه که له شاری (حه‌دیسه‌ی) ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی (موسل) هوه ده‌ست پیی ده‌کا، تا شاری (عه‌بادان) که له خوارووی خوړئاوای ئیرانه له‌سه‌ر سنوری عیراق، نزیك شاری به‌سره. ئه‌مه به باری دریژی، به باری پانیش له (عزیب‌ی) قادسیه‌وه ده‌ست پیی ده‌کا، تا (حه‌لوان) که ده‌ورو به‌ری شاری خانه‌قین و (زه‌هاو‌ی) ئیسته‌ی کوردستان ده‌گریته‌وه.^{٤٨}

سه‌رچاوه‌ی مشت و مپر له‌سه‌ر تا پۆکردنی ئه‌و زه‌وی و زارانه - که کوردستان، به تایبه‌تی شاره‌زور و هه‌ورامان - به شیکی به پیت و حاسل‌خیزی بووه، له‌ویوه سه‌ری هه‌لداوه که پیشه‌وا (عومه‌ری کوری خه‌تتاب) هه‌موو ئه‌و زه‌ویانه‌ی به‌کپین وه‌رگرتوو له‌وه‌لکانه‌ی که پاش ئازادبوونی عیراق پێیان درابوو. ئه‌و هه‌مووی کرد به وه‌قفی

٤٨ بپوانه: (مجمع البلدان) یاقوتی حه‌مه‌وی، دار الکتب العلمیه، به‌یروت،

گشتی بۆ موسلمانان و به کریمی هه میشهیی هه مووی گێرایه وه بۆ ئه و
جوتیارانه ی له و ناوچانه دا ده ژیان.^{۴۹}

له سه ر ئه م بنه ما میژووویه و به پیتی رای زۆرێك له زانایانی ئیسلام،
نابیت ئه م زه وی و زارانه له و جوتیارانه وه رگێرێ نه وه و نا کریت تا پۆ
بکرین له سه ر هه یج كه سینك، هه رچه ند ده سه لاتی شه رعیشی هه بییت،
وه ك له هه ندێك سه رچاوه ی فیهی شافعی دا هاتوه . له م زه مینه یه دا
پیشه و شافعی گوتیه تی: "خه لیه عومه ر ئه و زه وییا نه ی وه قف
کردوه له سه ر مو سلمانان، پا شان لای وه رگرتونه ته وه، بۆ یه نه
فرۆشتنیان په وایه، نه په هن کردنیان."^{۵۰}

بیگو مان له سه ده رابردوه كا ندا ئه م مه سه له یه به پیتی
گۆرانکارییه سیاسی و کۆمه لایه تییه کان، گۆرانکاریی به سه ر دا هات،
بۆیه له گه ل ئالۆزیوونی مه سه له كه زانایانی ئی سلامیش را و بۆ چوون و
فتوای جۆراوجۆریان لی بیستراوه .

مامۆستا مه لا که ریمی موده رپرس سه باره ت به م با به ته پاش
نه قلێ قسه و بۆ چوونی چه ند مه لا و زانا یه کی زۆر خوێ نده واری

۴۹ پیشه و ئه بویوسف له کتێبه نایابه که یدا: (الخراج)، به پوونی ئه مه باس
ده کات.

۵۰ پروانه: (البيان في شرح المهذب) ی أبو الحسين العمرانی، له فیهی شافعی،
۲/۲۶۲ و هه روه ها: ۲۰۸/۱۲ .

كوردستان - وهك مهلا عبداللهى عهبا بهيلى، مهلا عبد القادري
گورهى بياره - پافوتواى مهلا بههاى بياره لهو پرسو بابه ته
ميژوييه دا به ته واوو كو تايبهين ده زانى، بويه فتوا كهى مهلا بهها
به ته واويى نه قل ده كاو، بهم جوړه ده يگيرپته وه:

".. من له بارهى هوى تاپوكردنه وه له (سواد العراق) دا - به تايبه تي
له بارهى زهوى تاپوكردنى زاتيكي وهك شيخ محمد به هادي نه وه له
ماموستا مهلا بههاى پيشنويزى نه وه سهرده مهى بياره م پرسى، كه
پياويكى چاك و مهلا يه كى موناسيب بوو، له وه لامدا وتى:

يه كه م: مه سه له كه خيلافى يه (واته نه وه ويپانه تاپو بكرين يان
نا)، به لاي ئيمام نه بو حه نيفه وه وه قفه كهى حه زه تي عومر ئي سپات
نه بو وه و كرپن و فروشتنى زهوى و زارى (سواد العراق) دروسته .

دوهم: هر به لاي نه بو حه نيفه وه وايه كه هر مولكيكى ئي سلام
كافرى شه پر كه ر بيگرى، كاتى ئي سلام سه ندييه وه له كافر، وه قفه كهى
نامينى و نه بى به مولكى ئي سلام و هه موو ته سه روفيكى په واى تيدا
دروسته .

سيه م: له وه سهرده مه دا دنيا نازا وه و بى قانونى بو وه،^{٥١} شيخ
(محمد به هادين) يش قه ره بالغيبه كى زورى به ده ورا بوو، نه بوو نازيان

٥١ مه به ستى مهلا بهها له وه (سهرده مه) سالانى پاش (١٢٩١ك/ ١٨٧٤ن) كه
تاپوكردنى زهوى و زار له ده ولته تي عوسمانيدا دا هات و پرؤسه كه گه يشته ←

بداو ئۇ جوتيارانە شى دەر نە كىردوۋە كە لە زەھوى و زارە تاپۇ كراۋە كاندا بوون، زەھوى و زارە كەى بە دەستە ۋە ھى شتوونە تە ۋە ۋە تۆۋى داۋ نە تى داۋ چىنن، پا شان ئۇ وان بە ئىز سانى خۆ يان چ مولكىيان داۋە تى لىيى ۋە رگرتوون و ئۇ مامەلە يە بۇ زەھوى و زارو كىلگە كانىش زۆر بە سوود بوۋە " ۵۲ .

لە م دە قە فتوا يە ۋە - كە مامۆ ستا مە لا كە رىم راستە ۋە خۆ لە مامۆ ستا مە لا بە ھى بيارە ۋە نە قلى دە كا - دەر دە كە ۋى كە مە لا بە ھا زانايە كى وردو بە توانا، لە ھە مان كاتدا كراۋە و (متنور) بوۋە، چونكە بە پىيى ئا ماژە كىردنى بۇ مە زە ھىبى حە نە فى لە فتوا كە يدا بۇ با سى زەھوى و زار، پوون دە بىتە ۋە كە پىچە وانەى زۆرىك لە ۋ مە لاۋ زانايە نەى پىش خۆى و داۋى خۆى، بىرى كىردۆتە ۋە كە پىيان ۋا بوۋە ناكىرىت ھىچ كە س لە مە زە ھىبى بلاۋى ۋلات - ۋا تە مە زە ھىبى شافعى لە كوردستانى خۆماندا - لا بدات، چونكە ئۇ پىيى ۋا بوۋە كە جىاۋازىيى راۋ بۇچوونى زاناکان و زۆرىي مە زە ھە بە ئىسلامىيە كان، بە م شىۋە يە دەبنە ھۆى پە حمەت و ئاسانكارىيى بۇ خەلكى.

→ شارە زورو ھە ۋورامان. بۆيە ۋە ك فرسە تىك شىخ محمد بە ھادىن كورپى شىخ عوسمان سراج الدىن، لە گەل عوسمان پا شى جاف ھە ندىك زەھوى و زارىان لە سەروۋى جۆگەى (دەلىن) ۋە - لە نىك شارۋچكەى بيارە - لە سەر خۆيان تاپۇ كىرد، كە بوۋە جىيى مشت و مېرو پەخنە لای ھەندى زانايان.

۵۲ يادى مەردان، مە لا عبدا لكىم مودە پرىس، ۸۷/۲ - ۸۸.

جگه له و نمونه یه، به لگه یه کی تر له سهر کراوه یی و ئاگایی زانستی
مه لا به ها ئه وه یه که کتیبخانه یه کی نمونه یی و گه وره ی هه بووه، که
چه ندین کتیبی له ته فسیره سهر چاوه شه رعیه کان تیدا بووه، له
ژیانی خو شیدا هه ندیکی کردوون به وه قفی گشتی مو سلمانان و
هه ندیکی تریشی کردوون به وه قف بو منداله کانی.

زانستی

پاراستنى نەسەبى شىخ عوسمان (سراج الدين) و

شىخ عومەر (ضياء الدين) كوپى

پاراستکردنەۋەى شەجەرە و نەسەبى بنەمالەكان، يەككە لە ئەرك و كارە زەحمە تەكان، بۇ سەلماندىن و پاراستکردنەۋەيان پيويستى بە بەلگە و متمانەيەكى زۆر و وردەكارىيە، بۇيە كاتىك مامۇستا مەلا كەرىمى بيارە لە سەرەتاي بەرگى دوو مى (يادى مەردان) ەكە يدا نەسەبى شىخ سراج الدين دەنووسى كە كوپى خالد ئا غاي، عبداللە ئاغاي، سید محمدی، سید دەرويشی، سید شرف، سید جومعهی، سید زاهر ناویكە، بە دوا يدا بۇ پىشت پاراستکردنەۋەى بۇ چوونەكەى نووسىويەتى:

"من خۆيشم ديومه له پىشتى كىتیبىكى خوا ليخوشبوو مامۇستا مەلا بەهای ئىمامى خانەقاي بيارە، بە خەتى مامۇستا مەلا بەهادين خۆى، نەسەبى شىخ عوسمان سراج الدين نوسرا بوو، ەەر بەم جۆرە كە لە پيشەۋە با سمان كردو لە داویندیشیەۋە مامۇستا مەلا بەها نووسىبویى: "كتبت هذا النسب من خط شيخنا عمر ضياء الدين قدس سره"، واتە: ئەم نەسەبەم لە بەر خەتى شىخى خۆمان ەمر ضياء الدين (قدس سره) نووسىۋەتەۋە. ^{۵۳}

۵۳ يادى مەردان، مەلا عبد الكريم مودەپرپس، بەرگى ۲، لا: ۹.

پېم وايه ئه وكتي بهى كه ماموستا مه لا كه ريم باسى ده كات و مه لابه ها ئه و شه جهره يه تيدا نووسيوه، كتيبى (بغية المسترشدين) دا نراوى (عبدالرحمن باعلوى) بيت، كه ئيستا له به رده ستمدايه و به ناوى شيخ (عمر ضياء الدين) هوه مه لابه ها به خه تى خوى ئا ماژه ده كات كه شيخ عومر به م جورهى خواره وه هه شت پشته خوى نووسيوه. پاشان ئا ماژه ده كات كه شيخ عوسمان نووسيوه تى، واته: شيخ عومر له باوكى وريگر تووه. ئه مه ده قى ئه وه يه كه ماموستا مه لابه ها به ناوى شيخ عومر هوه به عهره بى نووسيوه تى: "أنا عمر، ابن عثمان، ابن خالد، ابن عبدالله، ابن محمد، ابن سيد درويش، ابن السيد مشرف، ابن سيد جمعه، ابن السيد ظاهر..". پاشان مه لابه ها به خه تى خوى به فارسى نووسيوه تى: "شيخ سراج المدين به خه تى خوى له حاشيه (فرائض) نووسيوه تى: "كتبه عثمان ابن خالد ابن عبد الله.. طويلي الأصل."^{٥٤}

ئهم بايه خدانهى پيشينان به نه سه بو شه جهره ي بنه مالله كان □ به تايبه تى بنه مالله ي زانايان و ناوداران - دابىكى باو بووه، كاريگه رى زوريشى هه بووه له سه ر پاراستنى لايه نيك له ميژووى نه ته وه كه مان، ته نانه ت زانا موسلمانان بو ئهم لايه نه كه شه يان دا به زانستىك

٥٤ پروانه پاشكوى ئهم كتيبه بو بينينى ئه و نووسراوه ي سه ره وه به خه تى مه لابه ها.

به‌ناوی (علم الانساب) واته: زانستی ره چه‌له‌که‌کان. وادیاره مه‌لا به‌هاو پی‌شتر باپیرانی‌شی گرنگی‌یان به‌وزانسته داوه، چونکه له جییه‌کیتردا نا ماژهم کردووه که مه‌لا به‌ها تا هه‌شت پشته خوی پاراستووه، له‌وش زیاتر مه‌لا عه‌زیز □ که یه‌کیک بووه له براکانی و له حیجاز وه‌فاتی کردووه - له په‌راویزی کتیب‌یکیدا تا شازده پشته باوباپیرانی نووسیوه، به‌لام به‌دا‌خوه من‌ئو ده‌ستنوسه‌ی مه‌لا عه‌زیزم بو نه‌دۆزرایه‌وه.

عیرفان و خواناسیی مامۆستا مه‌لا به‌ها

به‌پی‌قسه‌ی پیروکه‌سه به‌ته‌مه‌نه‌کانی هه‌ورامان و زۆریک له‌و زاناو ناوداران‌ه‌ی مه‌لا به‌هایان بی‌زیوه، یان باسیان له‌ پی‌شینانی خویانه‌وه بو کراوه، ده‌رئه‌که‌وی که مه‌لا به‌های بیاره له‌که‌نار حوجره و زانست و ده‌ر سگوتنه‌وه‌دا، گرنگی‌یه‌کی تایبه‌تی داوه به‌ته‌زکیه‌و عیرفان و خواناسی و خو په‌روه‌رده‌کردن. زۆربه‌ی کاتی له‌شه‌وو پۆژدا ده‌چووه خزمه‌تی قورئانی پی‌رۆز و زۆر کاتی تریشی به‌زیکرو یادی خواو ئه‌وراد خویندنه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد.

ئه‌وانه‌ی له‌نزیکه‌وه دیویانه ده‌لین: زۆربه‌ی کات ده‌می به‌زیکره‌وه بوو، به‌تایبه‌تی له‌کاتی فه‌را‌غدا، دوور له‌کاتی ده‌ر سگوتنه‌وه. کاک (به‌شیر ته‌ویله‌یی) - خوشکه‌زای مامۆستا مه‌لا به‌ها - بو‌ی گپ‌را مه‌وه وتی: می‌ردمندال بووم، له‌گه‌رما یه‌کی زیوه‌پۆی ره‌مه‌زاند، خالۆم

(واته مه لابه ها) م بینی، وتی: به شیر! رۆلّه! به پۆژوویت؟ وتم: به لئی، خالّه گیان. وتی: ئافهرین. دهی زیگری (یا عزیز!) زۆر بخوینّه، با تینوو یه تیت له بیرد چیتّه وه. م نیش خویندوم و تینوو یه تیم له بیر چوه وه..^{۵۵} به و جۆره مه لابه ها ویستویه تی هانی گه نجان بدات که زۆر له یادی خوادا بن و ده م به زیگر بن.

زۆرێک له زانا یانی هاوته مهنی و ئه و پیدیشینانه، چه ندین جار دوپاتیان کردۆته وه که مه لابه ها په نجا سالی ته واو- واته له سالی (۱۸۹۸ بۆ ۱۹۴۸) له مزگه وت و خانه قاو نوێژی جه ماعه تی خانه قای ب یاره دا نه برآوه، مه گه ر له کاتی سه فه رکردنیدا، یان له حا له تی نه خوشییه کدا که خستبیتییه سه ر جیگه .

مامۆستا مه لا کریم ده لئی: "له به شی زۆری سه رده می شیخ عه لادیندا له بیاره مامۆستا مه لا به ها ئیهامی خانه قاو سه رحه لقه ی خه تم و ته هلیله بوو..^{۵۶}

لیره دا راستییه ک هه یه نکوئی لی ناکریت، ئه ویش کاریگه ری شیخانی نه قشبه ندی - به تایبه ت شیخ عومه رو شیخ نه جمه دین -

۵۵ له دیداریکی تایبه تیدا، که له مالی خویمان له ۲۰/۱۰/۲۰۱۰، له گه لایدا ئه نجام دا.

۵۶ یادی مه ردان، مه لا عبد الکریم موده رپیس، ۲/۳۱۳

بووه له سهرمه لا به هاو، زۆر کیترا له مه لاو فهقی و هاوولات یانی کوردستان به گشتی و هه ورامان به تایبه تی.

مه لا به ها پاش گه را نه وهی له ناو چهی موکریانی خۆر هه لاتی کوردستان، به یعه تی ته مه سسوک ده دا به شیخ عومه ر، که پیاویکی زۆر خواناس و به هیممه ت بووه و، له خزمه تی زانسته و حوجره کا ندا بووه و، بوخۆی قوتابخانه ی بیاره ی زیندوو کردۆته وه. پاش وه فاتی شیخ عومه ر له سالی (١٩٠٠ز) دا، (شیخ نجم المدین) ی کوری ده یی ته رابه ری ته ریه ته که و، متمانه یه کی زۆر به مه لابه ها په یدا ده کا، بو یه ده یکاته خه لیه ی خۆی و مۆله تی را به ری و ئیرشادی ده دا تی، له و پوه وه که هه م زانا و شه رعزانیکی باش بووه، هه م وه ک و تمان متمانه ی به ئاینداری و خواناسی و لایه نی سلوکی هه بووه.

مامۆستا مه لاکه ریم ده لیت: "مامۆستا مه لابه ها له خا نه قای بیاره ئیمامه ت و کاروباری وه عزو ئادابی ئیسلامه تی و موریدیه تی بو خه لکی باس ده کردو له ژوره تایبه تییه که ی خۆ یدا، یان قور ئانی خویندۆته وه، یان کتیبی مۆتاله عه کردوه، یان ده رسی وتوه ته وه، به تایبه تی زانسته (فرائض).. " هه روه ها ده لیت: " .. من که مجار مامۆستا مه لابه ها م بینیه بئ ئیش بووی. هه روه ها زۆر قانیه بووه و به رده وام ئه مری کردوه به چاکه و نه هی کردوه له خراپه .."^{٥٧}

٥٧ گۆفاری پیشه نگ، ژماره (٢٢)، سالی چواره م، ٢٠٠١ز، لاپه ره ٣٦.

ھەر لە بارەى خواناسیى مامۆستاوه، بەتەمە نهكانى شارۆچكەى
 بیاره و ئەوانەى بینییوانه دەلێن: "مەلا بەها ھەمیشە دەم بەویردو
 زیكر بوو، زۆر دژی غەیبه تکردن بوو. خاتوو رابعەى خوشكەزای -كە
 دەكاتە ھاوسەرى مەرحومی مەلامحمدى خورمال- دەیگوت: " خالۆم
 -واتە مەلا بەها- نهیهیلاوه بەحەیاتى لەفزی خراپ بێ بەدەمیدا.
 دائیەمەن ویردی ئەخویند، لە مەجلید سدا قەت نه یدەھیلا غەیبەت
 بکری. زۆر حەلال و حەرامى لیکداوه تەوه. بە حەیاتى حەرام
 نه چوو تە ناو سکی. دائیەمە ئەیفەرموو: لوقمەى حەرامم لى بووه
 بەئاگر.. " ھەرۆھا دەیگوت: " .. مەلا بەها لە ماوهى پەنجا سالدا
 بەردەوام نوێژی جەماعەت و ئیما مەتى کردووہ لە خانەقای بیاره،
 مەگەر لەبەر عوززیک. "

مامۆستا مەلاحەمە یو سفى كۆرى مەلا سەعیدی سیفی بۆى
 گێپا مەوه، كە مەلا سەعیدی باوكى لە سەردەمى مەلا بەھادا لە
 مەدرەسەى بیاره خویندویەتى، سەرنجى داوه كە مامۆستا مەلا بەھا
 زۆر دلای داوه بەجەوھەرو ناوھەرۆكى نوێژ، ئەوھش وای کردووہ كە
 جوولەو دە ستجولاندنى لە نو یژدا ھەبیّت. مامۆستا مەلا سەعید
 نەیزانیوہ چۆن تیبینییەكەى پى بلیت، ئاخىرى پى ناوہ بە جەرگیداو

پیی وتووہ. مہلا بہہاش زوری پیّ خوش بووہ ووتویہ تی: جا بۆ چی
زوتر قسہت نہ کرد؟! ^{۵۸}

لہ بارہی دونیانہ ویستیشیہ وہ، دلّی: "مہلا بہہا ہر ہدییہ کی
بۆ بہاتایہ دەیدا بہ فہقیّکان. بۆ نمونہ: خامی بۆ ہینراوہ، داویہ تی
بہ ہدیہ بۆ فہقیّ موحتا جہکان و خوشکەکە ی بۆی دووریون، لہ
کاتی دوورینہ کە دا مہلابہہا بہ خوشکەکە ی وتووہ: با ئہ و قوتیلہ ی
پووناکیہ بہ خۆرایی نہ گپی، با گوناھتان نہ گات، لہ بہر ئیش و
خاتری خۆمان. ^{۵۹}

مامۆستا ئیبراہیمی بیراوہ یی - مامۆستای مہدرہسہ ی شافعی لہ
ہولیر- کە یہکیکە لہ وانہ ی بۆ ماوہیہ ک قوتابی مہلابہہا بووہ، لہ
دیمانہ یہ کدا دلّی: "مامۆستا مہلابہہا خەلیفہ ی شیخ بوو، بہردہ وام
ئیمامہ تی دہ کرد، فہقیّ دہ چوون بۆ بہرہ کەت تہ فسیرو تہ جویدیان
لہ خزمەتیدا دہ خویند. من خۆم دہ رسم خویندووہ لہ خزمەتیدا، ئہ و

۵۸ لہ دیداریکی تاییہ تی نوسەردا لہ گەل بہرپیز مامۆستا مہلابہہا مہیوسف، لہ
۲۵/۵/۲۰۱۵ز، شایانی باسہ مامۆستا مہلابہہا سەعید، لہ ۱۹۷۹ز کۆچی دواپی کرد.
۵۹ ہمان سەرچاوہ، لا: ۳۸. ئہم دیداری گۆقارہ لہ ۲۱/۱۰/۱۹۹۹ز لہ گەل
ئامۆژنم خاتوو رابعہ ئہنجام دراوہ. (ہمان ژمارہ ی پیشہنگ).

کاتە تەمەنم ۱۸ ساڵ بوو، وا ئەزانم سالی (۱۹۴۵ یا ۱۹۴۶) بوو،
مەلابەها بەرەکەت بوو، چونکە وەلی بوو. " ۶۰

سەبارەت بە پابەندی مەلابەها بە نوێژی جەماعەت و مزگەوتەو،
زۆریک لە مەلاکانی ئەوکاتە یاریە کە فەقی بوون و دواتر بووبوونە
مەلا، هەرودەها بەپێی قسە ی باوکم - بە رحمەت بی - دەلین: مەلابەها
بە یانیان لە گەڵ بانگدا ئەچوو هوجرە ی فەقیکان و هەلی ئەساندن بو
نوێژی بە یانی، بو ئەو ی رایان بینئ لە سەر نوێژی جەماعەت.

مەلابەها لە توتاقاچ، جوانی وتوو کە دەزگای مەدرەسە و خانەقاو
کە سەکانی یاریە چواندوو بە کۆمە لە ی خۆرەو، کاتیک شیخ
عەلادینی چواندوو بە خۆر و مامۆستا مەلاکەریم بە مانگ و مامۆستا
مەلابەها بە زوهرە و فەقیکان بە ئەستیرەکانی کاکیشان.. دەشلیت:
"ئە گەر بەمانەوئ نموونە بەیندینەو بەو ی من و هەزارکە سی دی
دیومانە بە خانەقای یاریەو، دەبیئ ئەوە بلین." ۶۱

۶۰ ئەم د یارە لە گەڵ مامۆستا ئیبراهیم نە جمەدین، لە ۱/۱۱/۱۹۹۹ز ساز
کراو، لە لایەن ژمارە ی سەرەو ی گوڤاری (پیشەنگ)هوە.

۶۱ ژیا ننامە ی مامۆستا مەلاکەریم، م.م. عەلی محمد عەلی وەیس ی، لا: ۶۶.

مامۆستا عەلادین سەجادی دەلی: "مەلا بەهای بیارە ئەیوت: کە پیاو بەلای گۆرستانا ئەپروا دلی له (ئاویسەر) و (حەوش و بارانی) ٦٢ ش هەلئە کە وئ. ئەیانوت: قوربان! بۆچی؟ ئەیوت: خوا ئەیزانی ئەمانە ی کە لێرەدا پراکشاون، چ نازداران و چاوکالان و شوپرە سوارانیکن! بەچیدا ئەزانین ئاویسەر و حەوش و بارانیش له ژێرە و پرنین لەمانە و لەسەرە وە وا گولالە و هەلالە ئاخڵەیان داوە." ٦٣

له نەو هەکانی (مامۆستا مەلا بەها) ش، مامۆستا سەلاحەدین محەممەد له دیداریکدا له گەل گۆقاری (پیشەنگ)، باسی هەندیک لایەنی کەسیتی مەلا بەهای باپرمان دەکات و دەلیت: "بەراستی ناسینی باوام (مامۆستا مەلا بەها) دەکرێ له ریگە ی باو کەمە وە (مامۆستا مەلا محەممەد) صیفەتەکانی زیاتر ئاشکرا بین. باو کەم پەرەردە کراوی ئەو بوو، هەربۆیە وە کە مەشهورە زاهید و مۆتەعەففیف بوو. له کاتی پیویستی له سەر راستی زۆر توند بوو و مۆستەغنی بوو و مەرامی نەبوو بۆ کەس و بە کەسیش مەرامی نەبوو. زۆر بەخزمەت بوو بە بنەمالە ی شیخ و خانەقای بیارە. علی الأقل بە و هاتوچۆیە ی

٦٢ تیبینی: (ئاویسەر) له تەویڵە و (حەوش و بارانی) یان (هەوش و بەدرانی) له باخەکانی (دەرە کێ و دەمە یەو) ی رۆژ هەلئەتی هەورامانی، دوو هاوینە هەوارو سەیرانگای سەرسەوزو دلگین.

٦٣ رشتە ی مرواری، عەلادین سەجادی، بەرگی ٦، لا: ٦٩١ چاپی سنە.

خه لکی دزاوهر بۆ بیاره و ئالوده بونیان ته نها به وپوه زیاتر بووه له شوپنه کانیتر. ئه مه خۆی به لگه یه بۆ کاریگری مه لا به هاو خزمه تی بۆ شیخانی بیاره، به تایبه تر. له هه مان کاتیشدا باوام خه لیفه ی ئه و شیخانه بووه و زۆر ئه هلی سیه بووه له خزمه تیاندا. زۆریش مه به ستیان بووه، چه ندین ناوچه و شوپن گه راوه بۆ ئیرشادو بلاوکردنه وه ی ته ریه ت و ده بیته یه کێک له روکنه سه ره کییه کانی بیاره، چونکه خه لیفه ی شیخ عومه ری ضیا ئه ددین و شیخ نه جمه ددین و شیخ عه لادین بووه. ئیمه شانازی ده که یین به باوامانه وه (مامۆستا مه لا به ها. ٦٤

مامۆستا (شیخ محمد به رزنجی) ش (به ره حمه ت بیته) له کاتی کدا که پیشه وای کۆمه لی ئیسلامی کوردستان بوو، له دیداری کدا گو تویه تی:

"مامۆستا مه لا به ها، عالمی کی خواجه رست و موته قی بوو، له خانه قای بیاره ئیمام بوو، په ئیسی حه لقه ی زیکر بوو. مامۆستا مه لا به ها، عالمی ک بوو که هه موو موعجه ب بوون به جوهد و ته قوای ئه و زانایه. ٦٥

^{٦٤} گۆقاری پیشه نگ، ژماره (٢٢)، سالی چواره م، ٢٠٠١ ز.

^{٦٥} (له خزمه ت مامۆستای گه وری خورمالدا)، صلاح المدین محمد بهاء المدین، (په شنووس)، لا: ٣٦.

پړيزگرتنى مه لا به ها له ئا فرهت و مافه كانى

مه لابه ها به و پييه زانايه كى به ته قواو خواناس بووه، زور پړيزى له ژنان گرتووه و، زور نارپه حهت بووه به وهى كه زور كه س له مافى ژنانى خواردووه، زور جار له پياوانى گونده كهى خوى زوير بووه له بهرته وهى له دابه شكردنى ميراتدا گزييان له كچان يان خوشكانيان كردووه، يان به شيان نه داون، يان پووگير يان كردوون و كچان به پرووده ربايسى له پشكى خويان له ميرات خوڅش بوون بو براكانيان.

به پيى قسهى ئاموژنم و چند كه سيك له ريشه سپياني گوندى (دزاوهر) ماموستا مه لابه ها به كيك له هوكاره كانى به جيپه شتنى زيدي باوبا پيرانى - واته گوندى دزاوهر - نه وه بووه كه زانيويه تى زوريك له باخه كانى نه و گونده به شه خوراوى كچان و ژنانى تيدا يه و، ترساوه له گه ل خواردنى به روبومى نه و باخا نه تووشى حه رامخواردن بېى، بويه گونده كهى به جى هيشتووه و له شارو چكهى بياره نيشته جى بووه، وهك خوډوورگرتنيك له حه رام يان به لاي كه م له شوبه يه كه لى ترساوه به ره و حه رام بيبات!

به نده بو خوم - ج گه له دلنيا بوو نه وهى چه ندي جارهم له م هه لويسته - بو زياتر دووپا تكدنه وه له و قسه يه، له هاوينى سالى (۲۰۱۰ز) دا له مه جليسيكى فراوانى خزمانى دزاوهر دا - له هه مان نه و

باخا نەدا كە مەلا بەھا لېيان بەگومان بوو - پرسىيارم لە چەند
 پىشسپىيەك كەرد، وتيان: بەلئى، مامۆستا مەلا بەھا زۆر وەرعى دەكەرد،
 دلئىا نەبوایە لە ميوەيەك نەيدە خوارد. بۆيە ھەر لە بەرئەو مەسەلەى
 بە شەى ژنان دلئى لەم باخا نە ھەلا كەنرا، چونكە زۆر دو بارەى
 ئەكەردەوہ كە بەشى كچان و ژنان مەخۆن و پووگىريان مەكەن. بەلام
 بىستبووى كە ھەندىك كەس بەگوئى ناكەن و لە كاتى بەشكەردنى
 ميراتدا كچان و خوشكانيان ھەياگىر دەكەن بۆ دەسبەردار بوون لە
 بەشى خۆيان، بۆيە ھاوینان وازى لە خواردنى بەروبوومى ئەو باخا نە
 ھىئا، مەگەر دلئىا بووايە كە بەشى مافخووانى تىدانىيەو
 خاوەنەكەى نا سراوو وارى ھە، يان بەروبوومى گوئىكىترە لە
 گوندەكانى نزيكى دزاوەر، وەك بيارەو تەويلا و كەيمنەو ھانەگەرملە.
 ماوہتەو لىرەدا ئەو شايەتییە بۆ مېژوو بدەم كە من بۆخۆم
 ئاسەوارى ئەو بۆچوون و پەوشتە بەرزەى مەلا بەھام بەدىكردووە لە
 مامەلە لەگەل ئافرەتاندا، لەناو ئەو خزم و كەسانەدا كە لىيەو نزيك
 بوون، چونكە دە ماودەم ئەو باسو تىپوانىن و جۆرە مامەلەو
 ھەلسوكەوتەيان بۆيە كتر گىپراوہتەو، ئەويش لای خزم و كەسەكانى،
 زۆر ھىساب بۆقسەو ئامۆزگارىيەكانى كراوہ.

میژوونامه‌ی مه‌لا به‌ها

یه‌کیک له و نه‌ریتانه‌ی که هه‌ندیک له زانا پێشووه‌کانی کوردستان بوویانه، نووسینی میژووی هه‌ندیک پووداوی گرنه‌گه له‌په‌راویزی ده‌ستنوس و کتێبه‌کانیادا، که بایه‌خیک زانستی زۆری هه‌بووه و هه‌یه، چونکه بۆته ژێده‌ریکی گرنه‌گه و متمانه‌پیکراو بۆ میژوونوسانی دوا‌ی خۆیان. به‌مه‌ش خزمه‌تیکی گه‌وره‌یان کردوه به‌ میژووی میلیله‌ته‌که‌مان و تۆمارکردنی ویستگه‌ گرنه‌گه‌کانی پووداوه‌کانی ناوچه‌که.

مه‌لابه‌ها یه‌کیکه له‌وانه‌ی که له‌زۆربه‌ی ئه‌و کتێبانه‌یدا که به‌ده‌ستی ئیمه‌ گه‌یشتون چه‌ندین میژووی گرنه‌گی نوسیونه‌ته‌وه، وه‌ک له‌دایکبوون و کۆچی دوا‌ی شیخانی بیاره‌و هه‌ندیک پووداوی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی.

به‌داخه‌وه له‌ کتێبخانه‌که‌ی مه‌لابه‌های باپیرم به‌نده‌ ته‌نها شه‌ش حه‌وت کتێبم بینوون و کتێبه‌کانی تری که به‌ ده‌یان سه‌رچاوه‌ی گرنه‌گه‌ بوون، له‌ سه‌ره‌نجامی ناسه‌قامگیری دۆخی سیاسی ناوچه‌که‌و کوردستان -به‌تایبه‌تی بیاره‌ که گوندیکی سه‌ر سنوره‌- هه‌روه‌ها له‌ سه‌ره‌نجامی ده‌ساوده‌سکردنی زۆره‌وه، نه‌گه‌یشتنه‌ لای به‌نده‌و نه‌مدیون. به‌لام له‌کتێبی (قاموس)ه‌که‌یدا که یه‌کیکه له‌و کتێبانه‌ی بینومه‌- ئه‌م چه‌ند زانیارییه‌ میژوویییه‌ هه‌ن که لێره‌دا تۆماریان

دەكەم، بە مەبەستى سوودى گشتىي و ھاوكارىي ئەو كەسانەي لەسەر ژيانى شىخانى تەرىقەت دەنوسن. ئومىدەوارم لە داھاتودا بتوانرېت پەراويزەكانى سەر ككتىبەكان يان ھەر نوسراوېكى ترى مەلابەھا بدۆزىنەو، يان زانىارىيان لى وەرېگىرېت.

مامۇستا مەلابەھا لە پەراويزى ئەو ككتىبەدا، ئەم مېژووانەي نوسىو، كە بەندە رېزىبەندىيەكى نويم بۆ داناونو لە پالئاندا مېژووى زاینیشم بۆ داناون، لەسەر ئەساسى مېژووى سالەكان، بۆ ئاسانكارىي خوینەران:

• "مېژووى كۆچى دوايى شىخ سراج الدين (قدس الله روحه)، ۱۲۸۳. واتە (۱۸۶۶ ن).

• "لەدايكبونى بەندەي ھەژار، سالى ۱۲۹۵. واتە: (۱۸۷۸ ن)

• "وہفاتی شىخ ضياءالدين (قدس سره)، سالى ۱۲۹۸، پۆزى دووشەممە. " (دەكاتە: ۱۸۸۱ ن).

• "وہفاتی شىخ بەھادين (قدس سره)، پۆزى ھەينى، ۱۲۹۸. " (۱۸۸۱ ن).

• "وہفاتی حاجى شىخ ئەحمەد (قدس سره)، سالى ۱۳۰۷. " (۱۸۹۰ ن).

• "مېژووى وەفاتی ئەھلى فەزل و كەسى كاملّ حاجى مەلا عەبدولعەزىزى برام، خوا لىي خۆشبييت، لە سالى ۱۳۲۲، (۱۹۰۵ ن)

له شاری مه‌دینه‌ی منه‌ووه‌ره، خوا پێزی زیاد کات. له گۆرستانی
(به‌قیع) نێژرا. خۆش به‌حالی.!"

• "وه‌فاتی شیخ نجم‌الدین (قدس سره)، له یه‌کی موچه‌په‌رمی
۱۳۳۷. (۷ تشرینی یه‌که‌می ۱۹۱۸ز).

• "میژووی ته‌شریفه‌ینانه‌وه‌ی شیخی خواناسان شیخ‌عه‌لادین - دام
إرشاده - بۆ بیاره، له مانگی شه‌والی ۱۳۳۷. (ته‌موزی ۱۹۱۹ ز).

• "وه‌فاتی گه‌وره‌مان مودره‌پرسی بیاره (مه‌به‌ستی مه‌لا
عبدالقادری موده‌پرسیه)، سالی ۱۳۳۸. (۱۹۲۰ز).

• "میژووی ته‌شریف بردنی گه‌وره‌ی عارفان شیخ‌عه‌لادین - سایه‌ی
به‌رقه‌رار بیته - بۆ شاری دارالسلام، به‌غداد، بۆ جاری دووه‌م،
سالی ۱۳۳۸. (۱۹۲۰ز).

• "میژووی وه‌فاتی هاوسه‌رم حوسنا - خوا لێی خۆش بیته -
۱۳۴۵، له مانگی ذوالقعدة، به‌یانی پۆژی هه‌ینی، له گوندی
دزاوه‌ر" (مایسی ۱۹۲۷ز).

• "میژووی وه‌فاتی کورپی خۆشبه‌ختم ئه‌حمده، له ۱۳ په‌مه‌زانی
شه‌وی چوار شه‌ممه‌ی سالی ۱۳۴۸ (۱۲/۲/۱۹۳۰ ز)، له بیاره.
سوپاس بۆ خوا به‌وپه‌ری خۆشبه‌ختیه‌وه‌ کۆچی دوا‌ی کردو،
ئاخر قسه‌ی (لا إله إلا الله) بوو. خۆش به‌حالی به‌هه‌شت ماوای
بیته.

- "میژووی به زۆر سه پاندنی کلاوی په هلهوی به سه ر موسلماناندا له لایه ن شای ئیرانه وه، سالی ۱۳۵۴ ک (۱۹۳۵ ز) پشت به خوا تا سه ر نابیت.. ئەو شایه هه زاران خیزانی سه رگه ردان کرد، بی ۆ ره حمیی زۆری کرد... (لیره دا رسته یه ک ناخوینریتته وه)." .
- "میژووی گرانی سه خت، مه نیک گه نم گه یشته سی وشه ش قه ران، له سالی ۱۳۳۶ ه (واته: ۱۹۱۸ ز) ." .
- پاشان له هه مان لاپه ره داو پاش ۲۵ سال میژووی جه نگی دووه می جیهانی شی نووسیوه: "میژووی گرانی ۱۳۶۱ ه (۱۹۴۳ ز) یه ک مه ن گه نم بیست قران" .

حه قبیژی و کاریگه‌ری و هه‌یبه‌تی مه‌لا به‌ها

وا مه‌شه‌وره که مه‌لابه‌های بیاره حه‌قبیژ بووه و له‌سه‌ر حه‌قگوتن قسه‌ی له‌که‌س نه‌گی‌راوه‌ته‌وه، نه‌ شیخان و ئه‌هلی ته‌ریقته، نه‌ زانایان و ئه‌هلی ته‌دریس، نه‌ به‌گو ده‌ست‌پۆیشته‌وانی ئه‌و کاته‌و پی‌اوماق‌ولان، نه‌ کاربه‌ده‌ستانی ئه‌و سه‌رده‌مه. بۆیه له‌ هه‌ندیك رووداو هه‌لو‌یستدا په‌خنه‌ی له‌ ئیداره‌ی هه‌ندیك له‌ شیخان گرتووه، سه‌بارته به‌ کاروباری خانه‌قای بیاره. بۆنموونه: له‌ زستانیکی سه‌رده‌می شیخ عه‌لادیندا که حه‌رهمی خانه‌قا له‌کاتی بارانباریندا دلۆپه‌ی کردوووه و وا دیاره وه‌ک پۆیست به‌ده‌میوه نه‌بوون، مه‌لابه‌هاش تووره بووه و به‌ شیخ عه‌لادینی وتوووه: جه‌نابی شیخ!

ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سیکیتر بوایه له‌جی تو، ئه‌مه‌ی قبول ئه‌کرد...؟⁶⁶

چه‌ند که‌سێک له‌وانه‌ی تا ئه‌م دواییانه له‌ژياندا مابوون ده‌یانگی‌رایه‌وه که به‌هۆی ئاسه‌واره‌کانی جه‌نگی جیهانی یه‌که‌مه‌وه، له‌کاتی گرانی و قات و قرییه‌که‌ی سالانی بیسته‌کانی سه‌ده‌ی پابردوودا، نان و پاتبه‌ی فه‌قیکانی مه‌درسه‌ شه‌رعیه‌که‌ی بیاره له‌لایه‌ن خه‌لکی بیاره‌وه - له‌به‌ر نه‌بوونی و نه‌داریی - ده‌بهری و،

66 پروانه: له‌ خزمته‌ مامۆستای گه‌وره‌ی خورمال، صلاح‌الدین محمد به‌ها

الدین، لا: ۸.

خەلکەكە بە شىخان و مودەرپىسەكان دەلەين: داھاتمان نەماوہ و خەرچى مال و مندالى خۆشمان پى مەيسەر ناکرى، چ جاى بکەوینە بىرى فەقىكان...! بۆيە داواكارىن خۆتان تەگبىرىك بکەن.

دياره لە و کاتەدا شىخ عەلادىن لە ناچاریدا ئەکەوئىتە بىرى فرۆشتنى بەشىك لە باخە وەقفەکانى خانەقا بە يەكکە لە بەگە دەولەمەندەکانى ھەورامان، بەلام ئەوکەسە (کرىيارەكە) لە کارو مامەلەكە دوودل ئەبى و قەناعەت بە قسە و فتواى کەس ناکا جگە لە مەلابەھا، بۆيە کاتىک مەلابەھا ھەوالەكە دەبىستى دەلى: نەخىر، جائىز نىە وەقفى خانەقا بفرۆشرى و، ئەبى تەگبىرى تر بکرى بۆ فەقىكان و مەدرەسەكە. ھەندىك دەلەين مەلابەھا وتوشىەتى: ئەى بۆچى لە باخە زۆرەکانى شىخان شتىك نافرۆشن بۆ فەقىكان؟! بۆيە سەرەنجام مامەلەكە سەر ناگرى، ئەو کەسە دەولەمەندەش دەلى: من نانى فەقىكان ئەدەم، تا خوا دەروويەك ئەکاتەوہ.^{٦٧}

ناونىشانى سەردەمەكە ئاماژە بەو دەكەن كە ئەم پوداوە لە سالى ١٩١٨ز يان ١٩١٩ز دا بوو، واتە پاش كۆتايى جەنگى جىھانىى يەكەم، چونكە بەھۆى جەنگەوہ لە و چەند سالەدا -١٩١٤ز بۆ

٦٧ لەوانەى ئەم باسەيان بۆپشتراست کرد مەوہ: حاجى سوڤى ئەحمەدى بىيارەيى و چەند پىرىكى ترى گوندى دزاوەر بوون، كە خۆم پراستەخۆ لىم بىستەن و سالى (٢٠١٠ ز) لە گوندى ناوبرا و بۆيان گىرامەوہ.

۱۹۱۹ز- له شارەزور دەرامەت و حاصلاتیکی ئەوتۆ نەبوو، ئەو پاشەکەوتەش که خەلکە دارا و هەبووەکان هەیانبوو - لە وشکەمەنی و دانەویڵەو دەغل و دانی پاشەکەوتکراو - هەمووی تەواو بوو، سەرباری ئەو سالی دوايي بئبارانی و قات و قەپي پووی کردە و لاتەکە، بەجۆرێک خەلکی کەوتنە خواردنی ئارده بەپوو و گژو گیا.

مامۆستا مەلابەها لە دوو جیي پەراویزی کتیبیکیدا باسی ئەم گرانییە لە دیاریکردنی گرانبوونی گەنمەو دەخاتە روو، لە شوینیکیاندا کە تاییەتە بە کۆتاییەکانی جەنگی جیهانی یەكەم نووسیویەتی: "میژووی گرانیی سەخت: مەنێک گەنم گەیشتە سی و شەش قەران، لە سالی ۱۳۳۶" دیارە ئەم میژوو کۆچییه و دەکاتە سالانی ۱۹۱۷ و ۱۹۱۸ ی زاینی.

لە هەمان لاپەرەدا پاش ۲۵ سال و لە جەنگی جیهانی دووهدا نووسیویەتی: "میژووی گرانیی سالی: ۱۳۶۱، یەك مەن گەنم بیست قەران". سالەکە دەکاتە: ۱۹۴۲ و ۱۹۴۳ ی زاینی.^{۶۸}

(پەفیق حیلمی)ش وەك شایەتھالیکی پۆژگارەکە لە یاداشتەکانیدا دەلیت: "هۆقەیهك ئاردی تیکەل و پڕ لە خاك و خۆل چوو لیرەیهك،

۶۸ بروانە پاشکۆکان بۆ بینینی ئەو نووسینە ی مەلابەها.

پوڙ نه بوو له شاری سلیمانی له برسا، یان له بهر نه خوښی، ده کهس
که متری لې بمری. " ۶۹

به هه رحال، خه لکی له ناوا هه لو مه رجیکدا ژیاون، سه ره پای
ئوه ش مه لابه ها وه رعی خوی تیک نه داوه و بیری له چاره سه ری تر
کردوته وه و حزی نه کردوه ده رگای ته ئویل و ته فسیرات بکریته وه.

ئو و حاله ت و که سایه تییه به هیزه ی مه لا به ها و ئو و موجه له
نه کردنه ی له سه ر حه ق، وای کردوه که هه موو کهس متمانہ ی پی
بی، هه م متمانہ به عه قلی و لیزانینی و زانستی، هه م متمانہ به
دینی و له خواترسانی و دلسوژی. بویه هیانه وه ی شیخ عه لادین له
گوندی دوپروه وه بۆ بیاره به مه لابه ها ده سپیډری. ئه مه ش
به سه ره اتیکې له پشته وه یه و ئه مه ی خواره وه کورته که یه تی:

کاتیک بۆ دانانی خه لیفه و جیگری ئیرشاد بۆ ته ریفه تی نه قشبه ندی
- پاش کوچی شیخ عومه ری بیاره له سالی (۱۹۰۰ز) دا - ناکوکی
ده که ویته نیوان هه ندیک له ئه ندامانی بنه مالله ی شیخان، هه ندیک
کهس ده یانه وی شیخ عه لادین بکریته جینشین، هه ندیک تر پازی
نابن و ده یانه ویت شیخ نه جمه دینی برای بیت. بویه شیخ عه لادین
بیاره به جی دیلی و سه ره تا ده چیته گوندی (ده ره شیشی سه روو)
له نزیك شاری هه له بجه و، پاش دوو سال - واته: له سالی ۱۹۰۲ز دا -

۶۹ یاداشت، ره فیق حیلمی، به شی یه که م، لا: ۲۹.

ئەوئىش بەجى دىلى و بار دەكا بۇ گوندى (سەولاولا)ى نىوان سنەو مەريوان.^{۷۰}

دواتر بەگزا دەكانى (رەزاو) دىى (دوورپووى) دەدەنى و دەچىتە ئەوى و، خانەقاو حوجرەو مال و ميوانخانە دروست دەكاو نزىكەى ۱۸ سال دەمىنئىتەو، تا ئەو كاتە - واتە سالى ۱۹۱۹ز - كە شىخ (نجم الدين)ى براى وەفات دەكات، لەو كاتەدا كزىو و بىنازىبەك پوو دەكاتە خانەقاى بيارە، بۇيە خەلكى بيارەو بنەمالەى شىخان بەكەسدا راناپەرموون كە بتوانىت شىخ عەلادىن لە (دوورپووى)و دە بىنئىتەو بۇ بيارە - بەو پىيەى كە شىخ بە دلشكىنراوى بيارەى بەجى هىشتبوو - غەيرى مامۇستا مەلا بەهادىن. چونكە شكۆو هەبەتتىكى تايبەتى بوو، بۇيە تەكلىفى لى دەكەن كە هەولئىك بداتو بچىت بەدواى شىخدا، لەبەرئەو كە شىخ لە قسەى مەلا بەها دەرناچىت.

ديارە ئەمكارە زۆر زەحمەت بوو، چونكە شىخ عەلادىن تا ئەو كاتە هەژدە سال بوو بيارەى بەجى هىشتبوو، دلى لىى هەلگەنرا بوو. جگە لەوەش بەگەكانى هەورامان لە پشتى بوون، بەو پىيەى كە زاواى خۇيانە. ئەمە جگە لەوە كە لەوئىش (لە دوورپووى) خانەقاو خەتمو

۷۰ شىخ عەلادىن زاواى مىرزا عبد الله خانى كورپى شىخ محمد صادقى وەزىرە، كە لە گوندى سەولاولا نىشتەجى بوون.

مەدرەسە و دیوہ خان و میوانخانە ی ھەبوو و ئاسان نەبوو لێیان ھەلکەنری. بەلام سەرھەرای ئەمانە مەلا بەھا ھەست بە بایەخی کارەکە و سەنگینی شارۆچکە ی بیارە و خانەقاو مەدرەسەکە ی لە دلی ھەموولادا دەکات، بۆیە دەچێ بە دەم تەکلێفەکە و ھە بە پشتیوانی بەگەکانی شارۆچکە ی (تۆدشە و نەوسود) و خزمەکانی خۆی، لەگەڵ چەند کەسایەتیەک دەچیت بۆ (دوورپو) و ھەرچۆر دەبی باسەکە دەکاتە و ھە وزعی بیارە و پیگە ی خانەقاو قوتابخانە شەرعیەکە ی دینیتە و ھە پیشچاوی شیخ عەلادین، تا قەناعەتی پێدەکات کە بەگ پیتە و ھە شیخیش لە قسە ی مەلا بەھا دەرناییت، چونکە ریزیکی تاییەتی لی گرتووە.

و ھە پیشتر و تمان ئەم بەسەرھاتە لە سالی ۱۹۱۹ ی زاینیدا بوو، بەرامبەر ۱۳۳۷ ی کۆچی، چونکە مەلا بەھا لە پەراویزی کتیبی (قاموس اللغة) دا ھەم وەفاتی شیخ (نجم الدین) ی نووسیو، ھەم گەرانە و ھە ی شیخ عەلادین، کە ئەمە دەقەکە یەتی: "وہ فاتی شیخ نجم الدین (قدس سرہ)، لە یەکی موخەررەمی ۱۳۳۷. (تشرینی یەکەمی ۱۹۱۸). مێژووی تەشریف ھینانە و ھە ی شیخی خواناسان شیخ عەلادین - دام إرشادہ - بۆ بیارە، لە مانگی شەوالی ۱۳۳۷. (تەموزی ۱۹۱۹ ز).

به لام مامؤستا مه لا كه ريم ده لئيت: ٧١ " شيخ (عه لادين) له ئاخري
 فه سلى به هارى ١٣٣٨ك (١٩٢٠ز)، له (دوورق) گويزرايه وه بۆ بياره و
 هه ورامانى ديوى شاره زوور پيشوازيان ليكردو مسته فابه گى كورى
 جه عفر سولتان به ئه مرى باوكى، هات به پيريه وه و له خانه قاي بياره
 دامه زرا. "

من بۆ خۆم پيم وايه ئه وهى مامؤستا مه لا به ها دروست بيت،
 چونكه گه رماوگه رم له گه ل پووداوه كان هه واله كهى نووسيوه، به لام
 مامؤستا مه لا كه ريم دواترو له م سالانهى دوايدا بيره وه ريبه كانى
 نووسيوه ته وه، به لگهش ئه وهيه له بيره وه ريبه كانيدا كه به ناوى
 (پوژگارى ژيان) بلاوكره وه، به پيز ره ئوفى مه حمودى كه ئه ركى
 ئاماده كردنى گرتوه ته ئه ستۆ له چه ندين شويندا هه له ميژويه كانى
 مامؤستاي راست كردوه ته وه. ٧٢

له بارهى هه قببزيى مامؤستا مه لا به ها و گوينه دانى به لومهى
 خه لكى، مام (مامؤستا مه لا محمه دى خورمال) گيپراويه ته وه كه
 جارئكيان له (هانه گه رمله) گونديكه له پشت شاروچكهى بياره وه -

٧١ پوژگارى ژيان، ژياننامهى مامؤستا مه لا كه ريم، م. عه لى محمد وهيس، لا: ١٠٢.
 ٧٢ بۆ نمونه: مامؤستا مه لا كه ريم له لاپه ره (٢٢٨)ى كتيبي ناوبراودا، بۆ
 سالى وه فاتى مامؤستا مه لا به ها (١٣٧٨ك) نووسيوه، كه چى هه رخوى پيش
 چه ند ديرتيكو له لاپه ره (٢٢٧)دا ساله كهى به (١٣٦٨ك) كه ئه وه يان دروسته.

کۆری پرسه‌ی برای (ئەفراسیایو بەگ) ی حاکمی ئەوکاتە ی ئەو
 ناوچە یە دەبیّت، مەلابەها دەچیت بۆ تەعزیەکەو، لە وتاریکیدا لەبەر
 پۆشنایی تەفسیری ئایەتی (إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ، وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي
 جَحِيمٍ) ئامۆژگاریی خەلکە کە دەکات و بابەتی بەهەشت و دۆزەخیان بۆ
 پوون دەکاتەو. ئەفراسیایو بەگ لە پاش ئامۆژگارییە کە ئەلیت:
 مامۆستا، ئە ی خۆتان بۆ وانین؟ مەلا بەهاش دەلیت: بۆچی ئیمە و
 نین؟ الحمد لله من له ته‌مه‌نمدا هیچم نیه و خەریکی خزمەتی
 موسلمانانم. ئەفراسیایو بەگ دەلیت: نەخیر، ئیوه وانین، کە ی وازتان
 لە دنیا هیناوه...؟ مامۆستا مەلا بەهاش نارەحەت ئەبی و ئەلیت: من
 راست ئەلیم، لەم دنیا یەدا هیچم نیه. لیژەدا مامۆستا مەلا
 محەممەدی مامم تیدەگات کە ئەفراسیایو بەگ لەگەڵ ئەوی نیه و
 ویستوو یەتی قسە کە بەگوئی کە سانیکی تر دا بدات، کە بە بۆنە ی
 پیگە ی دینی یه وه دەولە مەند بوون و بوونە تە خاوەنی مال و سامان و
 باخ و باخات.^{۷۳}

۷۳ پروانە: لە خزمەت مامۆستای گەورە ی خورما لدا، صلاح المدین محمد بەه‌اء
 الدین، لا: ۹.

پڙيو پله و پايه مه لا بهها لاى شيخ عومهرى (ابن القرهداغى)

بهو پييهى كه مه لا بهها و شيخ عومهرى (ابن القرهداغى) - كه زانايه كى كه م ويتهى كوردستان بو - هاوته من بوون، به ژماره يه كى زور نامه ي شيخ عومهردا - كه بو ماموستا مه لا كه ريمى بياره ي نووسيون - دهرده كه ويته كه ناوبراو مه لا بهها ي زور خوشويستوو و پڙي تاييه تى بو بريار داوه .

ماموستا مه لا كه ريمى موده رپيس، له بيره وه ريبه كانى خويدا، (۱۲) نامه ي شيخ عومهرى (ابن القرهداغى) پاراستوو، كه بو خوى ناردوونى و له هموو ياندا سلاوى تاييه تى بو ماموستا مه لا بهها دهنيرى و به گهرمى هه والى ده پرسى و پڙيو حورمه تى تاييه تى بو دهرده برپيت .

ماموستا مه لا شيخ عومهرى (ابن القرهداغى) به م چند نازناوو دسته واژانه ناوى له ماموستا مه لا بهها بردوو:

"موشتاقى دوعا گويم بو جه نابى فه زائل مه تاب مه لا به هادين"^{۷۴}

۷۴ له نامه يه كدا كه به روارى (جمادى الآخرة) ى سالى (۱۳۴۷ك)، ۱۱ى (۱۹۲۸ى) پيوه يه (پژگارى ژيانى ماموستا موده رپيس، لا: ۳۰۲).

"بۇ خزمەتى جەنابى فەزائل مەئاب، مەلا بەھادىن، عەرزى دىئىسىزى
تايىبەتم ھەيە. ۷۰"

- لە دوو نامەى تردا كە لە ۸ى رەجەبى (۱۳۴۸ك) (۱۲/۱۹۲۹ن) و
(۲۰ى جەمادى يەكەمى (۱۳۴۹) (۱۹۳۰ن) ناردوويەتى، ھەمان رىستەى
سەرھەوى نووسىوھ تەوھ. ۷۶

- لە نامەيەكى تردا بە مېژووى ۸ى ذو الحجەتى ۱۳۴۹ك (۲۶/۴/
۱۹۳۱ن)، نووسىويەتى: "عەرزى دىئىسىزىم بۇ جەنابى فەزائل مەئاب
مەلا بەھادىن ھەيە. ۷۷"

- لە نامەيەكى تردا بە مېژووى ۷ى ربيع الأول ۱۳۴۹ك (۲/۸/۱۹۳۰)،
نووسىويەتى: "عەرزى دىئىسىزى و ئىشتياقىم بۇ جەنابى پايەبەرز مەلا
بەھادىن ھەيە. ۷۸"

- لە نامەيەكى تردا كە مېژووى (۲۵ى جمادى الآخرة ۱۳۴۹ك)
(۱۶/۱۱/۱۹۳۰ن) پىوھيە، نووسىويەتى: "لە خزمەتى خۆشەويىستم
مەلا بەھادىن عەرزى دىئىسىزىم ھەيە. ۷۹"

۷۵ لە نامەيە كدا كە (۱ بن القرەدا غى) لە ۲۸ى جەمادى يەكەمى ۱۳۴۸ ھ
(۱۹۲۹ن) بۇ مامۆستا مودەررىسى نووسىوھ. (لا: ۳۰۵، رۆژگارى ژيانى مدرس).

لا: ۳۰۶ و ۳۲۱ لە ھەمان سەرچاوھ.

۷۷ ۷۷ لا: ۳۱۶ لە ھەمان سەرچاوھ.

۷۸ لا: ۳۱۷ لە ھەمان سەرچاوھ.

۷۹ لا: ۳۱۹ لە ھەمان سەرچاوھ.

- له نامه‌ی (۲۴ صفر ۱۳۵۰ک) (۱۹۳۱ز) نووسیویه‌تی: "بۆ جه‌نابی مه‌لا به‌هادین عه‌رزى دلسۆزى و سلاوى تايبه‌ت و شه‌وقم هه‌یه. ^{۸۰}"
- له نامه‌ی (۲۴ ربيع الأول ۱۳۵۰ک) (۱۹۳۱ز) نووسیویه‌تی: "بۆ خزمه‌تى جه‌نابی مه‌لا به‌ها عه‌رزى دلسۆزيم هه‌یه. ^{۸۱}"
- له نامه‌ی (۲۳ شه‌عبانى ۱۳۵۲ک) (۱۹۳۳ز) نووسیویه‌تی: "بۆ خزمه‌تى جه‌نابی گه‌وره‌و سه‌عاده‌ت مه‌ئاب مه‌لا به‌هادین عه‌رزى دلسۆزى و ئاره‌زووى دوعاى خيىرم هه‌یه. ^{۸۲}"
- له نامه‌ی (۱۱ ذي العقدة ۱۳۵۳ک) (۱۹۳۵ز) نووسیویه‌تی: "دوعاى تايبه‌تم هه‌یه بۆ جه‌نابی فه‌زائيل مه‌ئاب مه‌لا به‌هادین. ^{۸۳}"

۸۰ لا: ۳۲۵ له هه‌مان سه‌رچاوه.

۸۱ لا: ۳۲۶ له هه‌مان سه‌رچاوه.

۸۲ لا: ۳۳۴ له هه‌مان سه‌رچاوه.

۸۳ لا: ۳۲۹ له هه‌مان سه‌رچاوه.

رېزو خوښه‌ويستېي شېخ عه‌لادين بۆ مه‌لا به‌ها

وهك له ناواخنى هه‌ندېك جېي ئه‌م بابته‌دا ده‌رکه‌وت، شېخ عه‌لاديني نه‌قشبه‌ندی رېزېكي تايبه‌تي له مامۆستا مه‌لابه‌ها گرتوه، ته‌نانه‌ت ئه‌و پېگه‌و رېزه‌ وایکردوه که شېخان و پياوماقولاڼي هه‌ورامان ته‌نها به‌ مه‌لا به‌ها‌دا بپه‌رموون که بينيڤن بۆ گوندي (دوورپو) بۆ ناشتکردنه‌وه و هېنانه‌وه‌ي شېخ عه‌لادين بۆ (بياره). هه‌روه‌ها ئه‌و رېزه‌ي شېخ له‌وه‌شدا رپوون ده‌بېته‌وه که متمانه‌يه‌کي زۆري به‌ زانست و دلسۆزي مه‌لابه‌ها بووه، بۆيه - وهك مامۆستا مه‌لا که‌ريم له کتېبه‌کانيدا دووپاتي ده‌کاته‌وه - هه‌میشه شېخ عه‌لادين بۆ بابته‌ه گرنگو هه‌ستياره‌کان راوېژي به‌ مه‌لابه‌ها کردوه و چاوه‌رپي فتواکانی بووه. ته‌نانه‌ت - وهك باسماڻ کرد - بۆ شايه‌تيدان له‌سه‌ر وه‌صيه‌ته‌که‌ي مه‌لابه‌هاي کردوه‌ته شايه‌ت.

بۆ زياتر سه‌لماندي ئه‌و خوښه‌ويستېي و رېزه، لېره‌دا ئاماژه به‌ چهند نامه‌يه‌کي شېخ عه‌لادين ده‌که‌م که بۆ مامۆستا مه‌لا که‌ريمي نووسيون و، تياياندا سلوو رېز بۆ مه‌لا به‌ها ده‌رده‌بريټ:

- له نامه یه کدا که میژووی پیوه نیه، ده نووسیت: "دوعای خیرم بۆ جه نابان و خو شه ویستان، شیخ حهیده رو مه لا به هادین هه یه و سلّوم پییان بگه یه نه. ^{۸۴}"

- له نامه یه کی تریدا نووسیویه تی: "سلّوم به جه نابی شیخ حهیده رو مه لا به ها بگه یه نه، به تایبه تی پیروزیایی جه ژنیان لی ئه که م. ^{۸۵}"

- له نامه یه کی تریدا نووسیویه تی: "سلّوو دوعام بۆ جه نابی سه عاده ت مه ئاب، خو شه ویستی ده رویشان مه لا به هادین هه یه، خوا ته وفیقاتی زیاد بکات. ^{۸۶}"

نامه یه کی شیخ عه لادین

بۆ مامۆستا مه لا به ها و مامۆستا مه لا که ریمی موده رریس

شیخ عه لادینی بیاره، سالی (۱۹۳۰) سه ردانی شاری به غدای کردوه، وادیاره پاش دوو پوژ که وتوته بیری بیاره و خانه قاو مه لا و فه قیکانی، بۆیه له به غداوه نامه یه کی تایبه تی به فارسی ئاراسته ی مامۆستا مه لا به ها و مامۆستا مه لا که ریم کردوه، که ئه مه به رچقه ی ده قه که یه تی:

۸۴ پروانه لا: ۳۱۰، هه مان سه رچاوه.

۸۵ پروانه لا: ۳۱۱، هه مان سه رچاوه.

۸۶ هه مان سه رچاوه، لا: ۳۱۴.

بسمه تعالی

جه‌نابی سه‌عادت مه‌ئابان، خو‌شه‌ویستان مه‌لابه‌هادین و مه‌لا
عه‌بدولکه‌ریم موده‌رپیس، ته‌وفیق و سه‌رکه‌وتنتان به‌رده‌وام بی‌ت.
پشت به‌خوای گه‌وره، به‌پایه‌داری له‌خواترسان و گو‌پرایه‌لیی
خو‌او ته‌ندروستی و عافیه‌تی به‌رده‌وام، سو‌ودمه‌ندن و سو‌ودمه‌ند ده‌بن.
ئه‌گه‌ر هه‌والپرسیی بکه‌ن، من پو‌ژی یه‌کشه‌ممه (۸ی مانگی ذی
القعدةی ۱۳۴۸ک)، (۱۹۳۰) چووینه ناو به‌غدا، سو‌پاس بو‌خوا
ته‌ندروستیمان باشه و هیچی خراپ نیه.

هه‌میشه چاودیری کاروبار بن و وریا و چاوکراوه بن، که په‌ریشانیی
له‌هیچ کاروباریکدا روو نه‌دات.

خزمه‌تکاری مه‌حاسنی پیرۆزو پیبازی به‌رزی نه‌قشبه‌ندی و قادری
عه‌لادین عومهری عوسمانی ۱۰ / ئبریل / ۱۹۳۰، ۱۰ ذی القعدة /
۱۳۴۸ک. ^{۸۷}

ئه‌م نامه‌یه‌ی شیخ عه‌لادین له‌کاتی‌کدا بووه که له‌مانگی شه‌عبانی
۱۳۴۸ک (۱۹۳۰) سه‌فه‌ری به‌غدای کردووه و فه‌رمانی کردووه که
مامۆستا مه‌لا به‌ها کاروباری خانه‌قا به‌ری به‌پووه و مامۆستا مه‌لا
که‌ریمیش ئیداره‌ی فه‌قیکان بکات. مامۆستا مه‌لا که‌ریم له
بیره‌وه‌ریه‌کانیدا ئه‌مه ئه‌گی‌پیتته‌وه و ده‌لیت: "له‌مانگی شه‌عبانی
۱۳۴۸ک (۱۹۳۰) شیخی بیاره سه‌فه‌ری به‌غدای کرد، منیش له‌گه‌ل

۸۷ پو‌ژگاری ژیان، بیره‌وه‌ریه‌کانی مامۆستا مه‌لا که‌ریم، لا: ۳۱۲.

مامۆستا مهلا به هادین مامه وه له بیاره دا بۆ ئه وه که ئه وه مه شغوڵی
ئوموراتی خانه قا بی و منیش مه شغوڵی ته دریس و ئیداره ی ته له به کان
بم. ^{۸۸} خوا له هه موویان خو ش بی ت.

وه فاتی ئه حمه دی کوری مه لا به ها و دهرسیکی عاریفانه

له به سه رهاتی مردنی کوره گه و ره ی مه لا به هادا، ده رس و په ندیک
هه یه ده ر باره ی مردن و فه له سه فه ی مردن و ژ یان لای عاریفو
خواناسان.

مه لا به ها کورپکی بووه به ناوی ئه حمه د، کورپکی زی ره ک و
خوینده وارو خو شه ویستی بنه ماله که ی و ناو مه لا و فه قی یان بووه. ^{۸۹} له
ب یاره دا خویندوو یه تی و فه قی یه تی ته واو کردوو وه، ده زگیرا نی بۆ
گیراوه و، له نزی کبوو نه وه ی واده ی ئی جازه وه رگرتنی بۆ مه لا یه تی و
ژنگواستنه وه دا، وه فات ده کات. به لام مه لا به ها له پووداوی وه فاتی
ئه م کوره یدا ده رسیکی گه و ره و عاریفا نه ده دات به که سوکارو
دۆستانی و مه لاکانی بیاره.

۸۸ هه مان سه رچاوه، لا: ۱۵۶.

۸۹ له به شی وی نه و به لگه نا مه کانی ئه م کتی به دا، نموو نه ی خه ت و مۆری
ئه حمه د ببینه.

سەرھەتای بە سەرھاتەكە بەوھ دە ست پ یدەكات كە كات یك
ئەحمەدی كۆری نەخۆش دەكەوئیت مەلابەها پئی دەلی: "رۆلە گیان!
دنیا وەكو دەعوەتیکە و كۆتایی دئیت. دنیا وەكو گەمە ی منال وایە بە
بانەوھ (واتە بە سەربانەوھ).. وەكو ئەوھ وایە بچیتە شارەزور یان
دەشتیک ی گەرم و لە گەرم یدا بچیتە ژیر درەختیک ی سیبەردارو لە
ژیریا ئیسراحت بەکەیت. نابئ ھەر برۆی..؟ بەخوا رۆلە دنیا ش ھەروا
كۆتایی دئیت".

بەپئی وتە ی ئەوانە ی رۆوداوی مردنی ئەم كۆرەیان دیوھ، دەلین:
كاتەكە رەمەزان بووھ نزیكە ی بەربانگ، زۆریە ی مەلاو فەقیكانی
بیارە ھاتوون بۆ مائی مەلابەها بۆ عیادەتی ئەو كۆرە ی كە لەحالی
خۆیدا بووھ. وادیارە لەكاتی بانگدان ی ئیوارەدا مامۆستا مەلابەها
خۆی لەنزیك سەریەوھ دانیشتووھ، زانیویەتی كە خەریك ی گیان
لەدەستدانە. سەری داپۆشیوھ و نەبھیشتووھ كە مەلاكان و میوانەكان
بزانن، بۆ ئەوھ ی بەربانگکردنەوھیان لی تیکنەچۆ و بەئاسایی
رۆژووھكەیان بەكەنەوھ! كاتی ھەندیک لە مەلاكان ویستوویانە بچنە
سەر سەری ئەحمەد، مەلابەها وتوو یەتی: ئەحمەد ئیسراحت ئەكات،
جاری وازی لی بینن، بەربانگكەتان بەكەنەوھ! پاشان مەلابەها داوی
كردووھ كە سفرە پا بخەن و بەربانگ بەكەنەوھ، بۆ ئەوھ ی خەلكەكە
نەكەونە زەحمەت لەكاتی شوشتن و كفن و دفن و بەخاك سپاردنیدا.

خاتوو رابعی خوشکه زای مه لابه‌ها (واته هاوسه‌ری مه رحومی مه لابه‌ها) که خوی شایه تحالی ئه و به‌سه‌ره‌اته بووه، ده‌لئیت: "مه لابه‌ها که زانی ئه‌حمه‌دی کوری مردوووه چه‌تفه‌که‌ی دا به‌سه‌ریدا، ئنجا لیفه‌که‌ی دا به‌سه‌ریدا. مه لاکان ئه و ئیواره‌یه میوان بوون، وه‌ک مه‌لا عبدالکریمو مه‌لا ئه‌بووبه‌کرو هه‌ندیکی تر. مه‌لابه‌ها داوای نانی کردو میوانه‌کان نانیاں خوارد. پاشان داوای چایی کرد، خوی هه‌ر که‌وچکه‌که‌ی رانه‌دا له‌ناو پیاله‌که‌دا. که میوانه‌کان لیبونه‌وه له‌ چایخواردن هه‌ستایه سه‌ریو، وتی: پیش ئه‌وه‌ی شیخ حه‌یده‌ر بیته‌ با ئیمه ئه‌حمه‌د ببه‌ینو بچین. شیخ حه‌یده‌ر پیاویکی پیری وه‌لی بوو، پیشی سپی بووبوو، ژنی نه‌هینابوو. (دیاره بوو کاروباری کفن و دفن و ئه‌و پروداوانه به‌ده‌م موسلمانانه‌وه بووه). داوای ئه‌وه‌ی که مه‌لاکان زانیان ئه‌حمه‌د وه‌فاتی کردوووه، وتیان به‌ مه‌لابه‌ها: قوربان بوو قسه‌ت نه‌کرد؟ وا ئیمه به‌ ئیسراحه‌تی خوومان نانمان خوارد؟!

به‌ هه‌رحال له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌و بوو، ئه‌و کاته ئیمکانات و کاره‌باش نه‌بوو، ته‌رمی ئه‌حمه‌دیان برد بوو خانه‌قای بیاره. (ئه‌وه‌مان له‌بیر نه‌چی که به‌پیی قسه‌ی خاتوو رابعه، هه‌موو شه‌ویکی په‌مه‌زان داوای ته‌راویح ئه‌هلی جه‌ماعه‌ت ده‌هاتن بوو مالی مه‌لابه‌ها و له‌وی کۆ ده‌بوونه‌وه). ئه‌حمه‌دیان برده خانه‌قاو، ئه‌وشه‌وه تا به‌یانی زیکیان

کردو قورئانیان خویند به سه‌ریه‌وه. رۆژی دوایی له مله‌گای چنار (شوینیکه نزیک بیاره‌وه، قه‌برستانه) لای باوه‌گه‌وره‌ی (باوکی دایکی) ناشتیان^{۹۰}.

خزمانی مامۆستا مه‌لابه‌ها ده‌لین: ئەم ئەحمه‌ده کورپکی نازدارو خوشه‌ویست بووه، خویندنی فه‌قییه‌تی ته‌واو کردووه، خۆی حازر کردووه که ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌ریگریت. هه‌مان کات خه‌ریکی ریک‌خستن و ته‌داروکی ژنه‌ییان بوون بۆی چونکه ده‌زگیراندار بووه، به‌لام له ناکاو نه‌خۆش که‌وتوووه و وه‌فاتی کردووه.

مامم — مامۆستا مه‌لا محه‌مه‌دی خورمال به‌ په‌رحمه‌ت بێ — ده‌یگوت: ئەحمه‌دی برام زۆر خوشه‌ویستی باوکم بوو، له‌بیرمه‌ جاریکیان له‌ باخه‌کانی مله‌گای چنار (نزیک بیاره) یاریمان ده‌کرد، سه‌یرم کرد باوکم (مه‌لابه‌ها) هاتوووه ئاوی خواردنه‌وه‌ی بۆ هیناویین. وتی: وتم، منالن یاری ئەکه‌ن و تینوویان ئەبێ به‌ خۆیان نازانن، با ئاویان بۆ به‌رم. ^{۹۱} شایانی باسه‌ نیوان ئەو شوینه (مله‌گای چنار) تا خانه‌قای بیاره یان مالی مه‌لابه‌ها، مه‌سافه‌یه‌کی زۆره، به‌ تاییه‌تی بۆ

۹۰ چاوپێکه‌وتنی گو‌قاری (پیشه‌نگ) له‌ گه‌ل خاتوو رابیه‌ه‌ی ئامۆژنم، ژماره (۲۲)، سالی ۲۰۰۱ز.

۹۱ مامۆستا حسین محمد بهاء الدین (کورپی گه‌وره‌ی مامۆستا مه‌لا محه‌مه‌دی خورمال) یش چه‌ند جاریک ئەم به‌سه‌ره‌اته‌ی بۆ گێڕاومه‌ته‌وه.

که سیکی به ته مه ن و به هه بیه تی وه کو ئه و، که سه رنجی خه لکی
پراکیشاوه.

به هه رحال سه ره پای ئه وه که مه لابه ها زۆر میهره بان بووه له گه ل
مندالان، ویستوو یه تی پهروه رده شیان بکات و، نازپیدانیان ببیته هوی
صالحی و په وشت به رزییان.

ده گێر نه وه ئه م ئه حمه ده ی کورپی مه لابه ها سه عاتیکی جوانی
هه بووه و زۆر خوشی ویستوو ه، له کاتی نه خوشییه که یدا به مه لابه های
باوکی وتوو: باوه گیان! ئه م سه عاته م بفروشه و، بمبه بۆ سه ر
دکتۆر! باوکیشی پێی ده لێ: جا ئه حمه د گیان سه عاتی تۆ بۆ
بفروشم؟ کتیبی زۆرمان هه ن و دوو سی کتیب ئه به م و ئه یان فرۆشم و
ئه تبه مه سه ر دکتۆر. به هه رحال ئه جه ل مۆله تی نه دا که نه سه عاته
نایابه که ی ئه حمه د، نه کتیبه به نرخه کانی مه لابه ها بفروشرین و، به و
شیوه یه که باسمان کرد ئه حمه د له ئیواره وه ختیکی په مه زاندا
کوچی دوا یی ده کات.

مامۆستا مه لا که ریم ده رباره ی نه خوشکه وتنی مه لا ئه حمه دی
کورپی مه لابه ها ده لێت: "سالی ۱۳۴۸ک (۱۹۳۰) شیخ به خه یالی
سه فه ری به غدا پویشت بۆ ئه وه به ری سیروان بۆ دێی (گۆمه).. من و
مامۆستا مه لا به هادین له بیاره دا مه شغو لی وه زیفه ی خو مان بووین..
به لام له و ماوه یه دا مه لا ئه حمه دی کورپی مامۆستا مه لا به هادین ناساغ

بوو، زۆر ناساغییه‌که‌ی روو به‌شیدده‌ت بوو، له‌به‌رئ‌وه‌ نامه‌یه‌کمان نووسی بۆ شیخ که دو‌عای خیر بکا بۆ مه‌لا ئه‌حمده‌. شیخ له‌جوابا ئه‌م نامه‌یه‌ی نووسی بۆم^{۹۲}. (له‌نامه‌که‌ی شیخ‌عه‌لادیندا هاتوه‌):

"بۆ جه‌نابی خو‌شه‌ویستان شیخ‌حه‌یده‌رو مه‌لا به‌هادین دو‌عای خیرم هه‌یه‌و سه‌لامیان پێ‌بگه‌یه‌نه‌، ته‌مه‌ننای شیقام بۆ نوری چاوم مه‌لا ئه‌حمده‌ هه‌یه‌، هیوادارم لای خوا قبول‌بیت. ^{۹۳}. به‌لام له‌سه‌ر ته‌قدیری خودا له‌ ۱۸‌ی ر‌ه‌مه‌زانی ۱۳۴۸ک (۱۷/۲/۱۹۳۰) مه‌لا ئه‌حمده‌ به‌و ناساغییه‌ وه‌فاتی کرد، (إنا لله وإنا إليه راجعون)".

پاشان مامۆستا مه‌لا که‌ریم ده‌لیت: "ئه‌م کو‌رپه‌ له‌به‌رئ‌وه‌ کو‌رپکی عاقل‌و صالح‌و خو‌ینده‌وار بوو، وه‌فاته‌که‌ی زۆر ته‌ئسیری کرد له‌ دلی مامۆستا مه‌لا به‌هادینا، به‌لام له‌به‌ر ئیمان‌و ته‌قوای خو‌ی، به‌ صابری‌و ته‌شه‌ک‌کوراتی خوداوه‌ وه‌ختی ر‌ائه‌بوارد‌و ته‌سلیه‌ی دلی خو‌ی به‌ر‌حه‌مه‌تی خودای ته‌عالا ئه‌داو نامه‌ی ته‌عزیه‌ش له‌لایه‌ن شیخ‌وه‌ بۆ مامۆستا مه‌لا به‌هادین هات. ^{۹۴}

مه‌لا به‌های باپیرم ده‌رباره‌ی وه‌فاتی ئه‌م کو‌رپه‌ خو‌شه‌ویسته‌ی له‌ په‌راویزی کتیبی (قاموس اللغة) که‌یدا به‌مجۆره‌ی نووسیوه‌: "میژووی

۹۲ پۆژگاری ژیان، بیره‌وه‌رییه‌کانی مامۆستا مه‌لا که‌ریم، لا: ۱۵۷.

۹۳ هه‌مان سه‌رچاوه‌، لا: ۳۱۰.

۹۴ هه‌مان سه‌رچاوه‌، لا: ۱۵۷.

کۆچی دواپی ئه‌حمه‌دی خۆشبه‌خت و سه‌عاده‌تمه‌ندم له (۱۳)ی
 په‌مه‌زانی شه‌وی چوارشه‌مه‌مه‌ بوو له بیاره، له سالی ۱۳۴۸ کۆچی،
 (ده‌کاته: ۱۲/۲/۱۹۳۰)، سوپاس بۆخوا به‌ خۆشبه‌ختی ته‌واو کۆچی
 دواپی کردو دوا وته‌ی (لا إله إلا الله) بوو، خۆش به‌ حالێ و به‌هه‌شت
 خۆشترین جیگه‌ی بیته‌. ۹۰

مه‌لا به‌ها و به‌سه‌ره‌اتی گۆرهبه‌لکه‌ندن بۆ خۆی

مامۆستا مه‌لا به‌ها پاش ته‌مه‌نیکی پرپه‌ره‌که‌ت و خزمه‌تیکی زۆر به
 مه‌دره‌سه‌و خانه‌قای بیاره‌و موسلمانانی هه‌ورامان و شاره‌زوورو
 کوردستان به‌گشتی، له‌سالی ۱۹۴۹ زاینیدا نه‌خۆش ده‌که‌وی، به‌ پیی
 قسه‌ی که‌سه‌ زۆر نزیکه‌کانی، وه‌ک باوکه‌م، مام - مامۆستا مه‌مه‌دی
 خورمال - و، خاتوو رابعه‌ی خیزانی - به‌ په‌حمه‌ت بن - ده‌یانگوت:
 مه‌لا به‌ها سی مانگ پی‌ش وه‌فاتی نه‌خۆش که‌وتوه، به‌لام له
 چه‌ند پۆژیکدا چاکبۆته‌وه، ئیتر له‌و چه‌ند پۆژهدا هه‌موو پۆژیک
 سه‌ردانی گۆرستانی (مه‌لگای چناری کردوه‌و له‌ قه‌بره‌کان ورد بۆته‌وه.
 دواتر کفنی بۆ خۆی کپیوه‌و داویه‌تی به‌ خاتوو (خه‌یرییه‌ی خوشکی -

۹۰ ده‌قه فارسییه‌که‌ی به‌م جۆره‌یه: "تاریخ فوت فرزند سعادت‌مند أحمد، در ۱۳
 ماه رمضان، شب چهارشنبه، در بیاره، سنه ۱۳۴۸ هـ، له‌ الحمد، به‌ سعادت
 کامله، و آخر کلامش (لا إله إلا الله) بود، طوبی له‌ وحسن مآب." (په‌راویزی
 به‌رگی (قاموس اللغة)، به‌ خه‌تی مه‌لا به‌ها خۆی).

که دهکاته دایکی خاتوو رابیعہی هاوسہری مامۆستای خورمال - به پیی قسهی ئامۆژنم دهیگوت: دایکم به مهلابه‌های وتووہ: خوا قبولی ئه‌کات برا! وا له من ئه‌که‌ی؟ واته: کفنی خۆتم ئه‌ده‌یتی بیدوورم؟! به‌هه‌رحال هه‌رچۆن بووه کفنه‌که‌یان بۆ دووریوه، دواتر به بالای سوڤییه‌کدا به‌ناوی سوڤی محهمه‌د گرتوویانه، که وه‌ک مامۆستا مه‌لابه‌ها بالای به‌رز بووه. پاش دوورینی کفنه‌که، مه‌لابه‌ها خۆی ئه‌چووہ ناوی و تاقی ئه‌کرده‌وه.

ئامۆژنم ده‌یگێرپایه‌وه، ده‌یگوت: خالۆم - واته مه‌لا به‌ها - ناردی به‌ دوای دایکمد - خه‌یرییه - منیش له‌گه‌لی رۆیشتم، له‌وی ژنه‌که‌ی تری خالۆم (خه‌لیفه مروه‌ت) سوورو ئاشکرا به‌دایکمی وت: مه‌لا به‌ها مردنی نزیکه، خۆی وتوویه‌تی. دایکیشم - که بیوه‌ژن و هه‌تیوبار بوو - زۆری پێ ناخۆش بوو که پریعایه‌تی دلێ ناکاو به‌و شیوازه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات.

پاش دوورینی کفنه‌که‌ی، مه‌لا به‌ها که‌وته بیری هه‌لکه‌ندنی گۆرپێک بۆ خۆی و پاوێژی کرد به‌ شیخ (علاء الدین)ی بیاره‌و شیخان و بنه‌ماله‌و پیاوماقولان، ئه‌وانیش جییه‌کیان له‌ شوینیکی پشته‌وه‌ی ئه‌و ژوورانه‌ی خانه‌قا بۆ دیاری کرد، که ئیسته‌ گۆرپی شیخ عومه‌ری (ضیاء الدین) و شیخ (علاء الدین)ی تیدایه، به‌ هاوکاری چه‌ند سوڤییه‌ک گۆرپه‌که‌ی هه‌لکه‌ند و پۆژانه ئه‌چووہ سه‌ری و قورئانی له‌سه‌ر ئه‌خویند.

مه به سستی مه لا به ها له م کارانه ئه وه بوو که وه ک له ژيانی خویدا نه بوته مایه ی ئه زیه ت و نار په حه تکردنی هیچ که سیک، له پاش مردنیشی که س تووشی نار په حه تی نه بیته، نه له کفن کرین و دورینیدا، نه له قه بر هه لکه ندنیدا. به لئی پیاوانی بۆ خوا صولحاو ئاوا بوون و زۆر مه به سستیان بووه که کاتیک مالئاواییان له دنیا کرد، حه قی که س نه که ویتته سه ریان و قه رزاری که س نه بن و نه بنه مایه ی زه حمه ت بۆ هیچ که سیک.

یه کیک له و ئا فره ته به ته مه نانه ی که له هاوینی سالی (۲۰۰۸ز) دا چاوپیکه وتنم له گه ل کردن، خاتوو رابیه ی کچی حه مه لاو ئاغا - له بنه ماله ی ئاغا به گی بیاره یه - وتی: "بیرم دی که مه لا به های باپیرت وه فاتی کرد. ئیمه کچه عازهب بووین، له پشت خانه قاوه چاومان لیبوو قه ره بالعی دروست بوو بوو، وتمان: ئه وه چیه؟ وتیان: ئه وه ماموستا مه لا به هایه خه ریکی هه لکه ندنی قه بری خویتی، دوا ی چنده پۆژیک وه فاتی کرد. مه لا به های باپیرت وه لیلی خوابوو. من له بیرمه خه لکی بیاره و ناوچه که زۆر عه قیده و بروایان به صالحی مه لا به ها هه بوو. "هه روه ها رابیه خان وتی: "هه موو که س سامی ئه کرد له مه لا به ها، هه میشه له مزگه وت و خانه قا بوو، دوا ی وه فاتی ئه و خویندن و عیلم و فه قییه تی له بیاره دا نه ما." ۹۶

۹۶ دیداری تایبه تی نوسه ره گه ل خاتوو رابیه خانی حه مه لاو ئا غای بیاره یی، له (۲۰۰۸/۷/۲) ز له مالی خویمان له شاری سلیمان، گه ره کی ناشتی.

مامۆستا مهلا كهريمى بيارهش - كه ماوهيهكى زۆر له ژيانى مهلابهها ئاگادار بووه - ئەم ههوالى قهبر ههلكهندنه پشتراست دهكاتوهو، دهلى: "ئەم زاته له سالى (١٣٦٨ كۆچى، ١٩٤٨ زايىنى) له بياره كۆچى دواى كردوووه له پشت مهرقهدى شىخ عومهرى ضيائه ددينهوه - له شويينهدا كه خۆى قهبرى بۆخۆى تيا ههلكه ندبوو له پيش مردنيهوه به ماوهيهك قورئانى به سهردا ئەخويند. به خاك سپىردراوه. ٩٧"

چەند ريشسپييهكى به ته مەنى شارۆچكەى بياره و گوندى دزاوهر - كه تا كاتى نووسىنى ئەم ژياننامهيه له ژياندا ماون و ته مەنيان له ههشتاكان به ره و ژوره و به باشى مهلا به هاى بيارهيان ديوه. ئەم ههوالى قهبره هلكهندنهيان بۆ پشتراست كردمهوه، وتيان: خۆمان ديومانە و پۆژانه دهچوين بۆ سهيركردنى. قهدهرى خوا وايه سى كەس له و به ته مەنانه ناويان (ئەحمەد) ه: سۆفى ئەحمەدى دزاوهر، حاجى ئەحمەدى بياره، حاجى ئەحمەدى نيشته جيى سلیمانى، خوا عاقىبهت خىريان بكات.

کۆچی دوایی مامۆستا مه لا به ها

به و جوړه که باس کرا مامۆستا مه لا به ها پاش ته مه نيکی پرخپرو به ره که ت له شاروچکه ی بياره و له مالله که ی خویدا کۆچی دوایی ده کاتو، له و گوړه دا که خو ی ئاماده ی کردبوو به خاک ده سپیږدړی. به پیی قسه ی باوکی په حمه تیم - که ئه و کاته (واته سالی ۱۹۴۸ و ۱۹۴۹) سهرباز بووه و له لیوا به ناوبانگه که ی (عومه ر عه لی) دا - لیوا ی (۵) ی سوپای عراق - یه کیک بووه له و (۸۲۲) سهربازه عیراقییه ی که به شداری جهنگی دژه جووله که یان کردووه و شاری (جه نین) ی فه له ستینیان له دهستی جوله که رزگار کردووه - بوی گپامه وه، وتی: من سهرباز بووم له لیوا ی عومه ر عه لی و له شاری جه نین بووم، که لیواکه هاته وه منیش گه پامه وه، جا زانیم باوکم وه فاتی کردووه. من نه مبیستبوو، به لام وتیان له (بیاره) شو له گوندی (هانه گه رمله) ش ته عزیزیه کی گه وره یان بو داناوه، بو ئه وه ی خزمان و مه لا و خه لکی ناوچه ی هه ورامانی سنوری هه ردو دیوی عیراق و ئیران، به بی ئه رک و ماندوو بوون له پرسه که یدا به شدار بن.

وه ک پیشتر وتان مه لا به ها بو ئه وه ی خزم و دوستانی نه خاته زه حمه ته وه، خو ی گوړپکی له حه وشه ی پشته وه ی مه رقه دی بياره بوخو ی هه لکه ندبوو، له و شوینه ی که ئه وکاته که وتبووه به رامبه ر حوجره که ی خو ی، که تئیدا وانه ی به فه قیکان ده گوته وه. ئه و

حهوشه يه ئىستەش ماوه و كه وتۆته پشتەوهى مەرقەدەكان بە پروى مالهكانى پشتەوهى خانەقاي بيارەدا. شايانى باسه گۆرپهكهى هەلنەبەستراوه و تا ئىستەش بەو سادەيى و ساكارىيه سوننەتییەى جاران ماوه تەوه و تەنها دوو كۆله بەردەكهى خۆى لەسەرە. ئىمەى نەوهى مەلا بەهاش سوپاس بۆ خوا - بە پەپرەويى لەو سوننەتەى كه مامۆستا مەلا بەهاو پيشينانى صالح لەسەرى بوون - هېچ دەسكارىيهكى گۆرپهكه مان نەكردوووه و هەك خۆى هيشتوومانەتەوه.

مامۆستا مەلا كەريم دەربارەى نەخۆشكەوتن و وفاتى مامۆستا مەلا بەها دەلێت: "لە شەعبانى ۱۳۶۸ك (دەكاتە حوزەيرانى ۱۹۴۹ز) مامۆستا مەلا بەهادين نەخۆش كەوت، گيرۆدەى ئەم ناساغييه بوو، هەر لە حەياتى خۆيا لە پشتى ديوارى مەرقەدەوه لە موقابىلى حوجرەكهى خۆيا، لە ههوشه بچكۆلهى پشتى مەرقەدا، قەبرى بۆ خۆى هەلكەندو لە مانگى شەعباندا مۆتەوه ففا بوو، رحمە الله وطاب ثراه. ۹۸"

۹۸ پۆژگارى ژيان، بىرەوه رىيهكانى مامۆستا مەلا كەريم، لا: ۲۰۰، لە لا پەپرە (۲۲۷) يش دووبارە باسى وفاتى مەلا بەها دەكات. هەر وهها لە لا پەپرە (۲۲۸) بە هەلە نووسراوه لە (۱۳۷۸ك) وه فاتى كرد، بەلام ديارە هەلەى قەلە مە، چونكە خۆى چەندين جارى تر سالى (۱۳۶۸ك)ى نووسيوه.

جیی خۆیه تی لیڤه دا ئاماژه به وه بکه که مامۆستا مه لا که ریم وا
ده رده خات که وه فاتی مه لا به هاو وه پرسبوونی شیخ له هه ندیک شتی
نه خوازو وای لی کردوه که شارۆچکه ی بیاره به جی بهیلت، ئەلئیت:
"به م ئەسبابه وه وه زعی منیش و وه زعی مه دره سه ش خراب بوو،
برپارم دا که له بیاره بگویمه وه، له رهجه بی ۱۳۷۰ک (۱۹۵۱ن) له
بیاره ده رچووم به ره و هه له بجه و سلیمانی.^{۹۹}

به لام دواتر له زاری خه لکی بیاره وه ئە وه زۆر دووباره ده کرایه وه
که شیخ نارازی بووه له هه ندی هه لسوکه وتی کورپه کانی مامۆستا مه لا
که ریم، بۆیه شیخ داوای له مامۆستا کردوه که ئە گه ر ده گونجیت،
منداله کانی له شارۆچکه ی بیاره ده ربکات، به و هۆیه وه مامۆستا مه لا
که ریم دلی شکاوه و خۆی و مال و مندالی سالی (۱۹۵۰ن) بیاره یان
به جیهیشتوه و گواستوو یانه ته وه بۆ شاری سلیمانی.^{۱۰۰}

بۆ میژوو پیویسته لیڤه دا ئە وه ش بنووسم: له و شوینه دا که گلکۆی
مه لا به های لییه گوپی ژماره یه که سایه تی تری تیدایه، که
مامۆستا مه لا که ریم ناوی هه ندیکانی نووسیوه، له وانه: محهمه د

۹۹ هه مان سه رچاوه، لا: ۳۲۹.

۱۰۰ چه ند جاریک ئە م با سه م له مامم - مامۆستا مه لا محه مه دی خورمال - و
باوکم بیستوه. برای به ریزم (د. ئاراس حه مه صالح) یش له نیسانی (۲۰۱۶ن) دا
- له زاری به ریزحه مه ی مه لا که ریمه وه - هه مان زان یاریی بۆ پشترا ست
کردمه وه.

صالح به‌گی عزیز به‌گی بارام به‌گو شیخ عه‌بدولقادی کوری
باباشیخی سیری، که زاوی مه‌رحوم شیخی عه‌لادین بوو.^{۱۰۱}

دانست

۱۰۱ پروانه: هه‌مان سه‌چاوه، لا: ۱۶۹.

مندال و نهوه‌کانی مامۆستا مه‌لا به‌ها

مه‌لابه‌های بیاره نو مندالی هه‌بوون، حه‌وتیان کورپ بوون و دوانیان کچ. پینچ له کورپه‌کانی پیش ژنهینان وه‌فاتیان کردوو. گه‌وره‌که‌یان که نه‌مه‌دی ناو بووه فه‌قییه‌تی ته‌واو کردوو، - وه‌ک باسما‌ن کرد - خو‌ی ساز کردوو بو‌ ئاهه‌نگی وه‌رگرتنی ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی و بو‌ ژنهینان، به‌لام له و کاته‌دا وه‌فاتی کردوو. به‌لام نه‌و کورپانه‌ی که نه‌وه‌یان لی‌که‌وتۆته‌وه‌و بوونه‌ته‌ خاوه‌نی ژن و مندال نه‌م دوو که‌سه‌ن: یه‌که‌میان: محهمه‌د، که به‌ مامۆستا مه‌لا محهمه‌دی خورمال ناسراوه‌و لای مامۆستا مه‌لابا‌باره‌سول ئیجازه‌ی زانستی وه‌رگرتوو، مامۆستا مه‌لا که‌ریم ده‌لیت: " له‌زستانی ۱۳۵۵ک (۱۹۳۶ن) مه‌لا محهمه‌دی مامۆستا به‌هادین له‌خزمه‌تی (شیخ بابا‌ره‌سول) دا هاتن بو‌ بیاره، بو‌ئه‌وه که له بیاره ئیجازه‌ی پی‌ بدات. له‌به‌رئه‌وه که نه‌مانویست مه‌لا محهمه‌د بی‌ به‌ مه‌لای دبی بیاره، هه‌موو پ‌و‌یشتن بو‌ مزگه‌وتی بیاره، له پاش عه‌سر له یه‌ک مه‌جلیسدا له مزگه‌وت شیخ بابا‌ره‌سول ئیجازه‌ی مه‌لا محهمه‌دی خو‌ینده‌وه. ۱۰۲"

مامۆستا مه‌لا محهمه‌د سالی ۱۹۸۴ زاینی له هه‌له‌بجه وه‌فاتی کرد. (۱۰) مندالی هه‌بووه و کورپیک و دوو کچیشی پیش هاوسه‌رگیری

۱۰۲ پ‌و‌ژگاری ژیان، بیره‌وه‌رییه‌کانی مامۆستا مه‌لا که‌ریم، لا: ۱۹۲.

کۆچی دواییان کردوو، بەلام ئەو کورانی که بوونەتە خاوەنی ژنو مندال ئەمانەن:

۱- مامۆستا حوسەین: که خاوەنی شەش مندالە، کورەکانی: فاروق و عادل و موحسین و هیمن. کچەکانی: تابان و بەیان، که هەموویان کەسی خویندەوارو بە خزمەتنو لەسەر مائی خۆیانن.

۲- مامۆستا عەلی: که لە شاری سلیمانی وتارخوینی مزگەوتی ئیسکان (عومەری کوری خەتتاب) بوو، یەکیک بوو لە بانگخاوە ناسراوو بە خزمەتەکانی شاری سلیمانی. سالی (۱۹۸۲ز) وەفاتی کردو، خاوەنی چوار مندالە. کورەکانی: عومەرو عەممارو مەودود (ناسراو بە عەدنەن). کچەکەشی: شەیدا، که هەموو هاوسەردارنو کەسی ئاینپەرورەو خویندەوارو مامۆستای زانکۆو بەتواناو بە خزمەتن.

۳- مامۆستا صلاح الدین: (کەسایەتی ناسراوو ئەمینداری گشتیی یەکەمی یەگرتوو ی ئیسلامیی کوردستان)، خاوەنی حەوت مندالە. کورەکانی: ئوسامەو ئەییوب. کچەکانی: نوسەییەو زەینەبو پەيامو مەعالیمو ئیستیشهاد. سوپاس بوخوا هەموویان صالحو خویندەوارو بە خزمەتن.

۴- سوعدا خانم: کچەگەرە ی مامۆستا مەلامحەممەد، که ۶ مندالی هەن. کورەکانی: ئەسەدو ئەمجەدو ماجیدو بیلال. کچەکانی:

سومه‌ییه و ئومه‌ییمه، که خاوه‌ن هاوسه‌رن و که‌سانی صالح و به خزمه‌تن.

۵- فه‌وزیه خانم: که ۴ مندالی ماون، کورپه‌کانی: یه‌حیا و دانا، کچه‌کانی: ئه‌سماو خه‌نسا. ئه‌وانیش خاوه‌ن هاوسه‌رن و له‌سه‌ر هه‌مان پێبازن.

۶ و ۷ - حه‌میده خانم و پاکیزه خانم: که هه‌ردوکیان بی هاوسه‌رن و له‌مالی خۆیاندان.

کورپی دووه‌می مه‌لا به‌ها: (عبد‌العزیزه، که به مه‌لا عه‌زیز ناسراوه و سالی ۱۹۹۷ زاینی له‌شاری سلیمانی وه‌فاتی کرد، (باوکی نووسه‌ری ئه‌م کتیبه)، منداله‌کانی بریتین له:

۱- عومه‌ر، که به عمر عبد‌العزیز ناسراوه (نووسه‌ری ئه‌م به‌ره‌مه).

خاوه‌نی سی منداله، کورپه‌که‌ی: موچه‌مه‌دو کچه‌کانی: بوشراو هانا.

۲- مظفر، که شه‌ش مندالی هه‌ن، کورپه‌کانی: پشتیوان و ئه‌حمه‌د،

کچه‌کانی: هوداو شه‌یماو چراو شنیا.

۳- صدیق، که پینچ مندالی هه‌ن، کورپه‌کانی: له‌ۆن و محه‌مه‌د،

کچه‌کانی: ساره‌و سه‌ناو مه‌روه.

۴- خه‌دیجه، که له‌سالی (۲۰۱۱ز) دا کۆچی دوایی کرد و پینچ مندالی

له‌پاش به‌جی ماون. کورپه‌کانی: پیشه‌واو پێشین. کچه‌کانی:

به‌هره‌و هه‌وارو به‌فرین.

۵- زههره، شەش مندالی هەن. کورەکانی: محەممەدو یادو ئارا.

کچەکانی: هاناو چاوانو یاران.

شایانی باسە ئەم نەوانەى مەلا بەها (سوپاس بۆ خوا) تا
رادەیهکی زۆر توانیویانە پێرەویی لە باپیره گەرەیان بکەن و پێبازی
ئایینەکەیان بەر نەدەن و شانازیی بە زانست و دینداریی و پرەوشتی ئەو
ئەسلەیانەو بەکەن. بۆیە هەموویان خویندەوارن و پابەندن بە ئاین و
پرەوشتی باوو باپیریانەو.

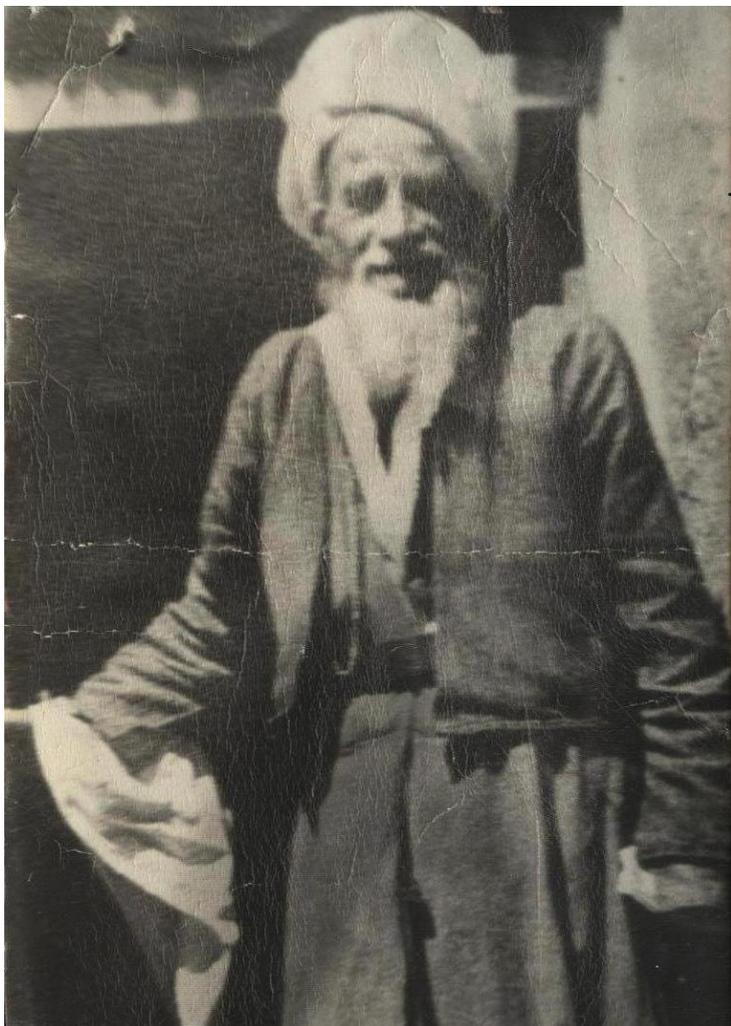
زاندست

کۆتایی

له کۆتاییدا ماوه تهوه ئه وه بلییم: که باپیرمان (مامۆستا مه لا به ها) ی ره حمه تی، پیاویکی زاهدو قانیه و بی ته ماع بووه. له وتنی حق نه ترساوه، مه رایی بۆ که س نه کردووه. خزمه تیکی زۆری بیاره و خانه قاو خه لکه که و به گشتی هه ورامان و شاره زووری کردووه. جیی متمانه ی شیخه کان بووه، ئیرشادیکی بی دهنگی بی هه لالی کردووه و، له و پیناوه دا به ناوچه جیا جیاکاندا گه راوه. زۆر ئه هلی زیکرو تاعه ت و عیباده ت بووه، زۆر ریژی له ئافره ت و مندال گرتووه، په روه رده ی عه مه لیبی کردوون.

هه ر له و سه رده مه ی خۆیدا ناوبانگی صالحی و خواناسیی بلاو بوته وه، بۆیه کاتی چه ند که سایه تییه کی تورک دینه بیاره، وینه یه کی ئه گرنو، دواتر که له تورکیا ده یشۆنه وه به دیاری نمونه یه کی بۆ ده نیرنه وه، که ئه وه کاریکی زۆر ده گمهن بووه له و سه رده مه دا. ئه و وینه یه یه که له گه ل ئه م ژیا ننامه یه دا هاتووه. ئه مه بۆ ئه و کاته که نیوانی سالانی (۱۹۴۰ بۆ ۱۹۴۵) بووه - واته ۷۰ سال له مه و پیش، تا کاتی نویسی ئه م بابته - پوداویکی ئاسان و ئاسایی نه بووه، به لگه ی ریژو ناوبانگو که سایه تی ئه و پیاوه بووه لای خه لکانی نزیک و دوور.

به شی
وینہ و بہ لگہ نامہ کان

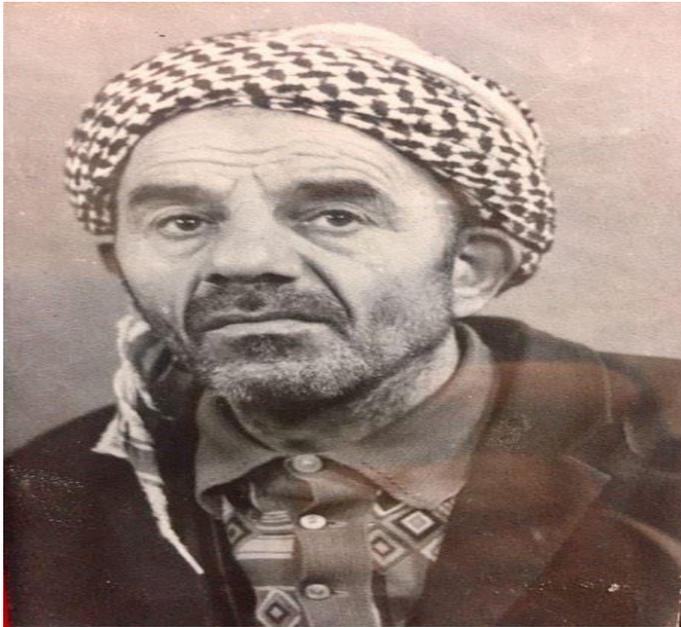

تاکه وینهی ماموستا مه‌لا به‌های بیاره
له نیوان سالانی (۱۹۴۰ بو ۱۹۴۴ ز) به کامیرای تورکه‌کان گیراوه

دوو وینهی مهرجومی مامؤستا مه لا محه مهدی خورمال

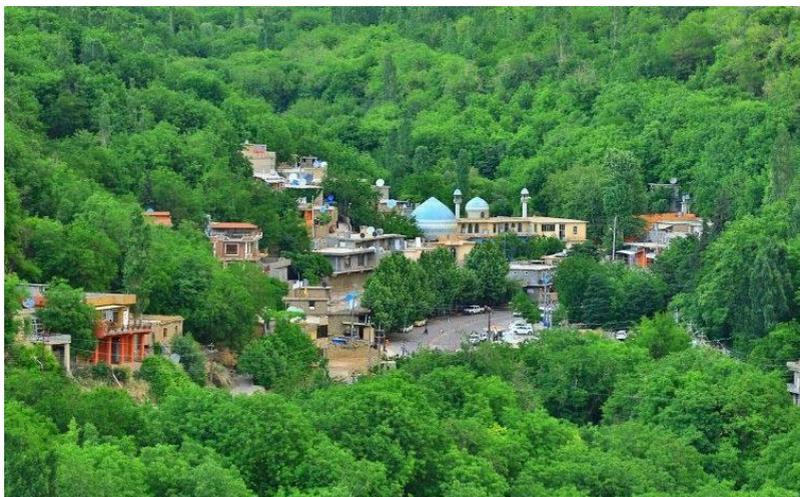
کوری مامؤستا مه لا بهها

مه رحومی مه لا عه زیزی کوری مه لا به ها (باوکی نووسهر) نه گهن
مامؤستا صلاح الدین محمد بهاء الدین (به هاری ۱۹۹۷ ز)

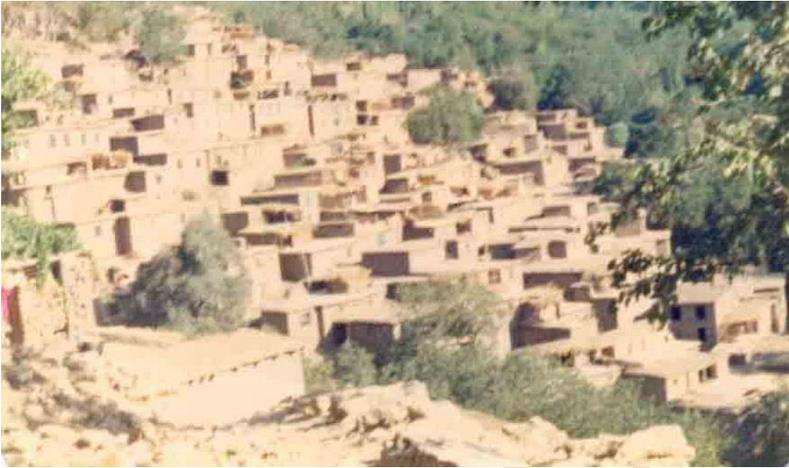
ویندی مهرحومی مهلا عهزیزی مهلا بهها له گه ن عومهری کوری
(نووسهری نه م کتیبه)، سالی ۱۹۶۱ز له سلیمانی گپراوه

**دیمه نیك له گوندی شاروچکھی بیارهو خانه قاکھی
که مه لا به ها په نجا سان پيشنویرژو موده پرپسی مه دره سه که و
سه رجه لقه ی زیگری بووه.**

دیمه نیک له سهرده می هاوچه رخی فه قیانی (بیاره)
له جه وشه ی خانه قادا

گوندی (دزاوهر)

زیدی باو با پیرانی مه لا به ها پیش شهری عیراق و ئیرا نو کاو نبوونی.
سائی گرتنی وینه که نه زانراوه. (له سایتی (زاوهر) وهرگیراوه)

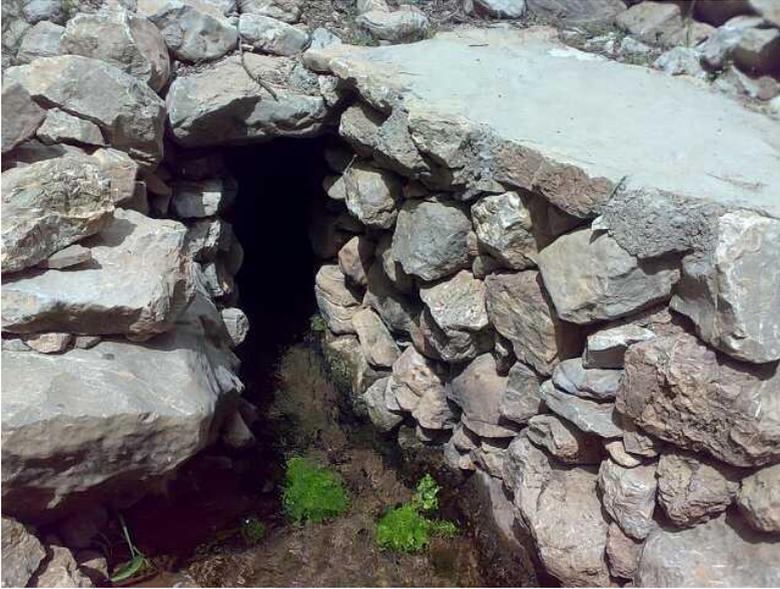
گوندی (دزاوهر) پاش ناوه دانبونه وهی

**جیئی مائی زیدی مه لا به ها نه گوندی دزاوه،
که سه رنه نوی دروست کراوته وه**

دیمه نیکی نویی گوندی دزاوهر

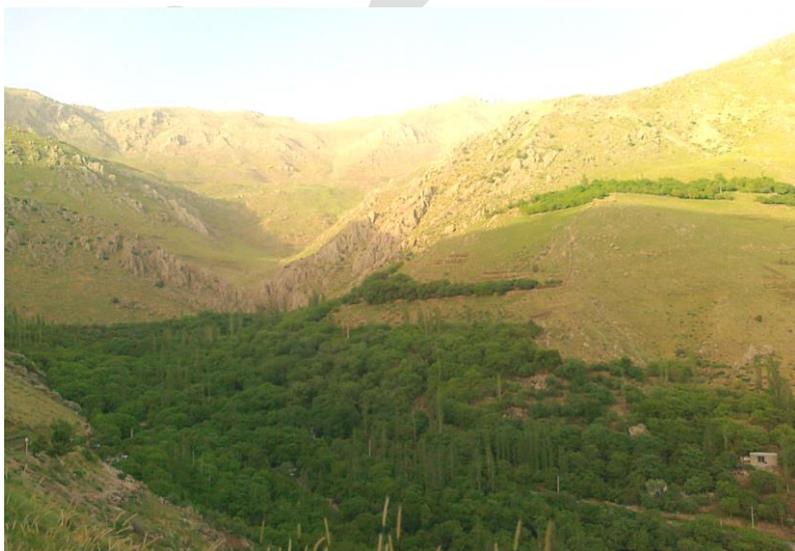
سەرچاوهی (هه‌ساره گولانی)

نه سه‌یرانگای (هامنۆ) پشت گوندی دزاوهر

زۆر جار هاوینان مه‌لا به‌ها نه‌گه‌ل چه‌ند فه‌قییه‌ك نه‌وی ماوه‌ته‌وه.

دیمه نیک له کوستانانی (گمه و دالانی) و (هاوینه هه واری هامنو)
له کهژه کانی پشت گوندی (دزاوهر) هاوینان مه لا به ها سه ری ئیداوه ته وه

باخی (که مهره سیاو)، پشت گوندی (دزاوهر)

وینہی ناو مزگہوتی دزاوہر (پاش ناوہدانبوونہوی)
نہو مزگہوتہی مہلا بہہا سالانیک پیشنوئژو وتاریبژی بووہ
(فۆتۆی نووسەر، سالی ۲۰۱۰)

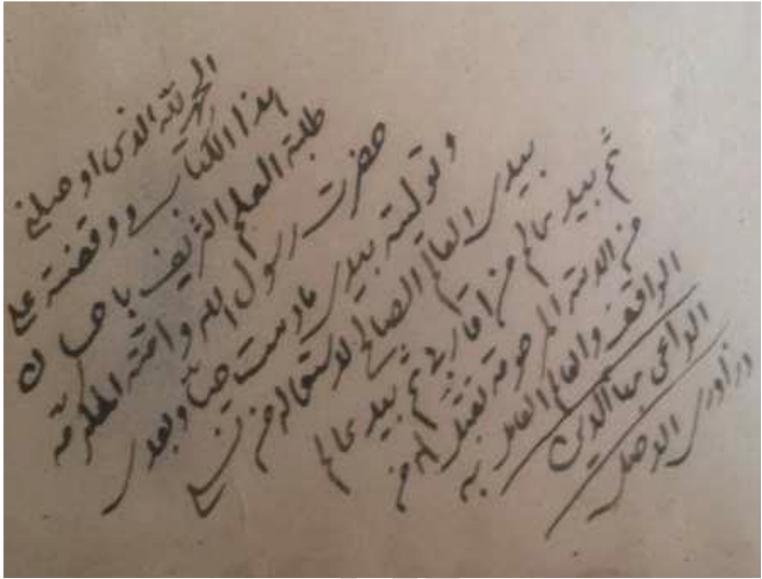
دیمه نیک له به فری کیوه کانی پشتی (دزاوهر) له کوتایی به هاردا
به فۆتوی کاک هیوا راشدی دزاوهری (خاوهنی وینه که)

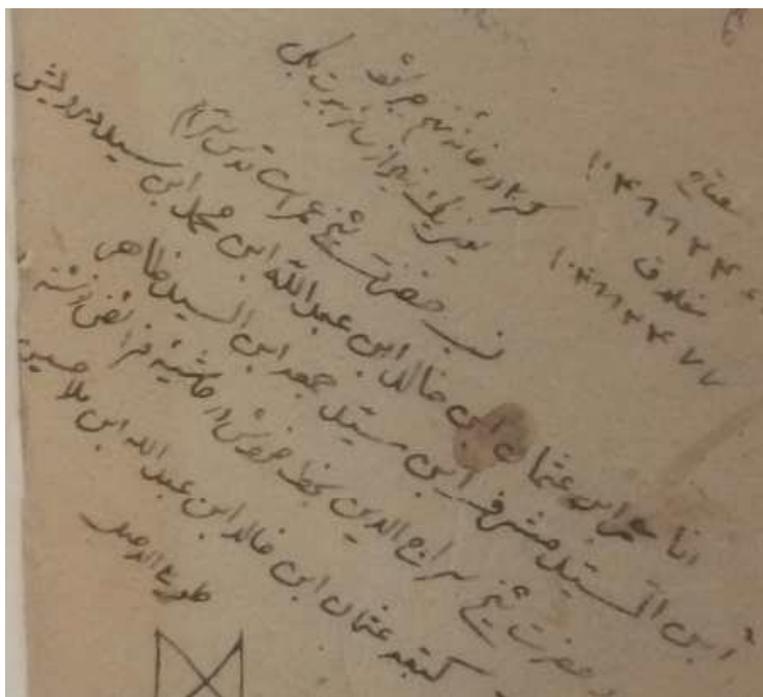
چەند ديمەنيك نە شاری (پاوه)
خۆرەهە لاتى هەورامان

**ماموستا و قوتابییانی گوندی (دزاوهر)
پیش کاو لکردنی گونده که**

نموونه يهك له خه تي مه لا به ها
كه وه قفي كتيبيكي كردووه بو قوتابيانى زانست (فه قيكان)
له سه ر زور به ي كتيبه كانى نه م عيباره ته ي نووسيوه

نمونه يهك له خه تي مه لا به های بياره

که تيايدا نه سه بی شیخ عومهری کوری شیخ عوسمانی سیراجه ددینی تا

ههشت پشت نووسیوه و ده نیت: له شیخ سیراجه ددینی وهرگرتووه، له

په راویزی (فرائض) دا نووسیویه تی

کتاب مکتوب
دار السلام
۱۳۳۷

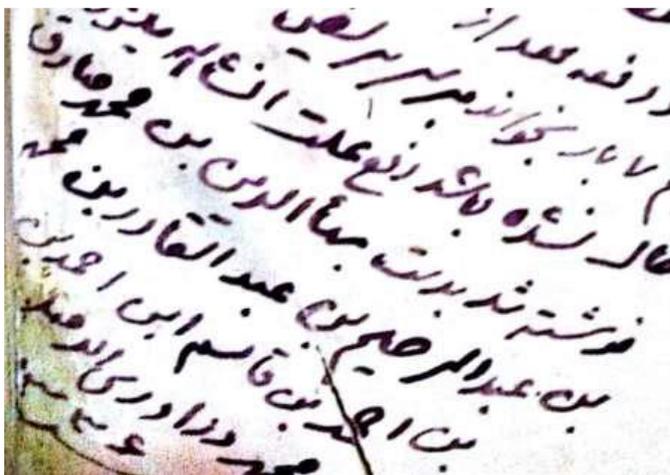
نمونه خه تیکی مه لا به ها نه سه ره رگی کتیبیکی به فارسی
نووسیویه تی: "نهم کتیبه هی به ندهی هه ژاره، نه سه فه ری سییه می
دار السلام (به غداد) نه سائی ۱۳۳۷ (۱۹۱۶ز) هی نام". نهمه به نگه یه
که مه لا به ها به لای که مه وه سی جار سه فه ری به غدای کردوه.

احمد رضا خان

قیم شیخ عثمان عبدالمنان افندیك تألیفنه موا
ذات محمد الزمان کتابخانه کراچی

نمونہی خہ ت و مؤری مه لا نه حمہ دی کوری مه لا به ها
به سہر کتیبیکه وهیہ که له تورکیا وه هاتووه
ناوبرا و به گه نجی له (۱۹۳۰ ز) وهفاتی کردووہ

شاه جهری نوپشتی مه لا به ها

به خه تی خوئی سائی (۱۳۳۶ ک / ۱۹۱۸ ز) نه کوتایی کتیبیکیدا

به ناوی (بغیة المسترشدين) نووسیویه تی

(۱۰۰) در خصوص ارث استحقاق بیشتر از سالان فرض شده و بر این مده حقوق شرعیه اش با هم بشود
 نزدیک برادرش نماید و برادرش در نزد جدی کسی قرار یابد تا غرض کند ای آنقدر دهم وصیت است و وصیت
 برادر است که آن برادر است حکم جدیت و اگر شایسته فاقه و اولادین نداشته باشد قبضه است یا اگر از اولاد
 شوهر از خانه شوهر بیرون رفت حق نفقه دارد یا نه افتوا الجواب
 عرف است که در آن فرض فوت شده و اصل وصیت و وصیت برادر است با اولاد و دیگر جایز نیست از اولاد
 برادر بنا بر فرض بر اولاد زن قبول است و زن به اولاد شوهر از فاقه بدو رده نفقه اش ساقط است و شایسته که
 فاقه و اولادین ندارد از دهم اعتبار ساقط است چنانچه سائل مزبور در شیخ بنجران تصریح میفرماید و چون
 علم بر آنست که حکم بنام سنگ بدینست میزند و بسهم عیال اشع الهمی الداعی بها الدنی
 و اعتبار من الثلث ایضا من علق بالموت و تیره عن جنی فی مرضه ان الموت کوقف و عیالیه
 عینی سنة ظلل ان بنجران و لقی الوصیت فی الیه من وراثته متعلدین فی الاطهر ان چنانچه
 او فی الطلقین الشرع بنجران و تسقط الیها بنشیند و لی عن الیه الوصیه الذی من نحو سلس بلا
 عنده و الخیر من بیته ای من المصل الذی رضی باقاعها فی بنجران شرط الشایعه او جهات فقهیه
 فقه سمس حلف علیه ذی مروه غیرتهم و شرط العیال اجتناب کل کبیره عن اناغ الکلبه و حیث
 ادھر ارعی صنف او صنادید بنجران و انجاست کفری حجه و اولادین و اولادین و اولادین و اولادین و حکم
 با فضل وصیت دهم با الدین

□ نمونه‌ی دو فتوای ماموستا مه‌لا به‌ها

له وه لآمی پرسیار یکدا دهر بارهی (نه زرو وه صیه ت)

لاادری

گویند شهبازان دل صدر رنگ - تحت عنوان - لاادری
 که تا اسم بن احمد و زاوری در سنه ۱۱۱۳۱ هجری قمری از روی نسخه
 اصلی یادگاری نوشته - فی ہذا از شاہان مقدم و پیشین قرن
 و یازده قمری است - و بین پنج بیت بر طبق گویند آن دولت
 دارد -

بید نظر میرسد شخص مرانیدہ این ابیات - لاادری - باشد
 ولی آنچه مسلم است قاسم بن احمد نیز نام او را ندانند - و تحت
 عنوان - لاادری - یعنی نمیدانم از کجاست از او یاد کرده است -
 - یاران -

یاران دل صدر رنگ	بی لبند بارہ بر بارہ صدر رنگ
ہر رنگی چون زام صدر رنگ	ہر زامی صد گل خون کجای رنگ
ہر گلی صد جوی خون پیشین	ہر جوی صد گشت خم منش آوین
ہر گشتی صد شخص ستم رسید	ہر شخصی صد سال بجران کشید
ہر گ قطراتی پوش چوں مسکن ہم	خداست بگشت خم خم من ہم

یمنوز رنگ

لا پەرهیەك ئە كەشكۆلیكی مەلا قاسم باپیری شەشەمی مەلا بەها
 سائی (۱۷۷۱ز) محی الدین صالحی ئە کتیبی (یاران ورین)
 بلاوی کردوووتەوه

عَلَّمْتُ هَذَا الْكِتَابَ
المسقط بن عبد الملك الوهاب
ووفقته علي بن كورن اولادى
فيما الطلبة الشافعية
ثم اعلم اولاد ابن عتيق
بها الذين ابن اخي وانا الفقير
والمؤيد بن محمد
او ناصيته

نمونه يهك له خه تي ماموستا مه لا به ها له سه ر كتيبيك به ناوى
(رياض الجنة) ي يوسف النبهاني سالى ١٣٥٧ (١٩٣٩ز)

گۆری مامۆستا مه لا به های بیاره
نه پشت حوجره ی گۆری شیخانی هه ورامان
نه شارۆچکه ی بیاره سه ره به پارێزگای هه ته بجه
(فۆتۆی نووسهر)

زاندست